

מועצה אזורית אשכול

פרוטוקול ישיבת המליאה מן המניין

מיום ראשון, ד' בניסן תשפ"ג, 26.3.2023

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

מועצה אזורית אשכול
ישיבת מועצה מן המניין מס' 6
מיום ראשון, ד' בניסן תשפ"ג, 26.3.2023

משתתפים:

ירקוני גדי	-	ראש המועצה
אלון דודי	-	סגן ראש המועצה, יתד
אדמון דנה	-	חברת מועצה, שדי אברהם
שמואל ספקטור	-	חבר מועצה, חולית
בן ארי רבקה	-	חברת מועצה, כיסופים
מימון יהודית	-	חברת מועצה, יבול
השי רובין	-	חבר מועצה, ניר עוז
ערוסי מזל	-	חברת מועצה, עין הבשור
קוברסקי אדוארד	-	חבר מועצה, אבשלום
גרין סילביה	-	חברת מועצה, אורים
דג'אווי רוויטל	-	חברת מועצה, ישע
ברזילי דני	-	חבר מועצה, מגן
בלברמן שמואל	-	חבר מועצה, ניר יצחק
פלג אמיר	-	חבר מועצה, עין הבשור
בר מאיר תמי	-	חברת מועצה, צאלים
סלע נעמי	-	חברת מועצה, צוחר
אריק דניאל	-	חבר מועצה, רעים
קסטרשטיין אברהם	-	חבר מועצה, כרם שלום
גליקסר שלמה	-	חבר מועצה, גבולות

מוזמנים:

מיכאל גוטסמן – מנכ"ל החברה הכלכלית

דקלה קצוני – ראש אגף אסטרטגיה

רפי נשיא

עידן אבידן

על סדר היום

1. ארוחת ערב חגיגית ושי לפסח

2. מידע

3. אישור הסכם מ.ב.צ יזמות והשקעות – חכ"ל אשכול לחכירה, תכנון, הקמה והפעלה של מרלוי"ג

סמוך למעבר כרם שלום.

4. מודל לחיזוק ישובים קהילתיים (רפי נשיא)

5. הצגת פרויקט סולארי צמוד גדר (עידן אבידן)

מר גדי ירקוני: אחר צהריים טובים לכולם. אנחנו נתחיל, דני?

מר דני ברזילי: מה?

מר גדי ירקוני: אתה מדבר.

מר דני ברזילי: לא.

2. מידע

מר גדי ירקוני: אז לא דיברת, אוקיי. ערב טוב לכולם, אנחנו רוצים להתחיל. אני אתן

כמה שניות במידע, היום הייתי בכנסת, הייתה ועדת הכספים. עוד פעם גפני עזר לנו מאוד, משום מה האוצר רצה להוריד מהתקנות את זה שיש במכרזים, מפעלים פה באזור, יש להם קדימות של עד 20% במחיר, באפשרויות לזכות במכרזים. גם למפעלים, וגם לכל... במכרזים של המדינה.

כל חברי הכנסת, כמובן, וגם גפני, לחצו מאוד והודיעו לאוצר שבלי זה לא יהיה תקציב. עד כדי כך, גפני הלך על זה, אז לא צריך להיות מודאגים, הדבר הזה יחזור. באמת, זה הדבר הקטן והמועט שיש פה למפעלים בעוטף עזה. זה האבסורד שלא נותנים הטבות מעבר, אפילו את המיגון והכול, הם... לבד, אז לפחות את זה הצלחנו להחזיר היום. היה ברור שזה יחזור.

משהו ששומעים עוד מדי פעם בתקשורת, ואני רוצה שיהיה ברור שאנחנו לא יודעים בדיוק, זה לא עומד שמה, אתם כולם שומעים על הממשלה ואיפה, מה מעניין אותה, בגלל זה החלטת הממשלה שלנו מתעכבת.

אין קשר להחלטת הממשלה, וכל יום חמישי הם אומרים – יום ראשון עולה, וכמובן שזה לא עולה, מפני ש... גם הייתה פארסה השבוע, גם צריכים ללחוץ עוד יותר בכיוונים שאנחנו רוצים, מה שהורידו – שיחזור. אז זה דבר שגם אנחנו...

זה בנושאים השוטפים, היום גמרנו, סוף כל סוף, גם יבוא הנה עידן אבידן, אז אם תרצו עוד פרטים, הוא יוכל להרחיב. אז גמרנו סשן פגישות עם המשרד לאיכות הסביבה, נכון שהרוב לגבי המפח"קים

הישנים והגדולים ביישובים, יש פה לפי ספירה שלנו כ-11 מפח"קים, אני חושב שקצת פחות, אבל לא משנה בדיוק המספר, שהם לפי דעתנו ענקיים ואי אפשר להזיז אותם ממקומם. המשרד לאיכות הסביבה לא מסכים איתנו, עדיין, בהנחה הזאת. חושב שאפשר להזיז אותם ולפנות אותם, אנחנו חושבים שזה מאות מיליוני שקלים, ולשמחתי היום סוכס שיהיה צוות תכנון,

רויטל דג'אווי בן יעקב: זה בלתי אפשרי טכנית, או שכלכלית?

מר גדי ירקוני: כלכלית.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אוקיי.

מר גדי ירקוני: טכנית הכול אפשר, אפילו לירח כמעט הגיעה ישראל. לא לא, באמת, זה רק כלכלי. אפשר להביא משאיות ולזרוק הכול... לא לדיה, שם אין מקום, אבל לדודאים או משהו כזה, זה לא כלכלי, זה מאות מיליוני שקלים. אנחנו טוענים שצריכים לסדר את זה ולראות איך מכסים את זה, ולעשות שם משהו יפה, סולארי, אבל הם לא מסכימים איתנו, בינתיים ההסכמה שהגענו היום, אני חושב שהיא הסכמה טובה. הגענו שניקח חברה שתעשה סקר, וגם סקר עולה הרבה. כל מפח"ק כזה, זה הנחה של 70 אלף ש, שאחרי, שבסקר הם יגידו מה הכי כדאי לעשות, האם לפנות אותו, האם לכסות אותו, ואיך לכסות. ואת העבודה הזאת יתחילו בתקופה הקרובה, אני מקווה שיהיה את הכסף הזה, מעוטף עזה, מהאשכול, זה הכיוון שאנחנו הולכים לקחת משם, וזה משהו שיקדם אותנו מאוד מאוד לפתרון, למפח"קים הענקיים האלה, לפחות אני טוען, מה שאתם יודעים שאי אפשר להזיז אותם, אלא צריכים למצוא להם פתרון במקום, אבל...

רויטל דג'אווי בן יעקב: מאיפה?

מר גדי ירקוני: מה?

רויטל דג'אווי בן יעקב: מאיפה התקציב הזה יגיע?

מר גדי ירקוני: מהאשכול נגד מערבי, מהעוטף, תקציב שלנו.

מר דודי אלון: מהתקציב של אתר דודאים.

מר גדי ירקוני: של הפסולת החקלאית.... התקדמות. אני מקווה שהסקר לא ייקח הרבה, הם רצו גם ללכת לראות בעולם, אני לא מאמין שבעולם יש, אני לא יודע איך הם הגיעו לזה שצריכים לראות בעולם, אבל לא משנה. מקווה שנוכל להוריד אותם מזה. אבל זו התקדמות מאוד מאוד גדולה, מפני שעד עכשיו היה דד אנד מה לעשות איתם. לפחות עכשיו יש סקר, הסכמה על הסקר. אחרי זה יתחיל הויכוח הגדול, מאיפה שיביאו את הכסף הגדול לפינוי, לפי דעתי לא לפינוי, אלא ל... אבל זה בשלב השני.

רויטל דג'אווי בן יעקב: להטמנה, כאילו?

מר גדי ירקוני: מה?

רויטל דג'אווי בן יעקב: הטמנה?

מר דודי אלון: טיפול במקום.

מר גדי ירקוני: אנחנו חושבים שאי אפשר להזיז את זה, ... משהו, אולי חלק לקחת, את הרוב לכסות עם אדמה. לא עם יריעות ועם כל השטויות שהם חושבים, אבל בשביל זה הם צריכים את כל הדברים האלה, עם אדמה ועל האדמה הזאת, או עצים, או סולארי, ובא לציון גואל. זה לא פתרון הכי סביבתי שיש, אבל זה הפתרון הכלכלי היחידי.

מר תמיר בוקובזה: זה בעצם פארק אריאל שרון של המועצה.

מר גדי ירקוני: מה?

מר תמיר בוקובזה: פארק אריאל שרון, החירייה של המועצה.

מר גדי ירקוני: 11 כאלה.

מר תמיר בוקובזה: הרבה חיריות קטנות.

מר דודי אלון: דרך המפח"קים, זה רעיון לא רע.

מר גדי ירקוני: לצערי הרב...

דובר: בקרן ניקיון יש הרבה כסף.

מר גדי ירקוני: לא, אבל קשה להוציא את זה, לא רוצה להרחיב את זה. זה לא אותו זה, לא משנה, חבל על ה... אבל אנשים, אנחנו פה 30-40-50 שנה, כל אחד יכול לספור כמה שהוא רוצה, אנחנו שמנו, עשינו משהו בגלל שלא היה לנו משהו אחר, לא היה פתרון אחר, וזה גדל לכזה גולם, שהיום אי אפשר לעשות איתו כלום. אז אני מקווה שהפתרון הזה, ימצא איזשהו פתרון למפח"קים האלה. זה הדבר הזה. אני חושב שזהו, אם אין יותר שאלות, אני אעביר את רשות הדיבור לדודי.

מר דודי אלון: אני אחזיר לניר.

3. אישור הסכם מ.ב.צ יזמות והשקעות – חכ"ל אשכול לחכירה, תכנון, הקמה והפעלה של מרלוי"ג סמוך למעבר כרם שלום.

מר ניר ים: ואני עוד רגע אעביר את רשות הדיבור למיכאל, שיבוא פה ישב לידי. כי אנחנו מדברים על החלטה היא למעשה לאשר את הסכם עם מ.ב.צ יזמות והשקעות. ההסכם שבו, למעשה, חוכרים את השטח למרלוי"ג שצמוד ליישוב כרם שלום, אוקיי? או לתקופה של 24 שנים, אם אני לא טועה, או קרוב ל- 25 שנים. כן, 24, לא, 25 פחות חודש, זה הסיפור. והסיבה למה זה מגיע לפה, לאישור המליאה, זה משום שההסכם הוא בתוקף ליותר מאשר חמש שנים. עד חמש שנים זה בסדר, מעבר ל-5 שנים, נדרש אישור המליאה, ועל כן זה מגיע לפה. ניתן כמה מילים הסבר, מיכאל...

מר גדי ירקוני: תן לי קודם.

מר ניר ים: אני אתן לך קודם, תן כמה מילים.

מר גדי ירקוני: אני רוצה באמת להגיד על המרלוי"ג הזה, שזו עבודה שנעשתה, לקחה הרבה זמן. הרבה שותפים. ... יצאנו למכרז אחד לפחות, שלא הצלחנו בו, וההצלחה עכשיו, שהצלחנו, מעבר למכרז הראשון אמנם, אבל הצלחה באמת גדולה, ואני חושב שיש לנו פה הזדמנות גדולה מאוד, גם מפגישה שהייתה לנו עם אנשי הצבא בשבוע שעבר, אני רואה את זה כפרויקט מאוד משמעותי, ואני שמח שהפרייקט הזה הגיע, מבחינת המועצה, לקיצו, מבחינת הזכיין, רק להתחלתו. אבל גם בזמן הקרוב אנחנו נתחיל גם לראות כסף, שזה לא פחות חשוב. אני חושב שהדבר הגדול, שאולי נותן אופציות להמשך פיתוח פה לאנשים באזור, גם אנשי עבודה וגם בכלל אנשים, וגם המרלוי"ג עצמו יכול לתת פיתוח של תעסוקה נוספת... מיכאל.

גב' רבקה בן ארי: למה הוא משמש?

מר גדי ירקוני: הוא לא משמש לכלום, זו אדמה. מי שלא זוכר, אנחנו ב-2014 קיבלנו

שתי חלקות אדמה, אחד זה המרלוי"ג 120 דונם, ואחד זה פה, במרכז המסחרי, ללא מכרז. המרכז המסחרי עוד לא התקדם, גם אתם עצרתם לנו אותו מתישהו, ואני מקווה שנמשיך עוד פעם.

מר אדוארד קוברסקי: גדי, זה לא מרכז, זה תחנה...

מר גדי ירקוני: לא לא לא,

מר אדוארד קוברסקי: בדו"ח,

מר גדי ירקוני: גם וגם.

מר דודי אלון: גם וגם.

מר גדי ירקוני: זה לא קשור, זה לא שייך, הם היו...

מר אדוארד קוברסקי: שם זו תחנה מקורית, לא צפונית.

מר גדי ירקוני: גם בזה, אנחנו הכנסנו את זה גם לאותו מקום, זה לא יחויב. אבל גם

תחנה מקורה תהיה שם, זה ב-2014 היו זכויות.

מר מיכאל גוטסמן: אהלן חברים, עיקרי הפרטים, אני חושב שמופיעים במה שנשלח לכם,

ובאמת אנחנו מדברים על דמי שימוש, בסדר? צורת ההפעלה, אנחנו בעצם נהנים מדמי שימוש לחברה הכלכלית/מועצה, וארנונה במועצה כמובן, שהיא ארנונה יחסית ידועה, של אחסנה.

אנחנו צופים הכנסה של משהו כמו 5 מיליון ש"ח בשנה, בסדר? לחברה הכלכלית ולמועצה. משמעותי מאוד.

חוץ מכמו שגדי דיבר, תעסוקה, עניינים כאלה, להאט ... התנועה, הוא הזכיר את 232, עצם היכולת לאחסן בלילה וזה, זו כבר בשורה משמעותית, והקטע של ... למועצה, בסדר? חמישה מיליון ₪ זה לא דבר שבא ברגל.

התהליך הזה הוא תהליך ארוך שהתחיל, כמו שגדי אמר, לפני הרבה שנים. עופר, קודמי בתפקיד, פעל רבות ונצורות לטובת העניין, אנחנו ככה נשאר לנו לברך על המוגמר.

אני אשמח ככה, אם יש שאלות קונקרטיות, של בהקשר הזה, אז לענות. אם לא, אז כמו שאמרתי, זה דמי שימוש לארנונה, הוא מקבל את הכול, הוא צריך להציג שם פיתוח לבד, הוא עושה היתרי בניה לבד, הוא צריך לעשות את ההפעלה לבד. אחרי 24 שנים, מה שקורה בעצם, אנחנו מקבלים ממנו את המתקן, או שיוצאים למכרז חדש, והוא בעצם ממשיך, כי אנחנו לא יכולים לאשר מעבר ל- 25 שנים, או שנכנס יזם אחר בנעליו.

הכסף שישלם היזם האחר, בסדר? שנכנס בנעליו, זה בעצם הכסף שישפה אותו, בעבור המתקן שהוא בנה. זו המתכונת.

מר אריק דניאל: אתה יכול קצת לדבר, לחזור על המודל הכלכלי? כי במסמך שנשלח לנו, מדובר שם על 1.1 ₪ למטר מרובע מינימום...

מר מיכאל גוטסמן: אנחנו, בעצם, לא חילקנו בין מטר מרובע בנוי למטר מרובע פתוח. אנחנו מבקשים, יש שם 118 דונם ברוטו, אני מעריך שמשוהו כמו 115/116 אלף מטר, אנחנו נחייב אותם דמי שימוש, בסדר? מבחינתנו זה לא מעניין, במודל שלנו, אם זה מטר רבוע בנוי, בסדר? לא לעניין ארנונה, אלא לעניין דמי שימוש. וככה בעצם הוא יצטרך לשלם לנו שקל ועשרה פלוס מע"מ, כפול, לצורך העניין, 115 אלף מטר בחודש.

מר אריק דניאל: למה כתוב מינימום?

מר מיכאל גוטסמן: כי אנחנו לא נתנו למציעים במכרז לקבוע את המחיר שהם מציעים, נתנו מחיר מינימום, על פי הערכות שעשינו שהוא יכול לעמוד בהם, וזה המחיר שקבענו.

מר דודי אלון: שמאי.

מר מיכאל גוטסמן: הוא יכול היה, כמובן, גם להציע יותר. אבל מחיר המינימום...

מר אריק דניאל: ובנוסף יש גם תשלום על ארנונה, לפי מבנה ולפי שטח סגור?

מר מיכאל גוטסמן: נכון.

מר אריק דניאל: או תפוס.

מר מיכאל גוטסמן: גם שטח תפוס, וגם שטח בנוי. אני אגיד ככה גם בשולי הדברים, לא היו לנו עוד מציעים במכרז הזה, מכרז שגם ככה היה, עבר פעם אחת, כמו שגדי אמר, וגם בו לא היו מציעים – הזדמנות יקרה לקחת את אותו יזם שנראה רציני, לחבק אותו, שיחבק גם אותנו וכולנו נרוויח.

רויטל דג'אווי בן יעקב: למה נראה לכם שאין מציעים?

מר גדי ירקוני: סיכון גדול.

מר מיכאל גוטסמן: יש הרבה אי ודאות באזור הזה, גם ביטחונית, גם זה רחוק. כל הנושא של הממשק עם ... הוא ממשק בעייתי ומורכב, לצד ההזדמנות גם, בסדר? יזם שיכול לראות קדימה. תראי, היו לא מעט מתעניינים לאורך הדרך, פנינו גם לאותם מתעניינים שהיו בשנים עברו, הצגנו בפניהם את המכרז החדש. בסופו של דבר,

רויטל דג'אווי בן יעקב: אני שואלת הפוך, אם הסיכונים והחששות מתממשים, מי מפסיד

מזה בסוף? היזם?

מר גדי ירקוני: כן.

רויטל דג'אווי בן יעקב: הוא היחיד שמפסיד מזה?

מר גדי ירקוני: כן, אבל לא הייתי... שרק הוא יפסיד, גם לנו יהיה קשה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: ברור.

מר גדי ירקוני: אם היזם יהיה קשה לו, אז נהיה צריכים לעזור, גם לנו יהיה קשה.

מר מיכאל גוטסמן: אין לנו, אבל, סיכונים כספיים היום.

מר גדי ירקוני: כן.

מר אריק דניאל: בדקנו את האיתנות הכלכלית שלו, ניר?

מר גדי ירקוני: בתיאוריה את צודקת, אין לנו...

מר מיכאל גוטסמן: הוא נדרש להביא 120 מיליון ₪.

רויטל דג'אווי בן יעקב: רק לא ביחד, אם אפשר.

מר גדי ירקוני: בתיאוריה את צודקת, מיכאל צודק, בפועל ברגע שאת עושה עם

מישהו עסק, כולנו יודעים, קשה לו, אז זה מתגלגל אלייך. אז זה לא נכון שלנו אין בכלל, על הנייר

אין לנו בכלל סיכונים. אבל אז מתחילים בתי משפט, וסיפורים ואמייתים, ואנחנו נשלם את ה...

גב' רבקה בן ארי: אבל זה בין אפס למשהו.

מר גדי ירקוני: מה?

רויטל דג'אווי בן יעקב: הכול תלוי ב...

מר מיכאל גוטסמן: סוגיית האיתנות הפיננסית, אנחנו דרשנו במכרז, בתנאי הסף, גם שיעמיד מכתב מהבנק, בסדר? שיש לו הון נזיל של 120 מיליון ש, לטובת הפרויקט. הוא יציג את זה, זה לא דבר של מה בכך היום, להראות שיש לו את היכולות. כחברה, היום יושב ראש החברה, בסדר? הוא יושב ראש של... עמיקם בן צבי, קוראים לו, החברה היא חברה פרטית, בסדר? זו לא חברת ענק, אבל בן אדם עם יכולות, חברה שבונה הרבה פרויקטים בארץ, גם בתחום המסחר, גם בתחום הדיור, תעסוקה, דיור מוגן וכו'. אנחנו עוד לא נפגשנו איתו פיסית, להיכרות מקרוב, אבל ככה ממה שהוא הציג בפנינו, זו חברה רצינית.

מר חנניה אווקרט: דיברת קודם על הכנסות לחברה הכלכלית, ולמועצה. מה זה חברה כלכלית ומועצה?

מר מיכאל גוטסמן: החברה הכלכלית, היא זאת שבעצם תנהל את הפרויקט הזה מול היזם.

מר חנניה אווקרט: מה זה?

מר מיכאל גוטסמן: החברה הכלכלית, היא זאת שמנהלת את הפרויקט הזה מול היזם,

מנהלת את הפרויקט.

מר חנניה אווקרט: אוקיי.

מר מיכאל גוטסמן: ...שימוש, זו מקבלים את הכסף מהיזם, ותעביר למועצה חלק נכבד מהסכום.

מר חנניה אווקרט: מה פירוש?

מר מיכאל גוטסמן: בניכוי מה ש...

מר חנניה אווקרט: מבחינה כלכלית, זה גוף עצמאי?

מר מיכאל גוטסמן: מבחינה כלכלית, זו חברה בפני עצמה.

מר גדי ירקוני: היא תעביר את הכול, חוץ ממה שהמועצה תחשוב שנכון להשאיר לה דמי ניהול,

מר מיכאל גוטסמן: עבור מה שייתן לה להתקיים בפרויקט הזה.

מר תמיר בוקובה: יש הסכם בין החברה הכלכלית למועצה, לא?

מר גדי ירקוני: כן.

מר תמיר בוקובה: מה דמי הניהול שהחברה לוקחת?

מר גדי ירקוני: עוד אין הסכם סגור.

מר מיכאל גוטסמן: עוד אין הסכם, יש לנו ישיבה...

מר גדי ירקוני: זו פעם ראשונה, זה הראשון שבאמת מצליח להביא כסף, חוץ מדיה ששם ההסכם אחר. אנחנו באמת צריכים לחשוב. בסוף, אנחנו רוצים שהחברה הכלכלית היא תהיה חברה שתחיה עצמאית, מצד אחד. מצד שני, יהיה לה גם קצת כסף להשקעות, ומצד שלישי, היא לא תיקח את כל הכסף אליה. כל הדברים האלה, מביאים אותנו לזה, שזה צריך להיות באיזון מאוד מאוד דק, ומצד שני, אנחנו עוד לא קבענו כל פרויקט ופרויקט כאן.

מר דודי אלון: היבטים מיסויים.

מר תמיר בוקובזה: מה זה?

מר דודי אלון: יש תמיד היבטים מיסויים שצריך להתייחס אליהם בקשר בין חכ"ל למועצה.

מר חנניה אוקרט: שאלה.

מר ניר ים: אמירות נוספות, שאלות? כן?

מר חנניה אוקרט: מה ההתניות העקרוניות להפרת הסכם והוצאת היזם?

מר מיכאל גוטסמן: היזם נדרש לעמוד בהסכמי רמ"י, גם לעמוד... יש לנו חוזה פיתוח עם רמ"י, אוקיי? על המגרשים האלה. אז היזם צריך לבנות סך מינימאלי של שטח בנוי, לטובת עמידה בהסכם הפיתוח. משהו כמו בין 25 ל-30 אלף מטר בנוי.

מר חנניה אווקרט: תוך כמה זמן?

מר מיכאל גוטסמן: אנחנו נתנו שלוש שנים, בפועל בחוזה הפיתוח יש לנו שנתיים וחצי.

אנחנו, אחרי שנאשר את זה פה, נבשר לו שיש לו חצי שנה פחות, והוא צריך לרוץ מהר.

מר חנניה אווקרט: ובהמשך ההפעלה?

מר מיכאל גוטסמן: מה?

מר חנניה אווקרט: ובהמשך ההפעלה? איזה תנאים הוא יכול להפר, שזה...

מר מיכאל גוטסמן: יש לנו בהסכם, הסכם מפורט, כל מיני תנאים כאלה של פגיעה

בתשתיות שלנו מסביב, אנחנו באמת ... הוא מקבל את השטח, הוא רשאי לעשות פה פעילות עסקית, כלכלית כמו שהוא מבין ורואה לנכון.

מר חנניה אווקרט: מי שבעצם עומד מול המדינה, זו המועצה.

מר גדי ירקוני: איזו מדינה? מול רמ"י, זה אנחנו.

מר אריק דניאל: המדינה לא בעסק.

מר חנניה אווקרט: מול המינהל.

מר גדי ירקוני: אנחנו.

מר חנניה אווקרט: נכון, ברור. זאת אומרת, שאותם תנאי צריכים להיות מכוסים בהפרה שלהם, שהוא עושה, אז יכול עליו בהפרה מול ה...
זה פוגע גם בהסכם בפועל...

מר מיכאל גוטסמן: זה פוגע גם בהסכם בפועל...

מר גדי ירקוני: ההסכם מאוד מפורט, עם כל הפרטים והדברים האלה, ... למשרדים... מי שזה מעניין אותו, תמיד יכול לבוא למיכאל לראות את ההסכם ולשאול שאלות.

מר מיכאל גוטסמן: הוא מופיע גם באתר המועצה.

מר גדי ירקוני: כן.

מר חנניה אווקרט: עוד נקודה. מכיוון שזה תכנון מקדמי על פרויקט מאוד גדול, אני בישיבה הקודמת, או לפני שתי ישיבות, פניתי, הצעתי למליאה לדון בנושא עקרוני של הפרשת כספים מסוימים לפרויקטים גדולים. בהמשך גם שלחתי מכתב לגדי. אני חושב ש...
על מה אתה שלחת לי מכתב?

מר גדי ירקוני: על מה אתה שלחת לי מכתב?

מר חנניה אווקרט: ענית רק על חלק ממנו. רק על החלק של מה שאתה מציג היום, אבל לא על הנושא העקרוני.

מר גדי ירקוני: אז לא ראיתי את זה.

מר תמיר בוקובזה: אתה מדבר על חלוקה ... של כספים, מתוך ההכנסות של המועצה. בין היישובים.

מר חנניה אוקרט: אני חושב שהגיע הזמן שהמועצה בפרויקטים מהסוג הזה, תחליט

באיזה אופן שחלוקת הכספים מהכנסות מפרויקטים גדולים, לא תהיה שוויונית, ולא משנה מה מצב היישובים או מצב האוכלוסייה וכל מיני עניינים, בשביל לתת לזה איזשהו מענה.

תנאי להשלמת כל פרויקט כזה, יהיה הפרשה לקרן לצמצום פערים חברתיים, או איכות סביבתיים במועצה, שעשרה אחוזים, או 15% מההכנסה ברוטו, הראשונית, תופרש לקרן הזאת. אחרי זה תוקם ועדה, תדון למה ולאיזה צורך, ואיך מוציאים את הכספים האלה, והיתר נכנס לפעילות השוטפת של המועצה.

כמו שיש לחברה הכלכלית סכום כסף שהיא תהיה עצמאית ותשקיע בפרויקטים אחרים, יהיה לצד החברתי של המועצה, פנים נוספות ואחרות, שמתייחסות או לאוכלוסיות מסוימות בקרב היישובים, או ליישובים מסוימים, או לנושאים מסוימים בתוך המועצה, שלהם ניתן מענה מאוד ספציפי מהקרן הזאת.

אחד הפרויקטים הראשונים שכרגע מדובר עליהם, זה זה, ויעלה הנושא של הסולארי, יהיה אותו דבר, ואני חושב שזה צריך לחול גם על הפרויקט של דיה.

מר גדי ירקוני: אי – אני לא מתנגד, הדיון זה דיון עקרוני ארוך, זה לא משהו קצר

שאפשר לעשות בחצי ישיבה, לפי דעתי. יש פה הרבה משמעויות. אני הייתי מציע שהדיון הזה יהיה אחרי הבחירות, ולא לפני הבחירות. יש פה הרבה השלכות שיכולות להיות בלחץ של בחירות, ואני לא חושב שזה נכון כלפי המועצה. אני לא מתנגד לדיון, אלא להיפך.

ודבר שני, שלישי, מה שאנחנו צריכים לזכור, שאחת המטרות שלנו, שנהפוך להיות מועצה עצמאית כלכלית, שלא נשענת על תקציב של משרד הפנים, והכספים האלה, הם דבר ראשון, באים במקום זה, כדי להעלות, גם את החינוך, אבל בסוף, בהחלט את מה יעשו עם הכספים האלה, זה תפקידה של המליאה להחליט לזה. אבל אני חושב שהדיון המעמיק הזה שאתה אומר, מכל הפרויקטים שכבר מבשילים, יש כמה שכבר מבשילים, אם זה יהיה מכל גודל פרויקט, או איך וכמה, ומה יעשו עם זה, וכדאי לעשות אותו אחרי הבחירות, בגלל שיש דיון מאוד מורכב, זה לא דיון פשוט.

מר חנניה אוקרט: ההחלטה העקרונית היא לא קשורה לשנת בחירות, או לא שנת

בחירות. כמו שיש, שאין החלטה עקרונית, כמה מההכנסות מופרשות לחברה הכלכלית, וכמה לשאר הפעילויות, זו גם כן שאלה שלא נדונה פה. כמה היא צריכה להיות עצמאית להשקעות, וכמה לא.

מר גדי ירקוני: זה לא לפה, מכיוון שיש חברה כלכלית בסוף שצריכה גם לכלכל את עצמה. יש עוד דירקטוריון, גם הוא צריך להיות חלק מזה.

מר דודי אלון: יש, עוד דוגמא קטנה, שבמערך של הפסולת החקלאית, בהסכם שעשינו עם אשכול הרשויות, גם אמרנו שאיזושהו סכום, אחוז מסוים, מכל טון שיטופל על ידי המערך, יופרש לאיזושהי קרן ניקיון, נקרא לזה כביכול אזורית, אבל היא תקבל את החלוקה שלנו כמועצה, מתוך רציונאל כזה, שככל שהדבר הזה יקרה, יעבוד ויתגלגל, הוא יצבור על עצמו כספים, שיוכלו לחזור חזרה, אחוז מסוים, לניקיון.
כי הרעיון שלה כרעיון, הוא רעיון טוב. אני גם מתחבר אליו. כן, זה בהחלט צריך איזושהו דיון הרבה יותר עמוק, מה המנגנונים, ולאיזה תחומים, ואיזה תחומים לא. אבל כרעיון, אני מברך על הרעיון, רעיון טוב.

גב' נעמי סלע: אפשר לקבל איזושהי החלטה עקרונית,

דובר: אז תקדם דיון, אם אתה מברך על הרעיון.

מר דודי אלון: אני לא מקדם דיון כרגע.

מר גדי ירקוני: אני אומר עוד פעם, זו לא החלטה עקרונית, זו החלטה מעשית.

מר אריק דניאל: אני, למשל, מתנגד בכלל לעיקרון הזה.

מר גדי ירקוני: בדיוק.

מר דודי אלון: אבל זה דיון.

מר גדי ירקוני: נכון.

מר תמיר בוקובה: ההתנגדות שלו, היא רלוונטית בדיון.

מר גדי ירקוני: נכון.

מר תמיר בוקובה: אתה לא מתנגד לדבר על זה.

מר אריק דניאל: לא, בכלל לא.

מר גדי ירקוני: לא, אני מתנגד לדבר על זה לפני בחירות.

מר תמיר בוקובה: זה בסדר.

מר אריק דניאל: מה שהתכוונתי, שזה דיון מאוד כבד, וזה לא ככה...

(מדברים ביחד)

מר תמיר בוקובה: גדי, אני אגיד לך מה הבעיה בעמדה שלך, שאתה מתנגד לדון בזה

בקדנציה הנוכחית. כי עכשיו אנחנו מאשרים פרויקטים, או בתהליך של הקמה של פרויקטים גדולים,

שהם משמעותיים במיוחד למה שחנניה מעלה.

מר גדי ירקוני: אבל זה לא קשור, מפני שתיכף אני אגיד לכם למה...

מר תמיר בוקובה: רגע, אני לא שומע.

מר גדי ירקוני: אני אגיד לך למה אין קשר, לפי דעתי ואמרתי את זה, בין הפרויקט לבין מה שיעשו עם הכסף.

מר תמיר בוקובה: לא, נגיד בסולאריים,

מר גדי ירקוני: אין קשר.

מר תמיר בוקובה: רגע, בסולארי יש את העניין, מי ייהנה מההפקעה של הקרקעות?

מר גדי ירקוני: לא, זו לא הפקעה. נגיע ל...

מר תמיר בוקובה: לא משנה את המושג המשפטי, סליחה, מי יהיה מהשימוש, או לא משנה איך זה יקרא. זו שאלה טובה, בסדר? כשזה אחד הנושאים.

מר גדי ירקוני: יש פה, אני לא רוצה עכשיו להיכנס לסולארי, ניכנס אליו עוד מעט, שם התשובה היא מאוד קלה, בגלל שיש שני כספים שמקבלים – יש כסף שהמועצה מקבלת, על היזמות ועל הארנונה, זה כסף שהמועצה, רגע, יכולה להחליט מה שהיא רוצה לעשות. יש כסף, שאני לא רוצה להיכנס איתו עכשיו לויכוח, אבל הוא בכלל לא בדיונה, הוא לא בדיונה של המועצה, מפני שהקרקע לא שלה, וההסכם הוא לא שלה, ההסכם הוא בסוף של היזם, יחד עם כל יישוב ויישוב בנפרד.

מר תמיר בוקובה: שוב, מכיוון שאנחנו לא מקיימים דיון, אז זה לא נכון להתנהל, אבל בהחלט יש דברים להגיד, גם לכאן וגם לכאן. אני מכיר את הטענה הזאת, את האמירה הזאת, היא לא בהכרח הנכונה והמוחלטת. אבל אני אומר שכן צריך לקיים על זה דיון, כדי בדיוק להעלות את

הנושאים האלה.

גם אם העמדה שלי, או הגישה שלי לא נכונה לחלוטין, היא עדיין צריכה להישמע, ועדיין צריך לדון בה, אוקיי? סתם אני אומר, שלי כמו של כל אחד אחר.

מר גדי ירקוני: אני אומר, חוץ מהנושא הדוגמא הזאת, יש שם כסף שכן של המועצה,

או לא של המועצה, זה דיון, כל הכספים האחרים זה של המועצה, אין עליהם בכלל, אתה יכול להחליט מתי שאתה רוצה.

מר תמיר בוקובזה: נכון, אני מדבר על כסף, בסדר...

מר גדי ירקוני: זה, בגלל זה, נגיע גם לסולארי, זה מקרה מיוחד. אין לנו, אני אומר,

אין לנו בכלל רשות לגעת בזה, בגלל שזה שטח של היישובים, זה הכול של היישובים.

דוברת: אז למה אנחנו נוגעים בזה?

מר תמיר בוקובזה: רגע, שנייה, לא,

מר גדי ירקוני: אנחנו לא נוגעים בזה.

מר תמיר בוקובזה: יש לזה תקדימים, יש לזה עניינים, אפשר לדבר על זה. אני אומר, זה

מה ש...

מר ניר ים: אוקיי, לדיון על הסולארי צמוד גדר אנחנו נגיע, קודם כל אנחנו נשמע

היום את העיקרון,

מר איתן אהרון: זה משהו שיכול להיות שלא יצא גם, כן?

מר ניר ים: את התמונה הגדולה, ומשם נתקדם, גם הפרויקט הזה לא קורה מחר בבוקר, אנחנו מתחילים להיחשף אליו, עוד יש זמן לקבל כל החלטה בדרך. אני מדבר כרגע, חוזר כרגע לנושא של חתימת ההסכם עם מ.ב.צ יזמות והשקעות בע"מ,

מר איתן אהרון: משפחת בן צבי.

מר ניר ים: משפחת בן צבי, לא משנה. עוד שאלות לפני שאנחנו עוברים להצבעה ומאשרים את החתימה על ההסכם? לא. מי בעד לאשר את ההסכם לחתימה? 21 בעד, יש נמנעים?

מר חנניה אווקרט: כן, אני.

מר ניר ים: אחד נמנע, יש מתנגדים? אין מתנגדים. רשמנו? רשמנו. בהמשך סדר היום,

גב' מזל ערוסי: תעבירי אותי לנמנעים. למה הכול כזה בחטף, כאילו אנחנו הולכים עכשיו לבנות את העולם.

מר גדי ירקוני: אני לא הבנתי, מה קרה?

גב' מזל ערוסי: שום דבר, אני ביקשתי להעביר אותי לנמנעים.

גב' מאיה מור חי: יש לנו 20 בעד, 2 נמנעים.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (20 בעד, 2 נמנעים, 0 נגד) לאשר את ההסכם מ.ב.צ יזמות והשקעות

– חכ"ל אשכול לחכירה, תכנון, הקמה והפעלה של מרלוי"ג סמוך למעבר כרם שלום.

- גב' מזל ערוסי:** עשרים, ושניים נמנעים.
(מדברים ביחד)
- מר ניר ים:** רפי נשיא צריך לבוא הנה בשבע.
- מר אמיר פלג:** אל תסתכל על השעון.
- מר ניר ים:** אני מסתכל על השעון, ואני אומר לעצמי, מה עכשיו
- גב' מזל ערוסי:** אני, בהנהלה האחרונה זה עלה, אבל גם שם לא... אני לא חושבת
שהחליטו לעומק.
- מר אמיר פלג:** אז תעבור לסולארי.
- מר גדי ירקוני:** סולארי אי אפשר, כי עידן לא פה.
- מר תמיר בוקובזה:** הם גם לא פה.
- מר אמיר פלג:** בסדר, אתה יכול להתחיל לדבר על זה עד שהוא יבוא. אולי נגיד לו
להסתובב.
- מר תמיר בוקובזה:** בואו נדבר על דרך השדות.
- מר ניר ים:** רגע.
(מדברים ביחד)

מר ניר ים: בואו נעשה דבר כזה, ברשותכם, נעשה הפסקה של חצי שעה,

מר אמיר פלג: ניר, אבל יש הרבה שיח על הסולארי צמוד גדר, בלי קשר לעידן.

מר איתן אהרון: הפסקה חצי שעה, בואו נלך הביתה, באמת.

מר אמיר פלג: ועידן יצטרף.

מר איתן אהרון: מה נעשה חצי שעה עכשיו?
(מדברים ביחד)

מר ניר ים: ההקלטה נעצרת.

****הפסקה בהקלטה*****

בקשה להעלאת סעיף לסדר היום.

מר ניר ים: אנחנו ממשיכים. איתן, אתה מפריע לנו. רפי נשיא, ברוך הבא. קח את

הזמן, תתארגן, בסדר. חוזרים להקלטה.

אנחנו בדצמבר אישרנו את תקציב המועצה לשנת 23. אנחנו קיבלנו הנחיה ממשרד הפנים, לאשר פה איזושהו קטע, תיכף אני אגיד בדיוק מה הוא, ואז אם צריך, ייתן כמה מילים הסבר, עידו. לא הבאנו את זה בחומרים להנהלה למליאה הזאת, אז אני מבקש מעידו להזכיר מה הסעיף, אחר כך אנחנו נצביע ברשותכם להעלות סעיף שלא נכלל בסדר היום, ואם נקבל החלטה חיובית, זה משהו יותר פרוצדוראלי מאשר ענייני, או עקרוני. אם נקבל החלטה חיובית, אנחנו נצביע בעד או נגד, רק לאישור הבקשה כמו שמתבקש על ידי משרד הפנים.

באישור תקציב 2023, לקחנו הכנסה שהייתה ממשרד הפנים, של מענק תיקון עיוותים, אנחנו מקבלים אותה כל שנה, יותר מחצי מיליון, לקחנו חצי מיליון כהכנסה בטוחה. משרד הפנים, אחרי הלוך – חזור, הלוך – חזור, החליט במסגרת עדכונים שלו לתקציבים של 23 של רישומים כאלה ואחרים, ביקש מאיתנו להכניס את זה במותנה.

ביקשנו להכניס את זה בעדכון התקציב הראשון, המחוז אמר – תעבירו את זה במליאה, כדי שנוכל לאשר את התקציב, אחר כך נביא את זה במסודר. ביקשו שהמליאה תצביע, שחצי מיליון שם הופך להיות במותנה, מה שהכנסנו לטובת תגבור הסעות לשנה הבאה, עדכונים של ההסעות. אז חצי מיליון שם מתוך הכנסה קבועה, עושים אותה הכנסה מותנית עד קבלת המענק.

מר תמיר בוקובזה: מה זה אומר 'מותנה'?

מר עידו ליבנה: מותנה זה אומר שמשרד הפנים יאשר אותה. זה בדרך כלל קורה, בשנה שעברה זה קרה בסביבות אפריל – מאי, הוא אישר אותה.

מר תמיר בוקובזה: ואם הוא לא מאשר?

מר עידו ליבנה: אם הוא לא מאשר, אז יש תגבור הסעות. אנחנו נצטרך, מה שנקרא, לצמצם... או בתקציב ב' ולשנות מסעיפים אחרים, כמו שאנחנו מקבלים כמעט שני מיליון, אז הוא שאל את השאלה העקרונית, אם יתהפך העולם – משרד הפנים לא מאשר. ואני אמרתי, אלוהים יודע... נצטרך לעדכן את התקציב בלי ההכנסה הזאת.

מר תמיר בוקובזה: עכשיו, מה ההבדל בין מה שאישרנו בדצמבר, ל...

מר גדי ירקוני: מה אישרנו?

מר עידו ליבנה: בדצמבר רשמנו את זה כהכנסה...

מר דודי אלון: ודאית.

מר עידו ליבנה: ודאית.

מר תמיר בוקובזה: צריך להוסיף מותנה, רשמנו כהכנסה ודאית?

מר דודי אלון: כן.

מר עידו ליבנה: כן, הם לא היו ברורים בהוראות, בסביבות ינואר הם הוציאו עדכונים להוראות האלה, כולל כספים שכבר קיבלנו עודף ב-2022, הם אמרו – תרשמו את זה במותנה. הם ביקשו לעדכן את זה במליאה. אנחנו ביקשנו לא לחכות עם זה, ולהביא את זה למליאה. פעם אחת אנחנו מבקשים להעלות את זה כסעיף, פעם שנייה, לעדכן את הסעיף. כדי שיהיה ניתן לטעון מול משרד הפנים, לסיים את עדכון התקציב, את אישור התקציב מה שנקרא.

מר דודי אלון: אוקיי, מי בעד, אנחנו מעלים את הסעיף.

מר תמיר בוקובזה: תקציב 22?

מר עידו ליבנה: לא, תקציב 23. הוא שאל את השאלה הנכונה, זו התשובה. מי בעד
לאשר את העלאת הסעיף להצבעה?

מר גדי ירקוני: פה אחד.

מר תמיר בוקובזה: צריך מספר.

מר עידו ליבנה: ניר סופר.

מר ניר ים: 20 בעד.

מר תמיר בוקובזה: 20 בעד? אז זה לא עולה.

מר גדי ירקוני: למה?

מר תמיר בוקובזה: כי אי אפשר עשרים. כמה אנחנו, 32 היום?

מר עידו ליבנה: ניר, יש לנו מספיק חברי מליאה? יש מספיק הצבעות, לצורך העניין?

מר תמיר בוקובזה: צריך שני שלישי.

מר ניר ים: אפשר להרים עוד פעם, בבקשה?

מר עידו ליבנה: חבר'ה, בבקשה להרים ידיים כל מי שנמצא, חבר'ה.

מר תמיר בוקובזה: תספור לאט.

מר ניר ים: 22, זו הספירה שלי.

מר תמיר בוקובזה: אוקיי.

מר ניר ים: יש נמנעים?

מר עידו ליבנה: מי נמנע? מי נגד? תודה. אנחנו מבקשים להעלות את סעיף אישור,

מר ניר ים: העלאת סעיף לסדר היום,

מר עידו ליבנה: העליתי את הסעיף, עכשיו אני מאשר את הסעיף.

מר גדי ירקוני: רגע, תן לניר.

מר עידו ליבנה: אוקיי.

מר ניר ים: העלאת סעיף לסדר היום. אחר כך נפרט מה הסעיף.

החלטה: הוחלט פה אחד (22 בעד) לאשר העלאת סעיף לסדר היום.

אישור העברת חצי מיליון ₪ מהכנסה, להכנסה מותנית, מול מענק תיקון עיוותים של משרד הפנים

מר עידו ליבנה: מבקשים לאשר את הסעיף העברת חצי מיליון ₪ מהכנסה, להכנסה

מותנית, מול מענק תיקון עיוותים של משרד הפנים. מי בעד אישור הסעיף?

מר ניר ים: 23 בעד.

מר גדי ירקוני: היה חסר מקודם אחד. יש נמנעים? יש נגד?

מר ניר ים: נמנע אחד. מתנגדים? חנניה נמנע, בסדר גמור.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (23 בעד, 1 נמנע, 0 נגד) לאשר את העברת חצי מיליון ₪ מהכנסה, להכנסה מותנית, מול מענק תיקון עיוותים של משרד הפנים.

חנניה, למה?

מר גדי ירקוני:

למה לא להעלות מה שאני ביקשתי גם כן, שהוא לא מן המניין, גם כן

מר חנניה אוקרט:

להצבעה?

חנניה נו, כאילו אתה נעלב. בגלל שזה סיפור,

מר גדי ירקוני:

גדי אל תיכנס לזה,

מר חנניה אוקרט:

בגלל שזה סיפור,

מר גדי ירקוני:

זה סיפור הכי פשוט שיכול להיות.

מר חנניה אוקרט:

לא, סיפור עקרוני, מעשי ורציני. זה לא ככה.

מר גדי ירקוני:

ישובי המועצה, גדי,

מר חנניה אוקרט:

אני לא נגד, אני אומר שזה דיון במועצה, אין החלטה כזאת אף פעם.

מר גדי ירקוני:

אין החלטה כזאת.

גם אף פעם לא הייתה החלטה להקים מרלוג ולא סולארי בסדר גודל

מר חנניה אוקרט:

כזה.

מר גדי ירקוני: נכון. אני לא אומר, רגע, אני אומר שעכשיו צריך לעשות פה דיון

מעמיק, אני חושב. מפני שלמשל, אם אתה שואל אותי, סתם, ואל תתפוס, אני חושב שקודם כל צריכים לתת את זה לחינוך. אני ככה חושב.

מר חנניה אווקרט: אני לא אומר למה, אני אומר להקים קרן כזאת.

מר גדי ירקוני: לא, אז קרן למה?

מר חנניה אווקרט: לצמצום פערים. אמרתי, לצמצום פערים בין יישובים. מה זאת

אומרת? אני אגיד לך מה זאת אומרת, מכיוון שכבר עשור שנים, חלק מיישובי המועצה מקבלים הטבות בגלל העוטף, חלק לא מקבלים,

גב' מזל ערוסי: אבל הם שולחים, אבל עכשיו כשהוא העלה את זה,

מר תמיר בוקובזה: חנניה, אני מבקש,

גב' מזל ערוסי: סילביה, רק אני והוא לא הצבענו, עובדה שכולכם הצבעתם קודם, אז

מה?

מר תמיר בוקובזה: תבקש להעלות את זה כסעיף.

מר דודי אלון: לא עכשיו אבל.

מר תמיר בוקובזה: למה? שיבקש עכשיו.

מר גדי ירקוני: חנניה, אני מבקש שלא תבקש.

מר תמיר בוקובה: שיבקש את זה למליאה הבאה.

מר גדי ירקוני: אני מבקש שלא תבקש. חנניה ירד מהבקשה שלו. אני אדבר עם חנניה על זה.

מר משה טל: גדי, לפני 30-40 שנה, המושבים והקיבוצים החליטו לוותר על ארנונה ב' שלהם לטובת החינוך. כך שהחינוך היה גם לפני ארבעים שנה, ... של היישובים.

מר גדי ירקוני: חנניה, אני אקרא לך לישיבה אצלי, שנדבר למה זה פשוט או לא פשוט, בסדר?

מר חנניה אוקרט: טוב.

מר גדי ירקוני: למה אנחנו מחכים עכשיו?

מר רפי נשיא: שלחתי את זה במייל, לאן נעלם ניר?

מר גדי ירקוני: ניר.

4. מודל לחיזוק ישובים קהילתיים (רפי נשיא)

מר רפי נשיא: שלום, אני מבין שאתם הרבה זמן פה, אז אני אנסה להיות כמה שיותר יעיל. אני מציג לכם את החלק השני של המצגת שהייתה בפעם הקודמת, אם אתם זוכרים, אני מקווה שאתם זוכרים, לפחות תראו לי כאילו שאתם זוכרים. אנחנו דיברנו על ישובים קהילתיים על המודל, ומה שבפעם הקודמת עשינו, זה לעשות סקירה, נתנו

סקירה על כל המושג הזה, קצת חפרתי לכם, אבל נתנו סקירה על כל העולם הזה של ישובים קהילתיים במרחב הכפרי, אם אתם זוכרים. זוכרים?

מר איתן אהרון: כן, כן.

מר רפי נשיא: שזה באמת, אתם בדיוק עוסקים פה בנושא שהוא לאומי. זאת אומרת, זה סיפור שכל המועצות האזוריות, רוב המועצות האזוריות מתמודדות איתו. זה נושא מאוד משמעותי, זה נושא שכל מועצה מנסה לתת לו פתרון, וסקרנו את האפשרויות השונות ומה שיש. הצגתי את הסקירה, את מה שלמדנו, והיום אני רוצה פשוט לבוא ולהציג את ההמלצה, את הסיוס של המציאות הקיימת, לדבר, לרדת לרזולוציה שלנו פה באשכול. הרבה הלוך וחזור, לשבת ולעבור על הנתונים וללמוד אותם. אני מנסה, בתוך הזמנים שלנו להציג לכם את ההצעה שלנו למודל, ואני רוצה שתהיו סבלנים, לראות את כל מה שיהיה פה. אז קודם כל, אנחנו מדברים היום, זה שלהי המצגת הקודמת. אמרנו שהיום, תמונת המצב במועצה, שבנושא של ישובים קהילתיים אתם עושים האצלת סמכויות פעם בשנה. אין לכם מודל אחיד, אין לכם מודל דיפרנציאלי לסל יישובים, מה שנקרא. אתם נותנים מודל שהוא אחיד. יש שונות גדולה בין היישובים הקהילתיים, בין שלושתם, אני מדבר כמובן, מי שלא זוכר, אנחנו מדברים על אבשלוס, צוחר ושלומית. יש שונות גדולה ביניהם, גם בהיבט הכלכלי, גם בהיבט הארגוני. ליישובים הקהילתיים יש תלות כלכלית במועצה, הם נחשבים כילדים בעלי צרכים מיוחדים. אין תקצוב מיוחד ליישובים, אתם מעבירים 120 אלף בהגדרת התקציב, ואחרי זה זה גדל ל-300. בסופו של דבר, 300 אלף שם בשנה, זה לא, זה די דומה להרבה יישובים אחרים, אבל,

מר תמיר בוקובה: לכל יישוב?

מר רפי נשיא: מה?

מר תמיר בוקובה: שלוש מאות ליישוב.

מר רפי נשיא: ליישוב, כן. כן, הרבה שנים אותו הדבר.

מר אדוארד קוברסקי: רגע, 120, 150 היה בכרטיס כל השנים, והשנה הזאת לא מחק את הכרטיס.

מר רפי נשיא: בסדר, אבל תמיד בסוף, בגלל שאתם... אני יכול להיכנס... בסוף זה לא 300 בכרטיס, אני מציע לא לרדת לרזולוציות האלה. אם כתבתי את הסכום, תאמינו לי בדקתי, עברתי על המספרים, אני מכיר את התקציבים שלכם טוב. כל יישוב, מכיר טוב. אין נוסחת תקצוב לפי גודל. בפועל, מחלקות המועצה מנסות לעזור ככל שהן יכולות, אבל לא ניתן לתת שירותים נוספים ללא תוספת תקציב, וללא תוספת תשלום, ויש פערי ציפיות וחוסר אמון מול המועצה אצל חלק מהוועדים. כל זה אמרתי לכם בסוף הפגישה הקודמת, כשכבר הייתם עם עיניים כאלה לא זה, כבר נמאס לכם ממני.
אני מוסיף עוד כמה נקודות – חוסר הבנה של המערכת הדו רובדית, שזה נושא מאוד חשוב, אני כל פעם חוזר אליו.

מר שמיל בלברמן: מערכת מה?

מר רפי נשיא: דו רובדית, מערכת השלטון הדו רובדית. אני דיברתי על זה בפעם הקודמת. אני חושב שכל חבר מליאה, וסליחה על הישירות, אבל כל חבר מליאה, לפני שהוא נכנס לתפקיד במועצה, אחד הדברים הראשונים שהוא צריך לעשות, זה ללמוד את מערכת השלטון הדו רובדית.

להבדיל ממוציאות של מליאה בעיר, שזו מערכת חד רובדית. מועצה עובדת ישירות מול תושב, כשאנחנו מדברים על מועצה אזורית, יש מערכת שלטון דו רובדית, שזה בעצם באמצע יש רובד שנקרא יישוב, שעל פי חוק, מה שקובע לנו זה הוועד המקומי ולא... וכאן נתתי לכם על זה סקירה

שלמה בפעם הקודמת. צר לי שאני לא יכול לחזור עליה, אני תמיד שמח כשמבקשים ממני לדבר על זה, אבל זה לא הזמן.

יש קושי בגיבוש מודלים כלכליים ברי קיימא, אנחנו הסברנו למה, בסקירה הקודמת הסברנו שמבחינה מבנית, יישוב קהילתי לא יכול להיות ישוב בר קיימא, אין לו את האגודה, אסור לו, הוא לא יכול לבצע תהליכים של הגדלת מקורות הכנסה וכו'.

נתנו סקירה על כל הדבר הזה בפעם הקודמת, ואין שום בעיה, אני חושב ששלחנו לכם את המצגת, אין שום בעיה להסביר על זה שוב, אבל במובנה, בהגדרה, יישוב קהילתי, יש לו קושי להיות יישוב בר קיימא, בכל הארץ, אוקיי?

חלק עם תרבות ארגונית חלשה, להבדיל מקיבוצים, מושבים, אני שוב, לא עושה הכללות, אבל חלק עם תרבות ארגונית חלשה מאוד. לא תמיד ועדות פעילות, חוסר בחלק מהיישובים בתוכניות מגירה עבור הגשה לקולות קוראים, שזה המקור הכספי לעזור ליישוב, שאני יודע שמגיע כסף למועצה, ואני פונה ליישובים, ואני מקבל מהם תוכניות כאלה ואחרות.

ההצלחה ליהנות מתקציבים, זו היכולת שלי לשלוף מהמגירה תוכניות, וזה פחות קיים. ויש נראות של היישובים שלוקה בחסר. יש להם פוטנציאל מאוד גדול, ויש צורך גדול בחיזוק האכיפה, זו סוגיה מאוד משמעותית.

עד כאן היה סוף הפרק הקודם. דיברנו על היישובים השונים, על רגל אחת, הנתונים באבשלוס, כמו שאתם מכירים, לפי הנתונים של הלמ"ס 103 בתי אב, בין 298 ל-380, תלוי מי מגדיר מה, תושבים, אבל זו אוכלוסיה קטנה. גודל משק הבית גדול יחסית, 3.4.

המחזור הכספי של אבשלוס עמד על 630 אלף ₪ בפעם הקודמת. יש פערים גדולים במבנה האוכלוסייה. שוב, זה קצת לעשות עוול לקחת יישוב על עמוד אחד, אבל אפשר לכתוב ספר שלם על כל יישוב בהיסטוריה שלו ובהתפתחות שלו, אבל היישוב אבשלוס, הוא מאופיין על ידי אוכלוסיות שונות, מגוון, באמת מגוון מאוד.

הקליטה איכותית, יש שם קליטה חדשה, איכותית, עם אוכלוסיה שיש לה מודעות קהילתית מאוד גבוהה.

תנופת בנייה - יש שם פוטנציאל מאוד גדול לגידול.

שני ועדים – זה יישוב שיש בו גם ועד קהילתי, אגודה קהילתית, סליחה, וגם ועד מקומי. שוב, אני

מזכיר לכולם, בפעם הקודמת הרחבנו על המושג הזה של אגודה חקלאית, אגודה קהילתית, והמעגל הזה של ועד מקומי. ביישוב הזה יש אגודה קהילתית, ויש ועד מקומי. בעצם, להגיד שיש ועד מקומי, בכל היישובים יש ועד מקומי, גם אם אתם לא יודעים. זאת אומרת, אין דבר כזה שאין ועד מקומי ביישוב, זו הגדרת חוק. אז זה מיותר להגיד שיש ביישוב ועד מקומי, השאלה היא אם הוא פעיל או לא פעיל, זה הדיון. אבל ועד מקומי, זה בהגדרה קיים בכל יישוב, לא יכול להיות יישוב בלי ועד מקומי.

קיום מבני ציבור במרחב היישוב – יש שמה מבני ציבור, שהם מבני ציבור מועצתיים, ותחושת חוסר אמון מול המועצה.

אני מזכיר לכולם את מה שכבר אמרתי בפעם הקודמת, זה לא רלוונטי בדיון שלנו כאן, עד כמה יש צדק בתחושות. אנחנו מדברים כמועצה, שאמורה לנסות ולשנות את הדימוי, את התפיסה, את הצורך של התושבים, את אי ההבנה, את כל הפערים האלה שקיימים, ואין רלוונטיות עד כמה יש צדק בטענה כזאת או אחרת, כי זה לא מעניין אותי.

מה שמעניין אותי, זה חוסר האמון, זה התחושה הזאת שהיא תחושה בעייתית.

נעבור שנייה לצוחר, שוב, על רגל אחת – אנחנו מדברים על 160 בתי אב, פער גדול באוכלוסיה בין הלמ"ס למרשם האוכלוסין. זה מראה שיש לא מעט שהם בפועל רשומים ולא גרים.

גודל משק בית, בין 3.9 ל-8, בקיצור, יש פערים על המציאות עצמה, אבל זה פערים לא מפתיעים ביישוב כמו צוחר. מחזור כספי דומה לאבשלום, פחות...

מר איתן אהרון: למה לא מפתיעים?

רויטל דג'אווי בן יעקב: אתה יכול להסביר את הנקודה הזאת?

מר תמיר בוקובה: למה זה לא מפתיע? למה דווקא צוחר?

מר רפי נשיא: כי יש לא מעט... יש הרבה פעמים יישובים שבהם האוכלוסייה פחות

אוכלוסיה מחוברת, ועם משמעת פנימית. יש המון בעיות בצוחר, זה מאפשר פתח ללא מעט אנשים

שאוּלֵי נמצאים שמה במעבר, לא גרים שם הרבה זמן, עם פחות תחושת חיבור. הפער הזה מאפיין אנשים שביישוב, לעומת מרשם אוכלוסין, לעומת הלמ"ס. זה אומר שחלק רשומים, אבל לא גרים, חלק שינו, ישנו בתוך שנה.

מר תמיר בוקובזה: אמרת משפט... את זה אני מבין שיש פער, אבל אמרת שזה מאפיין יישוב כמו צוחר, זה תואם למאפיינים של היישוב?

מר רפי נשיא: זה מאפיין יישוב שחוה קשיים מאוד גדולים, ואז האוכלוסייה היא בהשתנות גדולה.

מר תמיר בוקובזה: אוקיי.

מר רפי נשיא: אוקיי? מחזור כספי של צוחר דומה לאבשלום, בסביבות ה-600 אלף ש, זה מחזור קטן יחסית. מי שמכיר את המחזורים של יישובים, הוא נוהל לפרקים על ידי ועד ממונה, בצורה כזאת או אחרת, רשמית או פחות רשמית, אבל ועד ממונה, לא מעט זמן מנהל את החיים בצוחר.

נתפסת כבעלת הדירוג הסוציו אקונומי הנמוך ביותר. עכשיו, אני אומר נתפסת, מכיוון שהניתוח המשפטי הנכון של דירוג סוציו אקונומי, עושה עוול, הוא לא משקף נכון אוכלוסיה שגרה בקיבוצים, ולכן ההשוואה פה לא נכונה. אני יכול להגיד שבקיבוץ מקבל דירוג סוציו אקונומי נמוך, מכיוון שזה לא באמת, זה לא נכון, לכן ההשוואה לא נכונה. לגבי צוחר, הדירוג הסוציו האקונומי האמיתי שלהם, הוא שזה נכון, באמת ההכנסה של המשפחה.

מר תמיר בוקובזה: וביחס למושבים?

מר רפי נשיא: נמוך.

מר תמיר בוקובה: או שלא נבדק.

מר רפי נשיא: נמוך. לא, יש לכם את הדירוג הסוציו אקונומי שלכם, אין מה להשוות לקיבוצים, כי זה לא משקף קיבוצים. למושבים, הוא נמוך יחסית למושבים, אוקיי? היישוב החלש ביותר, במצב הקשה ביותר, תחושת מרירות, תקיעות וייאוש. אני אומר, זה יישוב עם תחושות מאוד קשות של כל מי שמתעסק איתו. המון קשיים, המון רצון לעזור, ותחושה של תקיעות וייאוש. חלק גדול מהתושבים בשכירות שזה מסביר, אגב, סליחה, כשאני עושה שונות, חלק משנים כתובת, חלק לא משנים כתובת, האחוז של האנשים בשכירות, זה גם גורם לפערים. אוקיי? בעיה קשה של ניקיון, לכלוך במרחב הציבורי, חוסר חיבור של התושבים למקום, קושי באכיפה, כל מילה פה זה מחייב הרחבה, אבל אני משאיר לכם להשלים. תפיסת המועצה כעירייה, הכול באחריותה. אתם זוכרים, אמרתי את זה גם בפעם הקודמת, שהפער בידע, בהבנה בין הדו רובדי לרובדי, זה שיש לי... ודווקא זה קורה הרבה מאוד ביישובים קהילתיים, שאוכלוסיה שמגיעה עם תודעה עירונית, ואז היחס מהמועצה, הוא כמו שאני מצפה מהעירייה, שכל דבר שקורה אצלי במרחב הציבורי, אמור להיעשות על ידי המועצה, ולא...

גב' מזל ערוסי: ... של ההורים שלהם, שגם הם היו שם וש... המשיך. דור ממשיך.

מר רפי נשיא: שהם עם אותה תודעה.

גב' מזל ערוסי: עם אותה תודעה,

מר רפי נשיא: אוקיי,

גב' מזל ערוסי: ועם אותה תחושה, ועם אותם איפיונים של מסכנות.

מר רפי נשיא: תודעת קיפוח. כן, אבל שוב אני אומר, יש פה, אפשר לעשות ניתוח

מאוד מעמיק על הסיפור. אני מסתכל על המבט, בתמונה אני אומר – אלה המרכיבים שלה, כי אנחנו היינו אמורים לנסות ולעזור,

מר גדי ירקוני: יש שם דור ממשיך?

מר רפי נשיא: כן, יש שם.

גב' מזל ערוסי: ודאי שיש שם דור ממשיך. ודאי.

מר רפי נשיא: פוטנציאל קהילתי,

גב' מזל ערוסי: הם ישארו שם.

מר רפי נשיא: פוטנציאל קהילתי צוחר ג' – קירבה למתחם קהילתי ובית ספר, והם

לא נמצאים בתוך שבעת הקילומטרים שנותנים להם העדפות, אז גם הם סובלים מהבחינה הזאת, שהם לא יכולים ליהנות מיישובי העימות.

שלומית - שוב, על רגל אחת, שלומית 75 בתי אב, אוכלוסיה גדולה יותר, בין 360 ל-400, שזה בערך כ-400 נפשות. גודל משק בית הוא גדול מאוד, בסביבות חמש נפשות למשפחה.

מחזור כספי, שימו לב, 3.5 מיליון. זה יישוב, וכאן זה מעניין, צריך להבין שכשאנחנו מדברים על מחזור כספי, אני מקווה שכולנו מבינים שזה לא מעיד על חוזק כלכלי.

רויטל דג'אווי בן יעקב: זה ברור.

מר רפי נשיא: מחזור כספי לא מעיד על זה שיש לי כסף, זה מעיד על זה שנכנס הרבה

כסף למקום, ואולי זה לפעמים גם מעיד ההיפך, שאני אמור לתחזק את מה שהכנסתי למקום. אז שלומית גלגל הרבה מאוד כסף בשנה האחרונה, נסביר מיד גם למה.

זה המחזור שלו ב-22, משפחות גדולות, אוכלוסיה הומוגנית יחסית, תנופת בנייה וקצב קליטה מאוד מהיר, יישוב עם אוריינטציה קהילתית גבוהה, יש שם ועדות פעילות. הם גייסו תקציבים גדולים ממקורות חוץ לתמיכה בפרויקטים פנימיים. יזמות נקודתית להגדלת הכנסות, וזה היישוב עם אגודה קהילתית פעילה, כולל גביית מיסים. היישוב, מבין השלושה, היישוב הזה גובה מיסים קהילתיים מהאגודה הקהילתית, מעבר לדברים אחרים, הוא גובה לא מעט כסף מהתושבים עצמם, וזה גם חלק מהסכום שמופיע פה.

מר אדוארד קוברסקי: רגע, רפי רפי רגע, גם אצלנו גובים.

מר רפי נשיא: מה?

מר אדוארד קוברסקי: זה לא נכון רק להגיד שהם גובים. מה, לא...

(מדברים ביחד)

מר רפי נשיא: אדוארד, יש שני סוגי גבייה, יש אגודה קהילתית ומס ועד מקומי עד

30%.

מר אדוארד קוברסקי: כן. אנחנו משלמים גם...

מר גדי ירקוני: לא נכון, לא בסכומים שהם משלמים.

מר אדוארד קוברסקי: גדי,

מר תמיר בוקובה: לא בסכומים, או לא משלמים?

מר אדוארד קוברסקי: גדי, בבקשה, אני יודע מאיפה זה מחזור...

- מר גדי ירקוני:** תקשיב, כל משפחה אתה משלם עוד 400 ₪...
- מר תמיר בוקובה:** משהו פה התבלבל...
- מר דודי אלון:** בואו נתקדם.
- מר תמיר בוקובה:** ... כן דורש הבהרה, כי...
- מר גדי ירקוני:** רגע, אני אסביר.
- מר תמיר בוקובה:** אני אשאל רק, ואתה תסביר?
- מר גדי ירקוני:** הוא יסביר.
- מר תמיר בוקובה:** הוא יסביר, מי שרוצה, הכול בסדר. אני רק אשאל. הנושא של הכספים פה דורש הבהרה, כי אתה אומר שזה בשונה מהישובים האחרים, משני הישובים האחרים. וצריך להבין למה יש 3.5 מיליון מחזור, ולמה אתה אומר שהם היחידים שגובים מיסי אגודה,
- מר רפי נשיא:** לא, הם לא היחידים שגובים,
- מר גדי ירקוני:** בסכומים האלה.
- מר רפי נשיא:** הם היחידים שגובים בסכומים האלה. יש שם סכומים מאוד,
- מר תמיר בוקובה:** באיזה סכומים הם גובים?

מר רפי נשיא: אין לי את הנתונים פה.

מר גדי ירקוני: בסדר גודל של מיליון וחצי שקל בשנה, כל הזו. זה חצי...

גב' דקלה קצוני: בית אב בשלומית משלם 350 ₪ בחודש. בית אב באבשלום משלם 120 ₪ בחודש.

מר אדוארד קוברסקי: לא רק, כבר אנחנו עברנו מאתיים...

גב' דקלה קצוני: לשניהם יחד, אני מדברת רק על מיסי אגודה, בלי השלושים אחוז, אדוארד.

מר אדוארד קוברסקי: רגע, דקלה, אי אפשר לשלם פעמיים ארנונה.

גב' דקלה קצוני: אבל הם משלמים, אז זה מה שאני מסביר.

מר אדוארד קוברסקי: הם משלמים מהקרקעות.

מר רפי נשיא: אבל אדוארד, אנחנו,

גב' דקלה קצוני: אבל זה לא אותו,

מר אדוארד קוברסקי: לא מהכיס.

מר רפי נשיא: גביית מיסים זה חלק מאוד גדול פה, אבל יש עוד כספים...

מר תמיר בוקובזה: כשאתה מדבר על מחזור כספי, אתה לוקח גם את האגודה
קהילתית... זה מה שאתה אומר. זה שני דברים נפרדים, אני רוצה להבין.

מר רפי נשיא: אבל אנחנו מדברים על המחזור הכספי. כשיש לך ועד מקומי פעיל,
ואגודה קהילתית פעילה, אז יש ביניהם, הם עושים את ההעברה התקציבית, ואז אנחנו מדברים על
אותה קופה.

כשאני מדבר על הקופה, אנחנו מדברים על הקופה המשותפת, כל הכספים כולל הגבייה, אוקיי? יש
פה כסף גדול של גבייה. אני אומר פה שוב, שיש פה לא מעט כספים שהגיעו, בגלל שהישוב הזה
הצליח לגייס לו, לא משנה, מהסיבות שלו, הצליח לגייס לא מעט כספים מבחוץ, אז זה אפילו עבר
עוד יותר, מעל המיליון ומשהו שהם גובים.

מר תמיר בוקובזה: לצורך יש אגודה קהילתית, גם הם גובים?

מר רפי נשיא: בכל המקומות יש אגודה קהילתית, והם לא גובים.

מר תמיר בוקובזה: הם לא גובים בכלל?

מר גדי ירקוני: לא.

מר תמיר בוקובזה: אז מאיפה ההכנסות ל-600 אלף ש"ח?

מר גדי ירקוני: אין להם.

מר רפי נשיא: ה-600 זה מה שאתה,

מר גדי ירקוני: מה שאתה נותן.

מר רפי נשיא: 300 אתה נותן, יש כל מיני...

מר תמיר בוקובזה: מה זה הכול מיני?

מר אדוארד קוברסקי: יש קרקע מושכרת.

מר רפי נשיא: יש להם הכנסות קטנות, תראה בתקציב, 600...

מר תמיר בוקובזה: עדיין יש לי פער, אם אבשלום, אני אסביר לך למה, אם אבשלום
גובים 120 ₪ לאגודה הקהילתית,

מר גדי ירקוני: אין להם כבר, לקחו להם.

מר תמיר בוקובזה: אוקיי? וצוחר לא גובים בכלל, אין יכול להיות ששניהם על אותו
מחזור?

מר דודי אלון: צוחר גובים ועד מקומי, המועצה גובה עבורם כ-150 אלף ₪.

מר תמיר בוקובזה: זה ה-30%, אבל גם אבשלום גובים את זה, והם גובים בנוסף,
אמרתם, עוד 120 ₪.

מר רפי נשיא: לא, אבשלום לא גובים עוד על הזה. הוא חושב, הם לא גובים פעמיים.
אבשלום הוא גם יגיד, הם לא גובים פעמיים.

מר דודי אלון: יש יותר,

מר רפי נשיא: שנייה, מה שחשוב,

מר תמיר בוקובה: כל אחד אומר משהו אחר.

מר רפי נשיא: חבר'ה, אתם מדברים, אני חושב שלא כדאי להישאב לשם, כי כל יישוב יש לו את התקציב שלו, וזה לא תורם לנו הרבה. כי מה...

מר אדוארד קוברסקי: אנחנו משלמים ארנונה ב',

גב' דקלה קצוני: אבל אדוארד, זה לא דיון על מי יותר טוב ומי פחות טוב, זה לא הדיון.

מר אדוארד קוברסקי: לא, את מבלבלת אנשים.

גב' דקלה קצוני: אבל הוא לא מבלבל את האנשים, כי...

מר אדוארד קוברסקי: או אומרת, זה לא גובים. גובים ביכולת.

גב' דקלה קצוני: גובים ביכולת, אוקיי, אתה צודק. זה עניין של מינוח, אתה צודק.

מר רפי נשיא: יש שם גם את אחוז ההנחות הגבוה ביותר. אבל אני אומר, בואו...

מר גדי ירקוני: חבר'ה, יש שוני אדיר בין היישובים, כמו שרפי אמר בהתחלה, גם בנושא של המיסים, כל אחד כמה הוא גובה. ברור שזה חלק מהבעיות והפתרונות. בעבודה של רפי, העבודה של השלבים של החמש שנים, אחד הטיפולים המרכזיים, לא היחיד, זה הנושא הזה,

שהאנשים יבינו, שאם הם רוצים איכות חיים, הם צריכים גם לשלם מיסים. מי שיכול, לא כולם שם, לא אומר מי, לא פלא... אז אני אומר, רגע חבר'ה, בואו לא נכנס לזה עכשיו.

מר תמיר בוקובה: טוב.

מר גדי ירקוני: זו בדיוק העבודה שאליה כל יישוב ויישוב יכנס, מה שרפי מדבר.

מר רפי נשיא: צריך לומר שבשעה שביישובים שבהם יש אגודות חקלאיות, אנחנו מגדירים גביית מיסים. אנחנו הרבה פעמים מגדירים גביית מיסים כפחות חלוקת רווחים או כזה, לכן בתודעה של התושב, זה נתפס אחרת וצריך להבין את זה. אנחנו הרבה פעמים מגדירים חוקית גביית מיסים, איפה שיש אגודה חקלאית, על ידי העברת תקציב מהאגודה וכו', יש לי את הגמישות הזאת. פה אנשים צריכים לשלם מכיסם, וזה לא פשוט. זה לא פשוט בכל מקום.

אני אומר דבר נוסף, שזה לא, מעבר לגבייה העצמית, אין להם את הסכומים הגדולים שיש בכל מישהו שמפעיל אגודה חקלאית, את הפוטנציאל הזה לקיים את זה. לא משנה אם אני הצלחתי עם האגודה, או לא הצלחתי עם האגודה, בכל הארץ, זה סיפור גדול, דיברנו על זה. המדינה עצמה, יש מועצות עם יישובים קהילתיים גדולים, שהגיעו לסף ששותים את כל תקציב המועצה כמעט, ואז, רק עכשיו התחילו לחשוב על מודלים. אתם נמצאים עוד בשלב מוקדם, לפני שמגיעים עוד למציאות קשה.

כל תושב חדש ביישובים הקהילתיים, יחייב אתכם, אם לא נבנה מודל נכון, יחייב אותנו להכניס יותר כסף מהכיס בהמשך. זה לא יעזור, השיטה הקיימת לא מאפשרת קיום בר קיימא ליישוב קהילתי. אני אומר משפט גורף ומשפט קבוע בכל הארץ, אין פה דוגמאות לאלה שכן. אם מישהו מצליח, זה בזכות פעולה שעשתה המועצה, ביצירת הכנסות. זה הסיפור.

דובר: ויש סיכוי שזה ישתנה?

מר רפי נשיא: יש סיכוי שישתנה, אנחנו מנסים, בגלל זה אנחנו נמצאים פה, בארץ, אם הממשלה, יש סיכוי, יש, אני הסברתי גם בפעם הקודמת שיש עבודה על זה. אז למשל יחליטו שיש, התקבלה החלטה, שוב, אני לא הבאתי את המצגת הקודמת, אבל התקבלה, אתם יכולים להסתכל, תראו שם שיש 7-8 דרכים שונות לעזור בנושא הזה של יישובים קהילתיים, כולל החלטה של רשות מקרקעי ישראל, על הקצאת שטחים ליישובים קהילתיים, כדי שאיפה שיש אגודה קהילתית, היא תוכל להשתמש בזה כמקור מניב להכנסה. כולל מצב שלדעתי, אם יתפנו לכל הבלגאן, יצטרכו ללמוד אותו ולהתעסק איתו, שינוי החוק לגבי ועד מקומי ואגודה קהילתית. כל הסיפור הזה, שוועד מקומי יכול לעשות זהות רק עם האגודה החקלאית, זהות ועדים אמיתית, ורק זהות פרסונאלית עם האגודה הקהילתית, אני לא יודע אם אני אכנס כאן לכל ההיבטים המשפטיים, אבל ברור לי לגמרי שמתישו יצטרכו לשנות את החוק במדינה. אתם בצרה קטנה, אתם במקום קטן. עכשיו, יש מועצות שהן רק יישובים קהילתיים, יש מועצות שזה רק אגודות חקלאיות, שער הנגב, רק... אוקיי? 1+10, עשרה קיבוצים ומושב אחד, רק אגודות חקלאיות, זה הרבה יותר קל. ויש את המעורבות, זה אתם זה בני שמעון, זה מרחבים, היום ביותר ויותר מועצות יש את זה. אני גם הראיתי לכם שהגידול הדמוגרפי במועצות, מגיע מהיישובים הקהילתיים.

מר גדי ירקוני: המלצות.

מר רפי נשיא: נכון. אתה רואה? מרימים לי להנחתות, אני מנחית.

מר גדי ירקוני: לא, אתה מנחית, אבל עד ש...

מר רפי נשיא: אני יודע, אני צריך לסיים, כי אני גם זה. המלצות – אז אנחנו

מדברים על מטרות העל של התוכנית, זה מתן כלים ומשאבים,

מר גדי ירקוני: חבר'ה, זה מאוד חשוב.

גב' דקלה קצוני: סליחה רגע, אני מתנצלת על זה שאיחרתי, קודם כל אהלן, ערב טוב. אני חזרתי מחופשת לידה לפני ארבעה ימים, אז אני עוד לומדת לצאת מהבית עם שני ילדים, אז איחרתי, אני מצטערת.

מר דודי אלון: תציגי את עצמך.

גב' דקלה קצוני: אני דקלה, מנהלת אגף אסטרטגיה במועצה. אני כן רגע עוצרת את רפי, כי היה לי חשוב לומר שתי מילים לפני, בגלל שאיחרתי, מפאת כבוד הזמן לא המתינו וזה בסדר, אבל אני אעצור אותך רגע.

כל התפיסה של הפרויקט הזה, בעצם התחילה מתולדה שכשאני נכנסתי לאגף, ואצלנו נמצאת מחלקת צמיחה דמוגרפית, ויישובים, גם אבשלום וגם צוחר היו באיזשהו שיא של שיווקים. ובעצם באנו ואמרנו – רגע, מה קורה? בעצם משווקים, ויש, אנחנו מכירים את החתיכה הזאת מהכסף של השיווק שאמורה ללכת לכיס. ורגע, זה לא עובד, ויש פה חורים, והדלי נוזל ומה קורה. ואני הגעתי למצב שבאופן אישי הייתי עומדת מול ועדים של יישובים, ומרגישה קצת כמו, כאילו מחזרים על פתחיי – צריך 10000 לזה, צריך 15 לזה, ואתה כן מאשר ולא מאשר, ויש לך מאיפה, ואין לך מאיפה, ומותר לך ואסור לך.

ולכן, כמו כל דבר שאני משתדלת לעשות, וכבר יצא לנו לעשות כמה סיבובים ביחד פה על דברים אחרים, משתדלים לעשות עבודת עומק. לא לבוא ולהגיד – הנה, קחו 10,000 ש, תתקדמו. אלא לבוא ולעשות עבודת עומק.

רפי הוא איש מקצוע לעילא ולעילא, שלפעמים כמו המשפט האחרון שהוא דפק פה עכשיו על הוועדים ועל החוקים, מבלבל אותי נורא, אבל אני יודעת שבקטע של הידע אין עליו, ובגלל זה הוא איתנו פה בסירה הזאת של היישובים הקהילתיים.

התוכנית הזאת היא תוכנית חומש, היא לא תוכנית שתפתור את המצב, לא היום ולא מחר, והלוואי, אני אומרת לכם בכנות, שאם 70% ממטרות העל שלנו בתוך החמש שנים יתממשו, עשינו עבודה מצוינת. לא ה-100%.

והמחשבה היא באמת, אנחנו נמצאים, התחבטנו המון. אתם רואים, אני רציתי להעלות את זה בנובמבר, אנחנו כבר במרץ, יש לזה סיבות. בצוחר אנחנו עם מעין ועדה ממונה בחודשים האחרונים, בגלל התפרקות הוועד המקומי.

באבשלוס, היה דין ודברים למועצה וליישוב, מול המשבר של התביעה, היה משבר אמון, אנחנו בונים חזרה את האמון. תמיד הזמן הוא לא מתאים. והחלטנו הפעם שאין מה לעשות, צריך לצאת לדרך, כדי לצאת מהצד השני חזקים יותר.

חשוב לי שתבינו שהדברים שעשינו, ועוד נעשה, גם קבלת ההחלטות פה, תיכף רפי, בגלל זה עצרתי אותו לפני המטרות והתוצאות, ולפני ה-גו / נו גו שלנו. עוד יהיו הרבה פעמים שאנחנו נצטרך רגע לעצור ולהגיד – רגע, רגע, חשבנו שזאת הדרך, והופה, אנחנו שוברים פה שמאלה, או שוברים ימינה. כי – א' – אין דין שלומית, כדין אבשלוס, כדין צוחר, לטוב ולרע. ולכן, התוכניות מובנות כאן באופן גנרי, אבל זו לא תוכנית על שרצה, זה לכל אחד תהיה את החליפה שלו.

ובעצם, מה שאנחנו מבקשים בתוכנית הזאת, זה לתפור את החליפה המתאימה. הבעת האמון הזאת שאנחנו מבקשים מכס, היא מאוד מאוד גדולה, כי אנחנו מדברים על תוכנית חומש. כמוכן שמבחינה תקציבית, לפי החוק, אנחנו נאשר בכל שנת תקציב את התקציב הרלוונטי לאותה שנה, בתקווה שנמשיך ונאמין בתוכנית. אבל כן, אנחנו בעצם מקימים את התוכנית הזאת...

(מדברים ביחד)

מר גדי ירקוני: את מסיימת?

גב' דקלה קצוני: כן. אני כן אומרת שבועדת ההיגוי של התוכנית הזאת, כל הזמן אנחנו נבדוק את עצמנו ונתקף את הדברים, כי אם אני מסתכלת על מקרה אבשלוס והתביעה, שהיינו בטוחים שכולם און בורד, והיה לנו שם ועד שהיה און בורד, התחלף הוועד, האדמה רעדה, במקום לקחת שבוע, זה לקח חצי שנה. והצלחנו, והיום אנחנו בבניית אמון משותפת.

אז אני לא מבטיחה, ואני אומרת את זה בשיא הכנות, כבר רובכם מכירים אותי מספיק. אנחנו יודעים מה אנחנו רוצים, אנחנו רוצים לצאת בצד השני, עם שלושה יישובים שמהצד שלהם חיים טוב, והתושב בסוף מעניין אותנו, ויש לזה משמעות גם על התושבים. מהנוי, ללכלוך, לגנים, ועד

ליחסים בין השכנים, שזה משלם מיסים, וזה לא משלם מיסים. וזה דבר אחד באופן כללי. ולגבי מה שאתה שאלת על הכסף, כן חשוב לי רפי, ברשותך, יש פערים אדירים. לדוגמא, נכון שבצוחר פקודת המיסים היא דרך המועצה, והתשלום שם מאוד מאוד נמוך. מצד שני, באבשלוס, ראית פחות או יותר את אותו מספר תושבים, אבל מבחינת אחוזי הנחות, יש שם אחוזי הנחות של אוכלוסיה מבוגרת, ואוכלוסיה עם מורכבויות, שההנחות שם מאוד גבוהות. אז נכון שהם משלמים, אבל הרבה פחות ... ובשלומית, לדוגמא, יש מעון שהם מפעילים בעצמם, והם מכניסים המון כסף דרכו. אז על הכספים אפשר לרדת, הכרטסות פתוחות, כרגע אנחנו נעבור רגע על המטרות. היה לי חשוב רגע לאסוף את הדיון, ונמשיך אחרי זה.

מר רפי נשיא: טוב.

מר אמיר פלג: דקלה, את יכולה להגיד מי צוות ההיגוי?

מר רפי נשיא: אני מבקש שתתנו לי להציג את הכול.

גב' דקלה קצוני: אנחנו פה נציג מי אנחנו רוצים שיהיה.

מר רפי נשיא: אני מציע, אני מאוד חשוב לי, עכשיו אנחנו מגיעים להמלצות והרבה הרבה הושקע כזה. תאשרו לי לראות את כל המכלול, תעזרו לי לעבור את המסע, ובואו ננסה להתקדם.

מטרות העל של התהליך, זה מתן כלים ומשאבים לשלושת היישובים הקהילתיים, להגעה באופן הדרגתי, לניהול יישוב בר קיימא מבחינה כלכלית, בתוך חמש שנים.

זאת אומרת, להתחיל מסע מסוים, עם כל הצורה שאנחנו נגיד איך נעשה את זה, אבל בתוך חמש שנים, שהם יגיעו ליכולת ניהול כלכלית, זאת אומרת, גם יכולת להחזיק את עצמם מבחינה כלכלית, אוקיי? גיבוש מודל לניהול פנים יישובי מיטבי, לחיזוק החוסן הקהילתי, ולליווי אפקטיבי של

המועצה ביישום המודל, ומימוש המודל באופן מלא, עם הבחירות לוועדים המקומיים בסוף אוקטובר 23. אבל יש לנו את הפרויקט עד הבחירות לוועדים המקומיים ב-31.10, ואחר כך את ההמשך של המסלול, כמו שנראה לכם עכשיו.

עקרונות מנחים – אלה העקרונות, אתם רואים כאן עכשיו רשימה של עקרונות שמנחים אותנו בהמלצות – הדרגתיות במימוש, מודל ליישום באופן הדרגתי, כולל דחיפה כלכלית משמעותית בתחילת הדרך. אנחנו בונים משהו שהוא הדרגתי.

2 – יישום מיידי, שלב אי ליישום בתקציב 23, במהלך השנה, עבודה בשני מישורים – כלכלי, שזה אמצעי ייצור והגדלת הכנסות, איזה אמצעי ייצור אנחנו מצליחים לספק ליישובים, שיוכלו להתחיל להגדיל הכנסות לעצמם, וקהילתי – ארגוני. הנהלות, ועדות שגרות עבודה וכו', למימוש כבר בבחירות של 2023.

התניית התקציב – התקציב הוא לא אוטומאטי, התקציב עד לבחירות, זה מותנה במימוש תוכנית ההיערכות, אחרי הבחירות רק מותנה בהקמת ועד מקומי מתפקד.

ובמהלך כל השנים, תקצוב בהתאם לתוכנית ועמידה בה, בשונה מהתקציבים שעד עכשיו אתם נותנים ליישובים, ה-300 האלה שאנחנו מדברים עליהם, שזה העברה, פה מדברים על תקציב שהוא מיועד למטרות מסוימות, ותהיה תוכנית מדויקת, ויעמדו בה - אנחנו נעשה את הכול לעזור להם. חשוב לזכור שזה לא יתוכיחו לי, אלא אני אמור לעזור להם, אנחנו אמורים לעזור להם להגיע ליעדים האלה, וזה תקציב שמטרתו לעודד את היעדים האלה.

ליווי צמוד של המועצה, מינוי פרויקטור למימוש המודל, ולמעקב אחר הביצוע. זה לא פרויקט קטן, זה פרויקט מאוד משמעותי, חשוב ליווי צמוד.

התאמה לגידול הדמוגרפי – התאמת המודל לגידול הדמוגרפי הצפוי ביישובים, ולגזרות הכלכליות – קהילתיות שלו. זה יישובים שאמורים לגדול דמוגרפית באופן משמעותי.

האצלת סמכויות דיפרנציאליות – הגדרת מערכת השלטון הדו רובדי והאצלת הסמכויות, שזה שונה ליישובים קהילתיים בכלל, ולצורך בפרט. זו עבודה שצוות ההיגוי יעשה, שאנחנו נשב, נפרוט איזה סמכויות המועצה מאצילה, בשונה ממה שעשינו עד עכשיו, שהאצלת סמכויות הייתה בהחלטה אחת ברורה. פה יש לכל יישוב, נתפור לו את האצלת הסמכויות שלו.

שיפור ניהול היישובים – חיזוק המערכת הארגונית ביישובים, הן במישור הניהולי שזה ועדים,

אגודות, והן בוועדות השונות.

שיתוף הציבור והסכמות – אישור מימוש המודל תוך גיבוש הסכמות לאמנה בין המועצה ליישובים, ובתוך היישובים אנחנו חייבים את התושבים בתוך הסיפור הזה. שיתוף הציבור בהסכמות ובמודלים למימוש, ביצוע תהליכי הסברה על התפיסה הזו רובדית, ועד כמה זה שונה. יש המון עבודה עם התושבים עצמם.

הפעלת האגודות הקהילתיות, בשילוב הוועדים המקומיים. מימוש מיטבי של האגודות המקומיות בגיוס משאבים – שילוב בין הוועדים המקומיים לאגודות המקומיות ליצירת הנהלות משותפות, כל יישוב והמודל המותאם לו.

הגברת האכיפה – ביצוע תהליך להגברת האכיפה בכלל, והניקיון במרחב הציבורי בפרט. יש לי הרבה מה לומר על זה, אכיפה זה חלק מתחושת הקהילתיות שלי ביישוב, וטיפול נקודתי בצורך. זאת אומרת, מעבר לכל מה שאנחנו אומרים, גיבוש מענה נקודתי, בנוסף למודל המשותף וקידום היישוב בצורך.

עוד לא הגענו להמלצות. אלה העקרונות שעל בסיסם גיבשנו את ההמלצות, אלה עקרונות מאוד משמעותיים. כל הרשימה הזאת, הרבה הרבה מחשבה מאחוריהם. אלה העקרונות המנחים להמלצות. עכשיו, המלצות -

מר אמיר פלג: רגע, רק שאלה קטנה,

מר רפי נשיא: כן?

מר אמיר פלג: ועד מקומי? אתם לא מדברים על ועד קהילתי גם?

מר רפי נשיא: זה שימוש במונח... אין ועד קהילתי, אין מושג כזה. יש הגדרה,

שאומרים ועד מוניציפאלי, אתה מתכוון לזה. ועד מקומי, זה הוועדה,

גב' דקלה קצוני: מה שאצלנו בז'רגון נקרא ועד קהילתי, זה המוניציפאלי. פה הטעויות

אצלנו מתחילות.

מר רפי נשיא: הטעויות אצלכם.

מר אמיר פלג: הוועד המוניציפאלי, לצד ועד מקומי?

מר רפי נשיא: לא, תלוי. שוב, יש יישובים שיש להם ועד מקומי, ויש להם אגודה קהילתית מאוד חזקה, אז הם עושים גם ועד באגודה הקהילתית. ויש שם אגודה חקלאית, אם יש שם שלושה ועדים.

מר אמיר פלג: כן, נכון.

מר רפי נשיא: יש לי לא מעט יישובים כאלה, מפרנסים הרבה יועצים. אני מדבר על הוועד המקומי. זה הגוף שיותר ויותר במהלך השנים, אתם תפסיקו לדבר עם אגודות. לפי החוק, אתם לא צריכים לדבר עם אגודות.

מר אמיר פלג: הלוואי.

מר רפי נשיא: המדינה מגדירה בהגדרה, שמועצה עובדת מול ועד מקומי. אתם פשוט חושבים שאתם עובדים נכון אם אתם עובדים עם אגודות, על פי חוק, לא עובדים עם אגודות, רק בתכנון. רק בנושא תביעות וכו', עם האגודה החקלאית. אבל נעזוב את זה, על פי חוק, תקציבים שאתם מעביר ליישובים, אמורים להגיע דרך הוועדים המקומיים. ואז עושים הרבה טריקים, כשהוועד המוניציפאלי הוא גדול, אז הוועד המקומי עושה העברה תקציבית משורה אחת לזה. מכירים, בסדר? אבל הוועד המקומי, זה הגוף המייצג את כלל האוכלוסייה.

המלצות – 1 – תמיכה כלכלית ראשונית – ההיבט הכלכלי – הגעה להסכמה בין המועצה ליישובים,

על גובה התמיכה ביישובים בתקציב השוטף לחמש שנים, בשלוש מדרגות יורדות – שלוש השנים הראשונות, השנה הרביעית והשנה החמישית, כשהשנה החמישית מחזירה אותנו למציאות שממנה יצאנו לדרך.

קביעת מסגרת תקציבית כוללת, ונוסחה לחלוקת התקציב בין היישובים. התקציב אינו כולל תשלומים ייעודיים כמו שכר למזכיר, פעילות תרבות,

מר אמיר פלג: מה הכוונה?

רויטל דג'אווי בן יעקב: יותר לאט, בבקשה.

דובר: מה זה המציאות? 120 או 180?

מר אמיר פלג: מה הכוונה לשנה...

גב' דקלה קצוני: ל-300, למה שהמועצה נותנת כיום.

מר רפי נשיא: לשלוש מאות, בערך ל-300.

מר אמיר פלג: הבנתי.

מר רפי נשיא: הנוסחה תשלב בין גודל היישוב, דירוג החוסן הקהילתי, ודירוג החוסן

הכלכלי. זאת אומרת, אנחנו ניתן תקציבים דיפרנציאליים לכל יישוב, בהתאם לצרכי שלו. ציוני החוסן יקבעו על ידי צוות מקצועי מהמועצה.

החוסן הקהילתי, יקבע לפי חמשת רכיבי החוסן שאתם בניתם. הדירוג הכלכלי, יקבע לפי המצב הקיים, ולא הפוטנציאלי, כי לפוטנציאלי, כולם יתיישרו בעוד חמש שנים, אם נצליח בקודמים. התקציב אם...

רויטל דג'אווי בן יעקב: מה זה חמשת רכיבי החוסן? סליחה?

מר רפי נשיא: גם אם לא יודעים, התשלום על זה בזמן אחר. בואו נתקדם,

גב' דקלה קצוני: רגע רגע, אני רוצה שיאשרו את זה.

מר רפי נשיא: יש לכם רכיבי חוסן.

גב' דקלה קצוני: המועצה פועלת כבר כמה שנים בליווי מוסד אקדמי, שבהם פיענחו מרכיבי חוסן, מרכיבים אקדמיים שמעידים על חוסן אוכלוסיה, חוסן קהילתי באוכלוסיה. אחת לשנה, אנחנו מעבירים את השאלונים האלה ביישובים, כולל בין אגפי המועצה, ובעצם כל יישוב מקבל על עצמו תמונת ראי של ניקוד של החוסן שלו. פעם בשנה אנחנו נפגשים עם היישובים, ומעניקים להם את תעודת החוסן שלהם, כולל הדירוג, וכך בעצם אנחנו למדים באיזה סקטורים בתוך הקהילה, צריך לתת יותר דגש.

רויטל דג'אווי בן יעקב: כמה זמן זה קיים?

מר דודי אלון: חמש שנים.

מר אמיר פלג: למה זה לא הוצג לנו?

מר חנניה אווקרט: אתם יכולים לעשות את ההסבר הפוך? במקום היעדים, והסכומים, להגיד מה זה...
לא, אנחנו נגיע, ברשותך, לסכומים אחר כך, אני מעדיף ככה.

מר חנניה אוקרט: איבדנו אותך.

מר רפי נשיא: למה? זה הקרנות,

גב' מזל ערוסי: אני שואלת שאלה אחת, שהיא מרכזו של עניין, עד כמה היישוב,

אוכלוסיית היישוב, מעורבת, מעוניינת בתהליך הזה?

גב' דקלה קצוני: האוכלוסייה, או הוועד?

מר גדי ירקוני: בואו ניתן לו לגמור.

גב' מזל ערוסי: לא הוועד,

מר רפי נשיא: אני חושב שזו נקודה מאוד,

גב' דקלה קצוני: אני אענה לך.

מר גדי ירקוני: לא לא, רגע.

מר רפי נשיא: זו נקודה מאוד משמעותית, ואנחנו קבענו באחד העקרונות, שהכול

צריך להתבצע בשיתוף ציבור מלא, כמה שיותר לחבר אותם, כי אחרת לא נצליח. זו אחת ההמלצות המרכזיות.

מר גדי ירקוני: בואו ניתן לרפי עוד שלוש דקות לגמור להציג, ואז את כל השאלות,

תציפו אותו.

רויטל דג'אווי בן יעקב: רפי לא מעודכן ב...

מר גדי ירקוני: שלוש דקות.

מר רפי נשיא: עכשיו שמעתי.

מר גדי ירקוני: בבקשה.

מר רפי נשיא: התקציב ימומש על ידי הוועד המקומי, תחת הריכוז של הפרויקטור. מימוש התקציב יותנה בעמידה בתוכנית עבודה. התקצוב לאחר הבחירות, יותנה בהקמת ועד מקומי מתפקד.

לקראת כל שנה, המועצה תקבל דיווח מה נעשה, המליאה תקבל דיווח מה נעשה, והיא תאשר את תוכנית העבודה לשנה הבאה. בתום חמש שנים, תיקבע מסגרת תקציבית מצומצמת יותר, שלוקחת בחשבון את השינויים, את הסל היישובי שאתם עושים במועצה והכול, אבל זה יהיה אחרי התגבור המיוחד הזה לראות, תקבלו החלטה אז, מה אתם עושים בהמשך.

ההמלצה השנייה – גיבוש מודל הגדלת הכנסות. כל זה נעשה כדי שבמקביל, יישובים יתחילו יחד עם המועצה, כי בלי המועצה זה בלתי אפשרי, גיבוש תוכנית מפורטת ומוסכמת במהלך השנה הראשונה, לקבלת הכנסות משטחים מניבים בתוך היישוב, ובסביבתו.

כל יישוב, התאמה למאפייניו – אנרגיה סולארית, שטחי מסחר, כל מה שאתם רוצים. זה דבר שיש על מה לדבר, זו המטרה של התוכנית, שהם יתחילו ליהנות מכסף שהם מניבים מעצמם. וזה לא דבר פשוט, זה לוקח זמן, אבל זה אפשרי.

הגדלת גבייה עצמית - ליווי היישובים אבשלום וצוחר בגיבוש תוכנית להגדלת התשלומים למיסי האגודה הקהילתית, או מיסי ועד מקומי. זה מאוד חשוב, לעשות עבודה שאומרת,

גב' דקלה קצוני: הסעיף הזה בשלומית לא רלוונטי, כי יש להם גבייה עצמית מאוד

גבוהה,

מר רפי נשיא: כן, שלומית הם במקסימום.

גב' דקלה קצוני: הם במקסימום.

(מדברים ביחד)

מר רפי נשיא: אבל אני אומר, זו תודעה שאגב, לא קיימת בהרבה מקומות.

מר גדי ירקוני: חבריה, תנו רגע לרפי. חבריה, אף אחד לא מעיר.

מר רפי נשיא: מיסי האגודה הקהילתית – יישוב שגובה, ככל שיישוב גובה יותר כסף

מעצמו לעצמו, הוא הרבה יותר חזק כלכלית. גם אם היישוב עני מבחינה יישובית, יש תמיד את הפערים האלה בין יישוב עני ותושבים עשירים וכו', מכירים את זה מיישובים קהילתיים, זו צרה ארצית. שהיישובים עניים, אבל התושבים עשירים.

אני לא אומר שזה המקרה, אבל אני אומר שיש פער גדול. ככל שאני גר בקהילה, ואני משלם יותר לקהילה שלי, אני הרבה יותר, הקהילה עצמה הרבה יותר חזקה. זו עבודה שצריך לחנך עליה.

ההמלצה הבאה – מבנה ארגוני יישובי, נעשה עבודה בשיתוף היישובים, של מבנה ארגוני יישובי לפעילות השוטפת, תנאי סף למועצה, רשימת בעלי תפקיד, כל ההיבט הארגוני ביישובים חייב לעבור תהליך, שהם, אנחנו באים ואומרים להם, אנחנו נותנים לכם עכשיו בוסט של תקציב, כדי להגיע למקומות האלה, וזה מאוד חשוב.

אמנה בין המועצה ליישובים – כאילו תהליכי הסברה ביישובים, לקיום מעין עסקת חבילה למימוש הסעיפים הכלכליים בארגונים.

בהיבט הכלכלי – הגברת התמיכה של המועצה, זה נתן את האפשרות להגדלת הכנסות, במקביל להגדלת השתתפות החברים בתקציב השוטף.

זאת אומרת, המועצה באה ליישובים ואומרת – אנחנו עושים פה עסקה כלכלית גם, שאתם גם

מכניסים את היד לכיס, אבל אנחנו שמים עכשיו פה כסף, ונותנים לכם אפשרות להרוויח ממקורות של עצמכם, ובהיבט הארגוני קהילתי, תמסדו פה את יחסי ועד מקומי – אגודה – מבנה ארגוני ובעלי תפקיד בשכר, יש פה דרישות למועצה לכל הדברים האלה, ואנחנו רוצים שזה יהיה.

התאמת מודל לשלטון הדו רובדי, דיברנו על זה. החלטה של המליאה על הדו רובדי דיפרנציאלי, שזה הגיע למליאה לשנה הבאה. אתם תקבלו המלצה על איזה סמכויות כן להעביר ליישוב הזה, איזה סמכויות לא להעביר ליישוב הזה, ולעשות הליכי הסברה לוועדים המקומיים, לקראת המצב הזה, וטיפול במרחב הציבורי, שזה קריטי, זה חשוב. הסיפור של הנראות זאת מכה, זה משהו שמחייב עבודת הסברה מאוד רצינית, מחייב עבודת עומק מאוד משמעותית.

אכיפה, שזה הדבר הזה שדיברתי עליו, הגברת האכיפה במרחב הציבורי, כולל הליכי הסברה, טיפול מוגבר בצורך בנושאי אכיפה, כחלק מתהליך החיבור של התושבים למקום. התהליך הקהילתי הנקודתי בצורך, זה לחזק את החיבור של אנשים למקום. אני מראה את החיבור שלי, גם על ידי שמירה של הניקיון במרחב הציבורי וזאת עבודה. עבודה מאוד משמעותית.

מי יבצע את האכיפה?

מר תמיר בוקבזה:

עזוב, רגע בואו,

מר רפי נשיא:

אני שם פה את ההמלצות, יהיה פה צוות היגוי שיצטרך לבוא לראות

מר רפי נשיא:

איך אנחנו מממשים את זה.

תוכנית אסטרטגית לגיבוש פיתוח היישובים, ליישובים הקהילתיים, שמתבססת על הגידול באוכלוסיה, גיוס מקורות לפיתוח, אתם הולכים לגדול פה... תודה.

ביקשתי מדודי שיביא לך מים, אולי תבין את הרמז.

מר גדי ירקוני:

הבנתי. פרויקטור ליישובים הקהילתיים – כל סעיף פה יש פה עוד

מר רפי נשיא:

הרבה, אי אפשר להציג את כל הפרטים, אבל מינוי פרויקטור ליישובים הקהילתיים, פרויקטור

מיוחד שיתכלל את העבודה מול היישובים הקהילתיים באגף אסטרטגיה, שירכז מטעם המועצה את אופן המימוש של התקציב.

טיפול נקודתי בצורך, קיום תהליך חשיבה רחב, על תמונת העתיד הרצויה והריאלית של היישוב, ועל הכניסה המשמעותית של המועצה לניהול היישוב, שזה אומר החזרת הפעילות של הוועד שם וכו'. והמלצה אחרונה – ועדת היגוי – הקמת ועדת היגוי מיוחדת בראשות ראש המועצה, ובניהול האגף האסטרטגי, שתלווה את היישום של כל ההמלצות שכבר דיברנו כאן, כולל התקציב.

הנוסחא המוצעת – 50% מהתקציב – לפי מספר התושבים

25% מהתקציב לפי החוסן הקהילתי

ו-25% מהתקציב לפי החוסן הכלכלי.

זאת אומרת, אם אנחנו מדברים על הצעת תקציב – 2 מיליון ש"ח לשנה, כאשר התקצוב בשלוש השנים הראשונות, ומתוכן 1,700,000 לשלושת היישובים, אבל אנחנו מדברים על החלוקה של ה-1,700,000 – 50% מרכיב אוכלוסיה, 25% מרכיב חוסן ו-25% מרכיב כלכלי, עושים את הנוסחא הזאת, מחשבים ומגיעים לתקציב לכל יישוב.

אפשר לדבר על זה הרבה זמן, איך הגענו בדיוק לסכום וכו', אבל זה באמת הסכום שלדעתי, לדעתנו, הוא הכי מתאים כדי לטפל בו.

אני שם כוכבית ואומר – השנה הראשונה, אנחנו די באמצע שלה, צריך לעשות התאמה. בשנה הראשונה זה לא יהיה 2 מיליון, אני מבקש מכם שזה לא ירד ממיליון, כי זה ממש מתקרב, זה לא עושה לנו הרבה, כי היום זה 900 אלף.

רויטל דג'אווי בן יעקב: זה לא דיפרנציאלי.

מר רפי נשיא: לא, זו העוגה, החלוקה היא דיפרנציאלית, כל יישוב יקבל סכום אחר.

החלוקה לפי קריטריונים, אני לוקח 850 מחלק בסך הכול מספר האוכלוסייה בשלושת היישובים, ואז כל יישוב מקבל את החלק שלו. לוקח 425 – נותן דירוג לכל ציון, כל יישוב מגיע לסכום אחר, אוקיי?

רויטל דג'אווי בן יעקב: הבנתי.

מר רפי נשיא: הערכת עלות התהליך – אנחנו מדברים על 2 מיליון ₪ לשנה בשלוש השנים הראשונות, מיליון וחצי בשנה הרביעית, והחל מהשנה החמישית 1.2 מיליון, שזה כולל את התקצוב הישיר לשובים, שעומד היום בסביבות 900 אלף, פרויקטור וליווי שוטף. לא כולל, כמובן, את הדברים שמשולמים ישירות – מזכירים, רבש"צים, רכזי נוער. יש לכם טבלה, כל שנה על מה מדובר, זה יוצא 8.5 מיליון לחמש שנים. אני אומר לכם הכי, ככה, שמאפשר את המינימום שמאפשר לעשות. אני רק מבקש, בשנה הראשונה, יש לנו חשיבות רבה לממש את התקציב הזה כמה שיותר מהר, כדי להיערך לבחירות. לעשות עבודה ליישובים, כדי שהם יבחרו ועדים מקומיים, שיהיה אפשר עם מי לדבר, שהם יבינו את המודל, שננסה להתחיל לגייס פה תמיכה מצד הקהילה. כן?

מר גדי ירקוני: לא, רגע רגע רגע,

מר רפי נשיא: רגע, אני לא קובע פה, אני...

מר גדי ירקוני: סליחה, חמוד. סיימת? שתה מיס? עכשיו אני אגיד שני משפטים, שלושה.

גב' מזל ערוסי: גדי, זה בנוסף לכסף שאישרנו לבריכה.

מר גדי ירקוני: רגע רגע רגע, בואו,

גב' מזל ערוסי: שזה עוד סכום, אתם זוכרים את הסכום.

מר גדי ירקוני: חבר'ה, בואו נעשה דיון מסודר. דקלה, אני אהרוג אותך, את עובדת

שלי. חבריה, תקבלו את כל המצגת.

מר חנניה אוקרט: את הדף הקודם,

גב' דקלה קצוני: אני מעבירה לך את הדף בווטסאפ.

מר גדי ירקוני: חנניה ודקלה.

גב' דקלה קצוני: גדי, זה לוקח יותר זמן.

מר גדי ירקוני: אני רוצה להגיד כמה מילים, ואחרי זה להעביר באמת לניר לנהל את הישיבה. יש הרבה שאלות, ונענה על הכול, ובואו נעשה בזה סדר, ונקשיב אחד לשני. בגלל שאני אומר לכם, דבר ראשון מה שאני רוצה להגיד, לא הייתה תוכנית כזאת במועצה אזורית אשכול. חנניה, זה דרך אגב, משהו לפרומו שלנו, שגם פה, זו פעם ראשונה שהמליאה, לא יודע אם ראשונה, אבל הולכת להקצות לחמש שנים סכומים מהותיים מאוד ליישובים מסוימים, ואני חושב שזה דבר מאוד מבורך ומאוד חשוב.

אני חושב שזה לא הגיע סתם, וזה הדבר העיקרי שאני רוצה להגיד. יש פה אנשים שמכירים את היישובים הקהילתיים כבר שלושים שנה, ואני מכיר אותם שמונה שנים. בשמונה שנים האלה שאני מכיר, יש לי הרגשה, גם ממה שהסתכלתי על העבר, שניסינו את כל הניסיונות ולא הצלחנו עדיין להגיע בשום מצב לזה שהיישובים הקהילתיים יפרשו את הכנפיים שלהם ויצליחו לפרוח ולעוף. אני מאוד מקווה, שאם המליאה תאשר את התוכנית הזאת, ואני מקווה שהיא תאשר, זאת התוכנית שתצליח להביא אותנו עם הרבה עבודה וכסף, גם עבודה וגם כסף, לזה שהמטרה שלנו, זאת המטרה בסוף החמש שנים, יהיו לנו שלושה יישובים, שכל אחד מהם יהיה עצמאי, וידע לנהל את עצמו, לכיוונים שהוא רוצה ולצמיחה הדמוגרפית המחויבת, לפי דעתי, ביישוב קהילתי.

יישוב קהילתי, זה לא יישוב קטן, מי שבא ליישוב קהילתי, צריך לדעת שהוא בא ליישוב גדול, וזה הבסיס. גם הבסיס של ההצלחה הכלכלית שלו, חוץ מהמקורות שאנחנו נביא. ופה רפי אמר, אני לא

רוצה להיכנס לפרטים, אבל אנחנו בכיוונים הנכונים, לפי דעתי, ונוכל.
 אתם שואלים אותי מה המטרה שאני רואה למליאה, ולנו, בסוף החמש שנים? אמרתי – שכמה שרפי
 אומר שאנחנו צריכים להעביר אחרי החמש שנים, יהיה כמה שפחות, לפי המטרה שלי יהיה אפס, רפי
 אומר – לא נגיע, אני אומר לאפס מגודל מסוים.
 אבל, שיהיה גם ביישובים האלה חיים טובים ואיכותיים, ואת שני הדברים האלה, יש לנו בחמש
 השנים האלה, לנסות ולהגיע לזה. כמו שאמרתי, בינתיים, ורפי יכול להגיד את זה אולי ב... יותר
 גבוהה משלי, לא הצלחנו פה. אני לא יודע איפה בארץ כן הצליחו, אנחנו לא הצלחנו, ואני מקווה
 מאוד שהפעם, אחרי שלקחנו פה תוכנית חומש – נצליח. זה הדבר הכי חשוב שהיה לי להגיד, שיש
 פה..."

מר איתן אהרון: גדי, למה לא להתחיל את זה ב-2024?

מר גדי ירקוני: רגע, רפי יסביר.

מר נועם גל: שנייה רגע, איך זה מתנהל? אני מצביע, מצביע, מצביע,

מר גדי ירקוני: אתה צודק צודק צודק, ניר מנהל את ה... ניר,

מר תמיר בוקבזה: ניר, תגיד לאיתן שלא יפריע.

מר גדי ירקוני: סליחה, לא, סליחה. אתה צודק. אני מעביר לניר את ניהול הישיבה,
 ורפי יענה לכל השאלות לפי אישורו של ניר.

מר ניר ים: יופי. אז קודם כל, אני רוצה לכוון לסוף שנייה, כדי לתת אוריינטציה
 לדיון שיתפתח פה. בסוף בסוף, שזה יהיה בערך בעוד רבע שעה, בשמונה, כדי שנוכל להספיק, לא
 נחזיק את עידן אבידן יותר מדי זמן פה, אז אנחנו למעשה נקבל החלטה אם אנחנו מקבלים את

המודל הזה, ברמה העקרונית שלו, ומסתכלים על הסכומים, אבל עוד לא מאשרים אותם, כי כדי לאשר אותם, הם יובאו בנפרד שנה אחרי שנה, עם מקור תקציבי, וכרגע אנחנו עוד לא שמה. אבל אנחנו לא נעשה עבודה כל כך מייגעת ומעמיקה, לפני שאנחנו נקבל אור ירוק מהמליאה, שהמליאה תומכת במודל, בעקרונות של המודל. עכשיו, בהתייחס לזה, בבקשה, אחד אחד...

מר גדי ירקוני: ניר, רגע, הנושא הכספי הוא לא בדיוק... תן לי רגע, הוא המהות,

מר משה טל: יש לי משהו בקשר לנושא הכספי.

מר גדי ירקוני: רגע. כשהמליאה מרימה היום את היד, וזה הדבר שהכי חשוב לי להסביר, שאנחנו כולנו נבין, היא מאשרת את התוכנית הזאת. זה נכון, שכל שנה בתקציב, נהיה צריכים להצביע עוד פעם על המקור. אבל בעצם המליאה אומרת לנו, להנהלה הבכירה – חברים, זה אתם שמים אחרי המשכורות, במקום הראשון, בגלל שזו ההחלטה שלנו. את זה, ותזכרו שיש לנו עוד מחויבות לכמה שנים, של הנוער, של החינוך הבלתי פורמאלי. זה רק ההבדל המהותי מאוד, ממה שאני מבחינתי רציתי להדגיש. אנחנו אמנם כל שנה נציע את זה, אבל אנחנו עכשיו מחליטים שאנחנו לוקחים את התוכנית הזאת, אין מה להפסיק אותה אחרי שנה, כל עוד אנחנו נהיה פה, אנחנו אומרים שזה הדבר הראשון שאנחנו נחליט אחרי משכורות. ניר...

מר ניר ים: גדי שם את הדגש שלו, שנייה אחת, דקה, משה טל, נועם, כן?

מר נועם גל: האם התוכנית תתקיים בהתאם להתקדמות? האם התמיכה של המועצה תהיה בהתאם להתקדמות על פי היעדים שיקבעו כל שנה, לחיוב ולשלילה? זאת אומרת, אם יישוב יעמוד ב-75% מהיעדים, הוא יקבל 70%...

מר רפי נשיא: לא יודע אם שבעים אחוז, יהיה צוות, אבל כן. אבל...

מר נועם גל: להסביר לאדם פשוט כמוני.

מר רפי נשיא: תודה על השאלה, נכון מאוד. כל הסיפור, מה שמיוחד בתקציב, שהוא לא אוטומט. כל הסעיפים התקציביים האחרים שלכם, מספיק שיש בספר התקציב סעיף, ואם מנהל מחלקה רוצה להוציא כסף, אם יש לו את זה בתקציב, הוא לא צריך לעבור מליאה, הוא לא צריך לעשות כלום, הוא לא צריך לעבור צוות היגוי מיוחד. אז יש כאן צוות היגוי מיוחד שינהל את העניין, זה דבר אחד.

דבר שני – אני מקווה שהשפה לא תהיה – תעשו, אני אשב בצד ותעשו, ואז אני אתן לכם כסף, אלא לעבוד איתם ביחד, כדי להגיע... יש פה המון המון יעדים, הכסף הוא רק כלי, כל שאר הדברים זה הבסיס, זה לייצר מקורות הכנסה, זה לעשות עבודה, להקים ועדים מקומיים כמו שצריך, להקים את כל הדברים האלה, יש פה המון עבודה יישובית. לעשות תהליכי הסברה ביישובים, לחבר את האוכלוסייה וכו' וכו', הכול זו עסקה אחת.

מר נועם גל: תן לי רק,

גב' דקלה קצוני: רגע, שנייה, אני אענה, רגע,

מר רפי נשיא: ובסוף לא יאושר, אם לא יעמדו במה שנקבע, כמובן.

גב' דקלה קצוני: נועם, אני אענה לך נועם, אני אענה לך. הבנתי.

גב' מזל ערוסי: תני לו לשאול, אני לא הבנתי מה הוא שואל.

גב' דקלה קצוני: אני הבנתי.

גב' מזל ערוסי: אבל אני לא.

גב' דקלה קצוני: אבל הוא שאל אותי.

גב' מזל ערוסי: אז מה? אבל אני רוצה לדעת על מה את עונה.

מר נועם גל: אני שואל, אם בסופו של דבר יגדירו יעדים, כל שנה, ליישוב, במה

הוא צריך לעמוד. לא משנה לי מה, חברתית, כלכלית, יו ניים איט, אפשר לכמת אותם מספרית.

מר דודי אלון: כן.

מר נועם גל: אפשר להגיד, בזה...

מר רפי נשיא: זו עסקת חבילה.

מר נועם גל: כל היישוב עמד ב... לקחתי דוגמא, 75% מהיעדים, האם הוא יקבל

75% מהתקציב? כי זה מה שאנחנו יודעים לשלוט בו, בשאר הדברים אנחנו לא יודעים לשלוט, ואם

הוא עמד ב-110% מהיעדים, סבבה, גם אז לתת לו את הבונוס על הצטיינות. זאת השאלה,

גב' דקלה קצוני: אז בונוס על הצטיינות אין, כי התקציב הוא עוגה סגורה. אבל לגבי

ההפחתה, יש לנו סעיפים שעוד יתגבשו בוועדות ההיגוי, אבל כרגע, חלקם כבר ראיתם אותם, של גו

נו גו. זאת אומרת, שאם כמועצה מותר לנו לעבוד עם ועד מקומי מתפקד, ואין ועד מקומי מתפקד,

אנחנו בבעיה, אסור לנו להעביר את התקציבים האלה.

יש סעיפים שהם גו – נו גו, פרט לזה, יש תוכנית עבודה. תוכנית העבודה של היישוב תיבנה ותאושר

במליאה, כמו שאתם מאשרים תקציב ועד מקומי לשנה הבאה, גם תוכנית העבודה תאושר פה.

בתוכנית העבודה יהיו סעיפים, אם אנחנו נראה שמתוך עשרה סעיפים ימומשו שניים, התקציב יועבר

בהתאם.

אם נראה שמתוך העשרה מימשנו שניים, כי אנחנו שמנו יעדים לא מספיק תוכנית, נשאר תוכנית עבודה מעודכנת. אבל התקציב, הוא לגמרי מעבר לפלאג נאמבר שנקבע על ידי הנוסחא, הוא במעקב אחרי תוכנית עבודה שיש לה סעיפים – קהילתי, חברתי, כלכלי, כל הסעיפים יחולקו, ובהתאם, גם התקציב יחולק.

מר נועם גל: אני חושב, רק להשלים את השאלה, עכשיו זו אמירה, שזה צריך להיות ברור לנו, ובטח ליישובים.

גב' דקלה קצוני: ליישוב, בוודאי.

מר נועם גל: שזה יהיה מותנה, את המדדים אתם תקבעו, בסופו של דבר אלה דברים שהם ברי... לטוב ולרע.

גב' דקלה קצוני: מקובל.

מר ניר ים: משה... כולם יקבלו.

מר דודי אלון: רבקה בקשה זכות דיבור,

גב' רבקה בן ארי: רפי,

מר דודי אלון: את תקבלי זכות דיבור אחרי משה, נרשם.

גב' רבקה בן ארי: לא קיבלתי זכות דיבור?

מר ניר ים: רבקה, מה קורה?

מר משה טל: יש התייחסות לגבי אבשלום, אני מכיר את השם הזה מצוין, והיום מה ששמעתי בקשר לשלומית, שזה דבר שמעוד מעודד, עם אבשלום הייתה התייחסות די פטרונית מטעם המועצה, לגבי מה שקורה שם. עשו להם בתחילה מחנה קרוואנים, התרחבה רצועה ב', שלב ג', ומעולם שלב ג' היה שהיינו צריכים לבקש לפנות ירקנים שעבדו שם מעבר לגדר. אנחנו שוכחים שאבשלום זה יישוב של ... 500 משפחות, והתב"ע שלה, של אבשלום, זה בדיוק כמו בשלומית. אני חושב שמי ש... זה המרכז המסחרי, המשבצת המרכזית כוללת שם אדמות שחקלאים מעבדים שם, שאני חושב שההכנסה מזה, מהעיבוד שם, צריכה לעבור לאבשלום, כל עוד לא משתמשים בזה...

מר רפי נשיא: זה חלק מהרעיון.

גב' דקלה קצוני: זה אחד מהמנועים הכלכליים.

מר משה טל: זה כבר קיים שנים ולא עושים את זה.

מר רפי נשיא: אז בסדר, זה בדיוק עכשיו,

מר משה טל: במועצה מעולם לא התייחסו לזה, כולל עכשיו, יש שם אזור תעשייה, יש שם את עיסא... שכבר עומד שם שנים.

מר גדי ירקוני: לא לא לא לא לא,

מר משה טל: רגע,

מר גדי ירקוני: זה אזור תעשייה,

מר רפי נשיא: אבל אתם יורדים לצורה, איך להעביר להם את הכסף.

מר משה טל: דימונה מקבלת עזרה ממפעלי ים המלח, אותו דבר אבשלום, שזה שם קרוב אליו, שזה לא כמו דימונה, יכול לקבל עזרה משם. זה בסך הכול אותו כסף מהמועצה, במקום לשלם להם כסף ישירות, יכול להגיע אחוז מסוים,

מר רפי נשיא: זה בדיו היעד שמדבר על מודל הגדלת הכנסות, אבל לא,

מר משה טל: יש שם מאות דונמים שחקלאים מעבדים שם, זה לא שלהם, זה לא של היישוב שלהם, ואבשלום מקופחת.

גב' דקלה קצוני: זה בדיו קמה שיעלה לדיון במנועים הכלכליים.

מר משה טל: דובר על זה כבר מזמן... התייחסו לאבשלום בפטרונות, אני חושב שהגיע הזמן להפסיק, יש עכשיו, דרך אגב, הגרעין הראשון קלט בהצלחה גדולה את זה שבא אחריו. עכשיו יש שם הרבה מאוד... חדשים, ואני חושב שאם יתנו להם את הכלים...

מר רפי נשיא: חד משמעית, אבשלום יכולים לעוף לשמים אם הם יעבדו נכון, אם המודל יהיה מודל להגדלת הכנסות.

מר משה טל: אם הם יעבדו נכון, אבל זה מודל שאפשר כבר השנה, האדמות קיימות שם.

מר רפי נשיא: בסדר, זו בדיוק הוועדה. יש את האישור שלכם לתת, לעשות. היום הם לא יכולים לקבל כסף, אתם צריכים לקבל את ההחלטה על התוכנית, כדי שאפשר יהיה לתת

להם את הכספים המניבים האלה.

מר משה טל: אני חושב שזו מועצה ומנהל, האדמה הזאת לא שייכת לאנשים

שמעבדים שם.

מר רפי נשיא: מבחינה חוקית, לא ניתן היה לעשות... אוקיי.

מר משה טל: חוקית אפשר היה, אבל לא עשו את זה.

גב' דקלה קצוני: טוב...

מר גדי ירקוני: בואו.

מר ניר ים: דורון, בבקשה.

מר דורון צמח: קודם כל אני מאוד שמח, היה ניסיון קודם בתקופתו של חיים ילון,

לתת משבצת של 500 דונם לכל יישוב של צלח, הבנתי שהיו בעיות משפטיות בלתת שטח, אני לא זוכר בדיוק. גם פה, אנחנו מדברים על אמצעי ייצור, האם זה לא מתנגש? כאילו, יישוב קהילתי,

מר גדי ירקוני: לא, יש פתרונות חדשים.

מר דורון צמח: רגע, אוקיי. אז זה, אני מקווה שזה ייפתר. הייתה לי בעיה עם כל, היא

נשמעת לי מאוד פילנתרופית התוכנית הזאת. אני לא ראיתי בשום מקום נציגי יישובים, האגף האסטרטגי, ועכשיו ראש המועצה וכו', לדעתי, זה מאוד מאוד חסר, כל הנושא של עירוב היישובים, אני חושב שזה חסר. בנושא הכספי, אתם דיברתם על מיליון ₪ לשנה, זה קיים בתקציב שלנו?

הכנסנו את זה?

מר גדי ירקוני: תכניסו.

מר דורון צמח: אוקיי, אז אנחנו לא מדברים רק על העתיד.

מר רפי נשיא: לא לא, שניונת,

מר דורון צמח: ודבר אחרון, אני באמת שמח, אני מבין באמת שיש ניסיון כן לנסות

להרים לפחות שני יישובים, שלומית אני פחות מכיר, שהם באמת, מכל הבחינות, הם יישובים שצריכים עזרה ורפי אמר 8.5 מיליון תוכנית מינימום. אני שואל, למה תוכנית מינימום? אולי אנחנו נזרוק 8.5 מיליון ולא נקבל כלום? למה לא לתת תוכנית, לא בהכרח רק כספית? אבל כנראה שזה גם כספית, שתקרב אותנו להצלחה של אותם שלושה יישובים? באמת אני תוהה.

גב' דקלה קצוני: לגבי החלק הראשון של השאלה, אז כל התוכנית הזאת נכתבה עם היישובים.

מר דורון צמח: כן, אבל לא כתוב מי יושב,

גב' דקלה קצוני: אוקיי, קיבלתי את ההערה שלך, אני אומרת, רק בשביל שתנוח דעתך אני אומרת – זה היה עם היישובים, עם הוועדים המתפקדים כיום, כולל הוועדים שאיפה שיש לנו בעיות עם ועד מקומי, עדיין פנינו לוועדים המתפקדים כרגע. כי באמת, לבוא כמו שהוא ציין, עם איזושהי פטרונות, זאת לא המטרה, והם מכירים את התוכנית, ויודעים גם שהיא עולה להצבעה במליאה.

מר תמיר בוקובה: הם תומכים בה?

גב' דקלה קצוני: מאוד.

מר רפי נשיא: לא עשינו תהליכי עומק להציג את זה, צריך לעבור... כדי שיבינו על מה מדובר.

גב' דקלה קצוני: בשלב הזה, לגמרי.

מר תמיר בוקובה: ברובד הזה הם תומכים, אין התנגדות.

גב' דקלה קצוני: אין לא, הנציגות שלהם כרגע, ההיפך, לא רק לא מתנגדת, אלא כועסת עליי קצת שזה חיכה למרץ לעלות למליאה. לגבי החלק השני של השאלה שלך לגבי הכספים, אנחנו באמת מאמינים, רפי הוא איש עם ניסיון יותר ארוך שנים ממני, אבל יש איזשהו סטאטוס קוו של מחזור ששוב יכול לתפקד בקורלציה ישירה לכמות התושבים בו. כדי להתקדם לשם, אלה הסכומים שאנחנו צריכים. לבוא ולהגיד – בואו נזרוק כספים שאנחנו לא נוכל לתת להם גיבוי, אני מגזימה, אבל אני אומרת - הלוואי והיינו יכולים להגיד, בואו, עכשיו ניתן עשרים מיליון, אולי תיקח חצי שנה, ואולי הפוך. אנחנו קצת באווירת בואו ניתן חכות ולא דגים, והסכומים עצמם הגיעו מתוך מחשבה של נקודות איזון של יישובים קהילתיים שמצליחים להחזיק את עצמם, תחת כמובן בקורלציה ישירה למספר התושבים. לכן הסכומים הם כאלה, הם לא באו מחישוב מתמטי.

מר ניר ים: רשות דיבור לרבקה, אחר כך לתמיר, אמיר, אדוארד, חנניה.

מר דודי אלון: תרשום, רק תרשום.

מר רפי נשיא: כן, רבקה?

מר ניר ים: ואז באמת, בואו נתכנס לסגירת הדיון ולקבלת החלטות. רבקה,

בבקשה.

גב' רבקה בן ארי: האם המודל הזה עבד באיזשהו מקום...?

מר רפי נשיא: לא שומעים טוב, רבקה?

גב' דקלה קצוני: היא שואלת האם המודל עבד במקום אחר.

מר רפי נשיא: כן, אי אפשר לקחת מודל, את אותו הדבר, אבל בטח כל ההצעות כאן הן דוגמאות מכל מיני מקומות. אני הצגתי במצגת הקודמת דוגמאות לכל מיני יישובים קהילתיים שהתחילו כיוונים לקראת הגדלת מקורות הכנסה, כל מיני דברים שהמועצות קיבלו החלטות נקודתיות לגביהם. היום אנחנו בתהליך דומה בחבל אילות עם שני יישובים, באר אורה ושחרות, ממש תהליך דומה,

גב' רבקה בן ארי: התכוונתי לשאול אם היו כבר חמש שנים שעברו,

מר רפי נשיא: לא. ההיפך, יש מציאות שהיום בוכים עליה, שזה ביישובים הגדולים, שוב, הדוגמאות שנתתי בפעם הקודמת שאומרים -עכשיו כבר אי אפשר לתקן, כי אין להם שטחים בכלל לתת להם, אין יכולת כלכלית וכו'. זה גם הגידול הדמוגרפי, בעיקר נבע בעשור האחרון ביישובים הקהילתיים.

מר ניר ים: מי עוד? תמיר?

מר תמיר בוקובזה: אז קודם כל תודה רבה על העבודה ועל ההסבר המפורט. התהליך הזה, מתכתב מאוד יפה עם מה שחנניה דיבר קודם, ולא היית, לגבי איך אנחנו תוקפים ביישובים מבחינת, מוציאים את היישובים לעצמאות כלכלית, באמצעות פרויקטים של המועצה, ומחלקים את

העוגה של ההכנסות בצורה טובה יותר.

אני חושב שזה חשוב מאוד שהתהליך הזה יקרה במקביל, או ביחד עם התהליך שחנניה דיבר עליו, כי ביחד זה ייתן את המענה השלם, ולא לדחות את הדיון, זה דווקא ביחס למה שאתה אמרת, גדי, לדחות את זה לאחרי הבחירות. זה משהו שצריך לקרות עכשיו, ביחד עם זה, כי זה מאוד מאוד קשור, ומאוד מאוד ישפיע אחד על השני, בראיה שלי.

דבר אחר, שפחות קשור ליישובים האלה, אבל מאוד קשור לתהליך, בכל המושבים, ברוב המושבים כרגע ובחלק מהקיבוצים, יש תהליך של הרחבה קהילתית, מה שהופך את המושבים ליישוב קהילתי בסוף. כי בחלק מהמושבים, אני לוקח את יתד כדוגמא מההיכרות שלי, מה שקורה שם, שזה המושב היחיד בדרום המועצה לפחות, אני לא יודע, שעשה את התהליך.

יש הפרדה מלאה בין האגודה החקלאית וההכנסות שלה, לבין כל שאר היישוב, שזה האגודה הקהילתית, והם גובים שם את המיסים באופן מלא, בנפרד,

מר רפי נשיא: אני מכיר טוב את הסיפור שלהם.

מר תמיר בוקובה: ואין העברת כספים בין החקלאית לקהילתית, ובעצם בפועל, זה עסק שנמצא בתוך יישוב קהילתי. ו-ב' – בראייה שלי לפחות, בעוד כמה שנים, אנחנו נכנסים בדיוק לאותן בעיות ביישובים, וצריך לתת על זה את הדעת היום, לפני שנכנסים לבעיות, ולא להגיע למצב שאנחנו נמצאים היום עם היישובים הקהילתיים, ואז לחפש פתרונות.

מר רפי נשיא: יש לי מה לענות, אבל אני חושב שעל המושבים אפשר לדבר פה עכשיו, זה סיפור מאוד זה...

מר תמיר בוקובה: לא פתחתי את הנושא כדי...

מר רפי נשיא: אני לא חולק על מה שאתה אומר, לגמרי,

מר תמיר בוקובה: בחשיבה צריך היום לטפל בכשל הזה, כי אנחנו רואים אותו בעוד חמש, או עשר שנים קדימה, הוא גורם פה נזק עצום, ועלול להביא את היישובים למצבים דומים.

מר רפי נשיא: אוקיי, עדיין נקודת המוצא שונה לגמרי, יש יכולת לבצע הכנסות, יש יכולת חוקית שלא קיימת ביישוב קהילתי. אבל נעזוב את זה, זה בסדר.

מר תמיר בוקובה: פתרון מותאם, נגדיר את זה.

מר רפי נשיא: כן. אגב, הייתה פה שאלה לגבי למה להתחיל השנה? לא ענינו עליה, אני חושב שזה מאוד חשוב שנתחיל השנה, לפני הבחירות, כדי לקיים תהליך ביישובים להסכמות, זה דבר ראשון. אגב, העבודה הראשונה, זה לעבור ליישובים ולקבל את האישור שלהם ממש, מהתושבים, לא רק עם ההנהגות, ולייצר מציאות שהם עושים תהליך פנימי עמוק לבחור ועד מקומי. אנחנו לא נגיד להם את מי לבחור, אבל לפחות שיבינו...

מר גדי ירקוני: רפי, תסביר מה הקשר לבחירות, כשאתה אומר בחירות, הם חושבים לראשות מועצה.

מר רפי נשיא: לא לא, באוקטובר שמים שלושה פתקים, להבדיל מכל מקום אחר, מכל העיריות, אנשים שמים פתק לראש מועצה, פתק לנציג המליאה ופתק לחברי הוועד המקומי. והרבה פעמים אנשים עושים את זה כלאחר יד, לא מבינים את הדבר הזה. זה מאוד חשוב שהתהליך שלנו, יהיה בו מספיק אוויר לפני הבחירות, ויש לנו כבר היום, כמעט רק חצי שנה, אם זה יתחיל להתממש. מאוד חשוב, תהליכי העבודה ביישובים, הגעה להסכמות, הצלחה תהיה אם נצליח במהירות לעבוד, היא שהרבה ירצו להיות בוועד המקומי, שיגידו – וואלה, יש פה עכשיו אתגר. זה מאוד מאוד חשוב. הרי לכן כשאמרת על ה... זו העבודה שנעשה,

מר דודי אלון: בלי ועד מקומי, אין תוכנית.

מר רפי נשיא: נכון.

מר דודי אלון: זה הסיפור.

מר רפי נשיא: נכון, אבל אני רוצה ועד מקומי גם שאנשים מרוצים.

מר ניר ים: אמיר?

מר אמיר פלג: א' – אני מצטרף לתמיר וכולם, תודה על ההצגה, הצגה מעולה

ותהליך שנראה תהליך עומק שייצר לנו עתיד טוב יותר ביישובים האלה.

יש לי כמה שאלות – קודם כל, נתחיל מנושא האכיפה, כיוון שבחרו פה במועצה, העירייה אישרה תקציבית פקח רב תכליתי, אבל זה איפשהו בדרך התמסמס, אני עד עכשיו לא מבין למה, אבל אין לנו פקח רב תכליתי, זאת אומרת, אנחנו מסתמכים על פקחי איכות סביבה, שהם לא מוסמכים לעשות הרבה מהאכיפה שדרושה ביישובים הקהילתיים.

לכן אני חוזר על השאלה ששאלתי פה כמה פעמים, מדוע מוסמס נושא הפקח הרב תכליתי, והאם זה לא חלק אינטגרלי מתוכנית כזו, אם באמת רוצים לייצר אכיפה משמעותית בהמשך. שאלה נוספת, לגבי ועדת ההיגוי, ממי היא תורכב, האם יהיו בה נציגי מליאה, נציגי יישובים? וכו' וכו', קצת לפרט על זה.

עוד שאלה זה לגבי פרויקטור – אני אישית יש לי תמיד קושי, אני מודה, כבר כמה שנים, לא עם עצם האנשים, הפרויקטורים, אלא עם עצם ההוצאות על פרויקטור ים, ולכן השאלה שלי, אם יש לנו דף אסטרטגי שמתפקד מעולה, ויש בתוכו מנהל מחלקת יישובים וכו', האם אפשר עם כוח האדם שלנו לבסס את הליווי, ולחסוך פה כמה, קרוב ל-450 אלף ₪ לאורך חמש שנים.

ושאלה אחרונה – אני חושב שהנושא שעליו זה יקום ויפול, מלבד באינטראקציות פנימיות קהילתיות, זה הנושא של הכנסות, איך מייצרים הכנסות. אני אשמח אם בכל זאת יתנו פה דגש קטן על זה, לפני שנצביע, כדי להבין... ברח לי, כדי להבין קצת יותר טוב איך נגיע לשם.

מר רפי נשיא:

אני רוצה לענות על השאלה האחרונה,

מר ניר ים:

שנייה, בואו נדבר קודם כל על הפקח הרב תכליתי, פקח רב תכליתי, כרגע במועצה האזורית אשכול, אין לו מה לעשות כאן, בהיעדר חוקי עזר, פקח רב תכליתי, הוא חסר תועלת לחלוטין. ולכן, אנחנו בלי קשר, עובדים במקביל על מערך של חוקי עזר, במהרה בימינו אמן, כשיהיה מערך חוקי עזר, יהיה מה להביא פקח רב תכליתי. לצערנו, זה המצב. לגבי הפרטים שאתה נכנס אליהם, לעומק של המילים, ואיך היא ... בצוות, מי היה פרויקטור, איך מייצרים, מי יהיה, אם יהיה, איך מייצרים מקורות הכנסה נוספים להכל. הכול זה בפרטים, הכול בעשייה.

כמובן שכמו שאמרתי בהתחלה, אנחנו מאשרים כאן כרגע את העקרונות, את הרעיון, איך הדברים הולכים לעבוד. ואם זה יאושר, אז כמובן שתהיה כניסה לעומק. ואם ביום בהיר אחד, במהרה בימינו אמן, נביא למליאה לאישור את הרכב אותן צוות היגוי, אותו צוות שמלווה, אז לאן,

מר אמיר פלג:

זה אם זה יובא, או שזה יובא?

מר ניר ים:

לא, Once נאשר את המתווה, המועצה האזורית אשכול תבוא ותגיד – כן, ככה אנחנו רוצים ללכת, עכשיו כמובן שאנחנו נעמיק. מה שאנחנו רואים פה עכשיו, זה מתווה עקרונות, והרבה פחות בפרטים הקטנים. הפרטים הקטנים, נפתח אותם כשנבין שהכיוון הוא נכון. אז זו התשובה שלי, אם יש למישהו משהו להוסיף, בבקשה.

מר אמיר פלג:

לגבי הפרויקטים הכלכליים?

מר רפי נשיא:

לגבי הכלכלי, אנחנו, אני לא הייתי מגיש את כל התוכנית, אם לא היה אופק, פוטנציאל כלכלי. כי אז, בשביל מה אנחנו עושים... עובדים על עצמנו? אחרי שעשינו ניתוח של האפשרויות השונות שיש ליישוב, כמו הדוגמאות שנזרקו פה, ואין טעם להיכנס, כי זו עבודה

סטטוטורית שצריך לבוא, ולמדוד, ולראות שטחים, ולשים סולארי על הגגות וכל מיני כאלה דברים. השגנו דבר אחד – אחד – המועצה מבינה שאפשר להעביר כסף ליישוב, תמורת הכנסות שהוא מצליח לייצר בעצמו, מבחינה משפטית, הבעיה הזאת אפשרית, קיימת כיום. זו הייתה הבעיה שלא יישמו את מה שהוא אמר קודם. עכשיו אנחנו יודעים שזה אפשרי, כי המועצה יכולה להעביר לוועד המקומי, אז היו אגודות וכו', אז כך שיש את האפשרות הזאת.

זה שונה מיישוב ליישוב, אבל יש את האפשרויות השונות, מיפינו, וצריך לעשות עבודת עומק ולעבור יישוב יישוב ולראות, זו המטרה. אני לא יודע להגיע כמה כסף בדיוק יצא לכל יישוב, אבל אם לא הייתה האפשרות הזאת, לא יכולנו להציג פה את המודל, מה אני עושה מודל פה שאנחנו כלכלית יורדים, מה היה, מאיפה הייתה להם הכנסה אחרי חמש שנים? זו המטרה, בלי זה זה לא ילך, ובלי, כמובן, עבודה עם היישובים עצמם.

אני הייתי מאוד מקווה שימנו פרויקטור – פרויקטור. אני מכיר את זה בהרבה מועצות, עד שאין לי בן אדם שזה מה שהוא עושה, ומתעסק בזה, ואתם צריכים להבין, זו עבודה, כי הוא צריך להיכנס כפרויקט, הוא צריך לעשות את כל העבודה הכלכלית הזאת, זו המון עבודה. לעבוד מול מהנדס שיגיד לו את זה, לעשות, עם החברה הכלכלית, יש פה המון, אני מכיר, יש המון מורכבות, אני אומר שוב, זה ממש צריך להיות, לא לשחק עם זה.

מר דודי אלון: רק דיוק לגבי הסיפור של האכיפה, זה לא עניין של חוקי העזר. יש חוקי עזר קיימים, שאין להם חיקוק של צווי הכניסות, לזה צריך ועדת חוקה ומשפט, הם קצת עסוקים בדברים אחרים כרגע, וזה תהליך שייקח כמה חודשים טובים, ולכן לא היה שווה להביא את הפקח, כי הוא לא ידע לתת, גם על חוקי העזר הקיימים, שסידרנו בזמנו במליאה, הוא לא יוכל לאכוף איתה, ולכן זה יהיה, לשלוח אותו בלי תחמושת באקדח, וזה לא החיקוק עצמו.

מר רפי נשיא: תראו, זו תוכנית עם המון סעיפים. אפשר להעיר על כל סעיף קטן, אבל יש פה באמת עסקה שלמה של דברים.

מר אדוארד קוברסקי: רפי, מה שאני ראיתי, אתם עוד פעם מדברים על ההכנסות מהמיסים,

אגודה, אי אפשר לשלם פעמיים ארנונה. גם מי שבא מעיר, לא מבין את זה.

מר גדי ירקוני: לא משלמים פעמיים.

מר אדוארד קוברסקי: פעמיים. 2500 ₪ בית, 2500 ₪... תגיד לי, מה?

גב' דקלה קצוני: אז זה חינוך הקהילה שאנחנו מדברים עליו.

מר אדוארד קוברסקי: לא חינוך, אי אפשר,

גב' דקלה קצוני: למה? למה אני יכולה לשלם פעמיים ואבשלום לא?

מר אדוארד קוברסקי: אוקיי,

מר רפי נשיא: זה דיון,

גב' דקלה קצוני: אנחנו מדברים, בקהילה גם.

מר רפי נשיא: זה אתגר קשה מאוד, אני מסכים. אבל בלי זה, זה לא ילך. זה אתגר.

מר גדי ירקוני: חבריה, זה אחד, סליחה,

מר אדוארד קוברסקי: אני עוד לא גמרתי. למה זה, על זה... אנחנו נתקעים שאין מקום פה,

תשתית. תוכנית של סולארי, כבר חמש שנים אצלי במגרה. חמש שנים. יש חניה, יש מרפאה, יש מגרש ספורט, אין מקום ברשת. חוץ מהשטח שעכשיו רק עברנו,

מר רפי נשיא: אתה צודק, אגב, לגבי זה, אבל זה דבר שישתנה, אני עושה...

מר אדוארד קוברסקי: לא משנה, רק...

מר רפי נשיא: אבל למה להיכנס עכשיו עם כולם לצוות ההיגוי?

מר אדוארד קוברסקי: מתי יהיה?

מר רפי נשיא: אדוארד, אתה מציע לא לתת? אז מה אתה מציע?

גב' דקלה קצוני: אדוארד, תעצור רגע, כי אתה הולך לדוגמאות, שנייה,

מר אדוארד קוברסקי: לא, אני אמיתי, מה שאני...

גב' דקלה קצוני: אדוארד, אתה הולך לדוגמאות, שנייה, תעצור. הנושא הסולארי,

לדוגמא, לפני, עוד לפני זמני, אבל כן במליאה הזאת, לדעתי, אושר את כל הגנים ביישובים
הקהילתיים, לתת לטובת סולארי. רגע,

מר אדוארד קוברסקי: אין מקום ברשת.

גב' דקלה קצוני: לא, זה היה כשהיה מקום ברשת.

מר ניר ים: חברים, בואו, אפשר לקחת, אדוארד,

מר אדוארד קוברסקי: עד 2025,

מר ניר ים: אדוארד,

מר אדוארד קוברסקי: פשוט זורקים... יש מרפאה שמשלמת עכשיו... למועצה, גנים,

מר רפי נשיא: נו, אז הנה רעיון, נו, מה הבעיה?

מר ניר ים: חברים, לא לא לא לא, די, די. אפשר לקחת... התוכנית הזאת, בגדול, היא תוכנית גדולה, היא לא תוכנית שמדברת באופן פרטני על תושב מסוים או ישוב מסוים. יש לו מרפאה בגודל X, אוקיי? מדובר פה על תוכנית גדולה, עם הרבה מאוד כסף, שלבדיקת כל הנושא הזה, מכל הכיוונים, יש פה גם איזושהי הנחה בסיסית, שתושבים ביישובים קהילתיים, שלצורך העניין מתחברים למה שקורה ביישוב מבחינה חברתית, מבחינה קהילתית, מבחינה תרבותית, גם יש מערכת של אמון בין התושבים להנהגת היישוב, ובין הנהגת היישוב למועצה, אז להם יש נכונות, אולי, לתת יותר, ויש נכונות אולי, לאפשר גביית מיסים ברמה גבוהה יותר, שתאפשר רווחה ביישובים.

יש פה המון מרכיבים. אם נכנס פה לכל מרכיב קטן, ונבוא ונגיד על הנקודה הזאת, התוכנית, כדאי להפיל אותה, אני לא חושב שזה נכון. חנניה, בבקשה.

מר חנניה אוקרט: קודם כל אני שמח מאוד ומברך על התוכנית ועל הגישה של חברי המליאה, על התוכנית הזאת שאומרת, בעצם, אנחנו לא אומרים לדבר עם שר האוצר, אלא בואו נכניס את היד לכיס, קודם כל אנחנו נדבר. וזה, זה מצביע על חוסן קהילתי יותר...

גב' מזל ערוסי: מליאתי.

מר חנניה אוקרט: כן.

מר שמיל בלברמן: מועצתי.

מר דורון צמח: זה לא מונע מאיתנו ללכת לשר האוצר.

דוברת: חצי מהאנשים פה הוא לא ידבר איתם, אז זה בעייתי. אם לא יותר.

מר דורון צמח: לדעתי מאה אחוז.

מר חנניה אוקרט: לא רוצה להיכנס לעלויות של פרויקטור ותקציב הליווי שיש שם, שהוא סכום די מכובד. אני חושב שיקום ויפול דבר לפי האחריות והסמכות שיש לגופים האלה, והפרויקטור צריך שיהיה ברור לחלוטין, לא יודע מי הוא, מה האחריות שלו, ומה הסמכות שלו, כדי לממש את התוכנית הזאת.
כי אנחנו מכינים תקציב, מאשרים אותו מראש לקדימה, ואם את מדברת על 75% או 70% כהצלחה, אני מברך בשתי ידיים. אבל 70% יכול להיות גם שני יישובים קהילתיים מתוך שלושה.

גב' דקלה קצוני: זו תהיה תוצאה מצערת.

מר חנניה אוקרט: האם, וצריך להיות ערוך לזה, האם הפרויקטור והליווי, אתה צריך לשלם לו את אותו תקציב, גם אם נשארים רק שני יישובים מתוך השלושה. ובתוכנית, צריך להפעיל איזה שהם סמנים שבגללם התוכנית הזאת לא נמשכת ביישוב. איזשהו סף מסוים, שבגללו היא לא נמשכת.

מר ניר ים: אוקיי.

מר חנניה אוקרט: וכיוון שאנחנו מכירים, יש לנו נכסים ופרויקטים שאנחנו לא, כחברי מליאה, לא יכולים לעקוב אחריהם. זה צריך להיות באחריותם המלאה של אלה שלקחו על עצמם לנהל את הפרויקט הזה, ואין לי בעיה שזה גם יעלה יותר, אבל ברגע שזה יצלח, זה ייתן לנו רוח

גבית לדברים נוספים, ושלא יקרה מצב כמו שקורה בפרויקט, שנותנים אותו ליזם, ובסוף העונה הוא מחזיר גרוטאה, בלי שאף אחד נותן את הדין.
אז למרות שזו שנת בחירות, הפרויקט הזה, חשוב שיקודם במהירות האפשרית, עם כל ההערות שיש לי...

מר איתן אהרון: חמש שנים חיכינו, עכשיו, רגע, חמש שנים חיכינו, אפשר בשנת 24,

מר ניר ים: איתן, זה לא התור שלך לדבר. איתן, איתן,

מר איתן אהרון: על חלק מהדברים אומרים – לא, זו שנת בחירות, ועל חלק מהדברים אומרים לא, זאת לא שנת בחירות.

מר ניר ים: איתן, תודה רבה. מזל, בבקשה.

גב' מזל ערוסי: אני רוצה להגיד לך, איתן, שזאת המשמרת שלנו. ובמשמרת הזאת שלנו, אנחנו, קהילה נמדדת ביכולת שלה לתמוך בקהילה חלשה יותר בתוכה.

מר איתן אהרון: בסדר גמור.

גב' נעמי סלע: אבל גם חנניה הציע לתמוך בחלשים.

גב' מזל ערוסי: ולכן אני לא חושבת שצריך לדחות, אם זה על פיתחנו, זה דבר אחד. והדבר השני שרציתי לענות לפלג,

מר גדי ירקוני: אמיר.

גב' מזל ערוסי: לאמיר, פלג, זה בסדר, לנכד שלי קוראים פלג והוא משהו מיוחד. מה

שרציתי להגיד, זה שאני חושבת שההצלחה תלויה באדם שינהל ויוביל את הפרויקט הזה. וזה לא יכול להיות מנהל מחלקת/אגף האסטרטגיה ויהיה המוכשר ביותר, הוא לא יכול לעשות את זה. כי זה תפקיד, שאם זה יהיה חצי משרה, הוא יעבוד משרה וחצי, ואם זה יהיה משרה, הוא יעבוד שתי משרות, לאור כל מה שאתה הצגת, כל המטרות ומטרות העל, וזה לשבת לאנשים כאן, כאן, כדי שהדברים האלה יצליחו.

לכן צריך שיהיה מנהל שיוביל את זה. כמו שאי אפשר לתת למנהל מחלקת החינוך שיהיה הכי טוב, לנהל שום בית ספר. אבל אנחנו צריכים את מנהל מחלקת החינוך, כדי שבתי הספר יוכלו להתנהל, ואת זה עכשיו הכנסתי, כדי שנדע גם מה הולך שם. אז...

מר דודי אלון: יצא מכרז היום.

מר ניר ים: חצי משפט, לפני שאנחנו עוברים להצבעה, ככה,

גב' נעמי סלע: אפשר משפט קטן לפני שאתה אומר את החצי משפט שלך?

מר ניר ים: אם זה המשפט האחרון,

גב' נעמי סלע: כן.

מר ניר ים: בבקשה.

גב' נעמי סלע: מה קורה אם עכשיו אנחנו מחליטים, מעבירים את זה, הכול הולך,

רץ קדימה, ובעוד חצי שנה יש לנו ראש מועצה אחר, מה אנחנו עושים?

מר ניר ים: אז אני אגיד,

גב' דקלה קצוני: כמו כל החלטה,

מר גדי ירקוני: אל תדאגי, לא יהיה אבל.

מר ניר ים: תקשיבו, כל החלטה בנושא כספים, אוקיי? כל החלטה, ובטח בכספים גדולים כאלה, ובטח בטווחי זמן כאלה, החלטה כזאת מורכבת משני חלקים. חלק אחד, זה החלק העקרוני, זה החלק שבו מקבלים החלטה שזו התוכנית, ואיתה הולכים. זה עדיין לא סותר שמשנה לשנה, הובא תקציב, ובתוך התקציב הובא עם סעיפים, כמו שבתקציב בשנת 2024, יובאו שני מיליון ₪, או מיליון וחצי בתחום של חינוך חברתי ביישובים, כי זה משהו שהחלטנו עליו לפני שלוש שנים, ועוד ממשיך לרוץ, הוא ימשיך לרוץ.

אבל אם, לכן, אם תבוא המליאה הבאה ותחליט שהתוכנית הזאת היא לא מתאימה לה, היא לא מוכנה להמשיך ולהריץ אותה, אז פשוט נעצור אותה. ככה הם, אלה החיים, ואנחנו רואים את זה במליאות, ואנחנו רואים את זה בממשלות, אנחנו רואים את זה בהרבה מקומות אחרים, ואלה החיים, וצריך לתת לכל אחד, בתורו, לקבל את ההחלטות. את הטובות לשמר, את הרעות להיפטר מהן.

אז לא כל יום מועצה אזורית מקבלת החלטה, לדעתי, גם בהיקפים כספיים, וגם מבחינת ה-Say החברתי והקהילתי, אוקיי? ברמה כזאת, שבאה ואומרת – חבר'ה, בואו, יש פה אוכלוסיה, יש פה יישובים שצריכים לחזק אותם, בואו באמת נשים את היד בכיס ונעשה מעשה, לא רק נבקש ולא רק נדרוש, ולא רק נצפה, אלא גם נתרום. אני חושב שזה לזכותנו, אני חושב שזה לזכות המליאה שזה מובא לפתחה, ואני מקווה שזה יאושר.

מי בעד לאשר את התוכנית? בבקשה, ירים את היד. 20 בעד, מי נמנע? שניים נמנעים, מי מתנגד? אין מתנגדים.

גב' דקלה קצוני: תודה רבה.

מר ניר ים: תודה רבה לכולם.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (20 בעד, 2 נמנעים, 0 נגד) לאשר את המודל לחיזוק ישובים קהילתיים

מר גדי ירקוני: רפי, תודה.

מר רפי נשיא: תודה רבה, ביי.

מר חנניה אוקרט: חג שמח, רפי.

5. הצגת פרויקט סולארי צמוד גדר (עידן אבידן)

מר גדי ירקוני: שלום לכולם, ניר ברח אז אני אציג. אנחנו רוצים להציג עוד פעם למליאה, את הפרויקט של צמוד גדר אנחנו קוראים לו, של הסולארי. הפרויקט הזה התחיל במחשבה של מה יש לעשות עם השטח הצמוד לרצועת עזה, שהוא מאוד מסוכן לעבודה, לטרקטורים צמוד לגדר, ומצד שני, באמירה מאוד ישראלית שלנו וציונית שלנו, שאנחנו נעבד עד המטר האחרון, כל עוד לא יהיו פתרונות אחרים.

מאז, בעצם, קם בעצם עם הצבא ויחד עם כל מה שתיכף עידן ישתף, פתרון שלהפתעתנו כולם היום במדינה מסכימים לו. בהתחלה, משרד החקלאות קצת התנגד, והמשרד לאיכות הסביבה התנגדו. יום אחרי שהתחלפה השרה והמנכ"ל/ית, גם הם מאוד התנגדו לפרויקט, משרד האנרגיה מוביל איתנו את הפרויקט הזה, הוא שם גם כסף לתכנון, ואנחנו באים היום, בעצם, להציג למועצה עוד פעם את הפרויקט, שהוא קצת התקדם עוד פעם. זה תהליכים מאוד מאוד ראשוניים.

לצערי, המהלכים במדינה הזאת עובדים מאוד מאוד לאט, בגלל שאנחנו מסוגלים, תוך ארבע שנים שהמערכת הזאת תעבוד, אבל המדינה כנראה לא.

אנחנו עושים את הכול, אני כבר אגיד שהדבר הכי מהותי פה ובעייתי, זה קו ההולכה, שאותו המדינה היום צריכים לפתור, וזה בעצם מה שקורה ומעכב קצת את התוכנית, אבל זו תוכנית שבסופו של דבר, אם תצא לפועל, זה יהיה מהפרויקטים הגדולים בעולם, לייצור חשמל סולארי, יקפיץ את ישראל כמה מדרגות קדימה מבחינת ניצול השמש.

מצד שני, יביא הרבה חיסכון כספי למדינת ישראל, מוערך בין שבעה לעשרה מיליארד ₪ ב-25 שנים הקרובות, ויביא הרבה מאוד כסף, אני מדבר על כסף, אחרי זה נראה מה זה לא יביא, למועצה. אחרי זה זה בעצם פרויקט שחותך את שלושת המועצות, אבל המועצה האזורית אשכול היא הגדולה ביותר, וייתן גם כסף ליישובים צמודי הגדר, שהשטחים שם הם שלהם. בסופו של דבר, הפרויקט הזה הוא פרויקט שיובל על ידי מדינת ישראל, בשיתוף עם המועצה.

מר אדוארד קוברסקי: אז אם ככה זה עסק פרטי, לא של מועצה.

מר גדי ירקוני: רגע, חבר'ה,

מר איתן אהרון: אדוארד, תשאל בשלב הדיון מה שתרצה.

מר גדי ירקוני: התחלנו,

רויטל דג'אווי בן יעקב: רגע, רק לפני שמתחילים. אדוארד... דליה ואושרה לא הוזמנו לדיון?

מר גדי ירקוני: הם הוזמנו או לא הוזמנו?

מר מיכאל גוטסמן: להצגה הזאת, לא.

מר גדי ירקוני: לא, אבל הם בקשר איתנו,

מר מיכאל גוטסמן: אני אתן...

מר גדי ירקוני: כן, אתה תיתן כמה בהתחלה ל...

מר אדוארד קוברסקי: זה עסק פרטי.

מר גדי ירקוני: זה לא פרטי, אדוארד,

מר אדוארד קוברסקי: זה פרטי.

מר איתן אהרון: רגע, בשלב הדיון נעלה...

מר גדי ירקוני: פרטי,

מר אדוארד קוברסקי: אז זהו.

מר גדי ירקוני: פרטי, תן לאנשי המליאה להחליט אם זה פרטי או לא.

מר אדוארד קוברסקי: אוקיי.

מר גדי ירקוני: אם הם יחליטו שזה פרטי – פרטי.

מר תמיר בוקובזה: יש היום החלטה?

מר גדי ירקוני: מה?

מר תמיר בוקובה: אין החלטות היום.

מר גדי ירקוני: היום אני אגיד, אנחנו רוצים להציג את הפרויקט, ואת התהליך בישיבה הבאה, אנחנו נרצה להביא בקשה של מיליון ₪ ליועצים שלקחו איתנו את הפרויקט הזה, מכיוון שזה פרויקט עם סדרי גודל למועצה שלא היה כמוהו, ואני חושב שזה לא אחראי להתקדם בפרויקט הזה בלי יועצים.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אם זו הצגה, אני חושבת שמאוד במקום שכן יהיו פה, דליה ואושרה, אם אנחנו מציגים את הכול, צריך להציג את כל האספקטים שלו. אני אשמח לשמוע את תשובתכם בעניין.

מר אמיר פלג: יש לי גם מה להגיד, אבל השאלה אם קודם מציגים ואז מדברים.

מר גדי ירקוני: חבריה, אני לא יודע, תנו קודם... אנחנו מוקדם לפני זה, חבריה, רגע. יעלה, צריכים לזכור שגם בשטחים, אני לא רוצה עכשיו להיכנס, אושרה ודליה, יש פה גם שטחים שהם כל כך רחוקים מהמקום, קרובים לרצועה. אני חושב שכמעט אף אחד לא ראה אותם בתקופה האחרונה, זה לא שטחים שצמודים לכבישים, ושמדברים גם על הדברים האלה, אלא כדי לדבר עליהם, צריך תמיד לדבר על מה נותן ומה לוקח. ובדיוק כזה אנחנו נעשה, ובשביל זה לא צריכים פה דווקא את אושרה, או את... אבל אנחנו בקשר...

מר מיכאל גוטסמן: אני כן אגיד, שבהמשך לישיבה הקודמת שהייתי פה והצגנו את זה, בהמשך לישיבה הקודמת שהייתי פה, אני חושב, לפני חודש או משהו כזה, והצגנו את הפרויקט, אני חושב שבחודש הזה כן עשינו מהלך חשוב. אמנם צעד קטן, אבל הוא בהחלט חשוב, של בעצם לקחת את כל הגורמים, שביניהם זה גם דליה וגם ועדת איכות סביבה, אושרה משטחים פתוחים והילה מאיכות סביבה, הילה קטרי. ובעצם להיכנס לפעולה, ולשבת, ולהרים, ולחבר את כולם לצוות אחד. ואחד הצעדים המשמעותיים שלנו, זה באמת לבנות צוות כזה, שילווה את הפרויקט הזה.

עד היום, בסדר, כך או כך לא משנה, אני חושב שגם הפרויקט עוד לא... עד היום לא היינו מגובשים, או לא הסתכרנו כולנו בממשקים, ואחד מהדברים שממש שמנו על השולחן, בישיבה שקיימנו עידן ואני עם כל הנציגים וכל הפורום הנכבד הזה, אמרנו יאללה, בואו נעבוד ביחד, נבנה צוות שילווה את הפרויקט, ייתן את האינפוטים שלו, כל אחד בצד שלו, אם זה דליה בתכנון, אם זה אושר בשטחים פתוחים, אם זה הילה... פיתוחים סביבתיים והנדסיים וכו', וזה השלב שאנחנו רוצים להתכנס אליו. צוות כזה, שנפגש אחת לתקופה, מתעדכן, שותף, נמצא בישיבות, זום, נסיעות, כל מה שצריך. בנינו את הצוות הזה, יצא סיכום ברוך השם, הצוות הזה התחיל לעבוד. מיד אחרי החג תהיה לו פגישת סיכום ראשונה, ויתחיל לרוץ. אני מעריך שבישיבות הקרובות אתם תראו פה גם את דליה ואושרה, ככל שיידרש.

מר גדי ירקוני: אני מזכיר שבכל הפרויקטים האלה, אנחנו עובדים לפי החלטות של המדינה. גם בדיה, ראיתם, עבדנו מלא מלא עם המדינה, עם כל הסקרים שצריכים. וגם פה, ביום שיגיע, פשוט לא הגענו, יעשו את כל הסקרים שמדינת ישראל מחייבת לעשות, אי – בגלל שאין ברירה אחרת, ו-ב', בגלל שאנחנו רוצים לעשות את הסקרים האלה, לראות שבאמת, כמו שאנחנו מצפים, לא תהיה סכנה לאף אחד. בשביל זה, בכל תוכנית, ובייחוד בתוכנית כזאת גדולה, המדינה מחליטה איזה סקרים צריכים לעשות, מהן המגבלות ולפיהן אנחנו נפעל. עכשיו, עידן יציג את הפרויקט, ואחרי שהוא יציג, שאלות מכל הסוגים ומכל המינים.

מר עידן אבידן: שלום, ערב טוב לכולם, קוראים לי עידן אבידן. שומעים אותי טוב?

מר חנניה אוקרט: לא, לא שומעים.

מר עידן אבידן: קוראים לי עידן אבידן, אני יועץ של המועצה האזורית אשכול, של המועצה האזורית רמת נגב, עיריית אשקלון, מועצה מקומית שגב שלום וכן הלאה. אני עובד הרבה עם רשויות מקומיות בנושא של איכות הסביבה, משנת 2002 בתחום, ועוסק הרבה גם בסולארי.

תחת ידי, הייתי יועץ גם של חברות הסולאריות הגדולות ביותר בארץ, שהקימו פרויקט עם שיקום ובינוי, חברת החשמל הצרפתית, בערך 10,000 דונם סולארי, ואפילו גם הפרויקט הסולארי ברמת נגב, שהייתי צריך להיות זה שמאשר אותו מבחינת איכות הסביבה, אז אני מכיר את התחום הסולארי די טוב. אוקיי? גם בהיבט של תרמו סולארי, וגם בהיבט של פוטו-וולטאי. אז אני...

מאיזה צד מקצועי אתה מגיע?

מר חנניה אוקרט:

איכות הסביבה. איכות הסביבה ותכנון ערים, זה התחום שלי.

מר עידן אבידן:

הוא, דרך אגב, זה שגם עושה לנו את כל העבודות על המפח"קים ושותף איתנו בדיה, ושותף בעוד כמה פרויקטים במועצה.

מר גדי ירקוני:

כן. אני עובד גם הרבה בפסולת, אלה שני התחומים שאני מתמקד

מר עידן אבידן:

בהם, אנרגיה ופסולת.

באיזה תקן אתה בפרויקט הזה? מה ה...?

מר תמיר בוקובה:

אני כרגע לא על תקן על שום דבר, אני פה בהתנדבות.

מר עידן אבידן:

אנחנו מחכים שתאשרו לנו את התקציב, שאני אוכל לסגור אותו לפרויקט.

מר גדי ירקוני:

בשלב הזה, אני פה בהתנדבות.

מר עידן אבידן:

אין בעיה, כשאתה מציג עכשיו,

מר תמיר בוקובה:

מר עידן אבידן: כן,

מר תמיר בוקובזה: מאיזה אספקט אתה מציג? מאיכות הסביבה?

מר עידן אבידן: לא, מההיבט של איך הפרויקט הזה מדבר ברמת מליאה, קצת רקע על הפרויקט. אנחנו נציג, זו לא מצגת מאוד מרוכבת, היא לא מצגת שנכנסת ל... היא מתארת את הפרויקט איפה שהוא נמצא היום, בסדר? שזה מקום מאוד התחלתי.

מר תמיר בוקובזה: אני מבין. אני שאלתי, כאילו, בתפקידך, אני מנסה להבין רגע את התפקידים. יש פה את מנכ"ל החברה הכלכלית, יש פה ראש מועצה, ואתה, אני פשוט מנסה להבין מה, איך אתה קשור.

מר גדי ירקוני: אז אני אסביר לך.

מר עידן אבידן: אני פשוט הכנתי את המצגת, בגלל זה נתנו לי להציג אותה.

מר גדי ירקוני: אני אגיד לך, עידן אמור להיות, בתהליך הבא, כשאני אבקש לסגור תקציב, אנחנו צריכים שלושה יועצים לפחות בכזה פרויקט. אחד זה עורך דין רציני, מתמחה במקרקעין מפני שיש פה מינהל, אחד זה מומחה לנושא סולארי, ואחד זה מומחה לנושא סביבה. עידן אצלנו הוא בנושא הסביבה, הוא המומחה. אבל כמובן, שאני לא יכול לשכור אותו לפני שיש לי אישור תב"ר. אז עכשיו הוא עושה את זה על הזמן שהוא חייב לדיה.

מר תמיר בוקובזה: אוקיי.

מר עידן אבידן: צריך את זה? או שאני יכול בלי ה...

מר חנניה אוקרט: צריך, צריך.

מר עידן אבידן: צריך? טוב.

מר חנניה אוקרט: חייב.

מר דני ברזילי: קחו בחשבון שראינו את זה כבר.

מר גדי ירקוני: לא לא לא.

מר תמיר בוקובה: דני...

מר דני ברזילי: אוקיי.

מר עידן אבידן: טוב, אז ננסה לעשות את זה מהר. הפרויקט הזה, הוא מתיישב

במדינת ישראל במקום מאוד כואב. מדינת ישראל, במשך הרבה שנים דיברה על זה שהיא תגיע לייצור חשמל עם אנרגיות מתחדשות, לא עובד, לא קורה. אנחנו נמצאים, לדעתי, ברמה לאומית סביב ה-10%, אנחנו כבר היינו צריכים לגרד את ה-30% מלמטה, והמדינה התחייבה על אפס פליטות עד שנת 2050, אנחנו מאוד רחוקים מזה.

אז הפרויקט הזה הוא באמת פרויקט חשוב, והוא מתיישב על אזור שהוא אזור שולי כביכול, אזור שולי מבחינת שימושי הקרקע שלו, שזו הרצועה לאורך הגדר. הפרויקט הזה הוא פרויקט סולארי, בוצע בטכנולוגיה שנקראת PV.

אין בו יותר מדי דברים מסובכים, אם אתם רוצים, אני אשמח להרחיב את זה, אבל בניגוד לטכנולוגיות סולאריות אחרות, זה שימוש קרקע מאוד פשוט, אין פה שמנים, אין פה קרינה מיוחדת, אין פה דברים שהם דרמטיים מבחינת איכות הסביבה.

אז לאורך כל רצועת עזה, רצועה של 500 מ' שמוצעת לפרויקט סולארי ושטחים חקלאיים שהם רובם

הם שטחים, נגדיר אותם, בעיבוד פחות אינטנסיבי, בשילוב אמצעי הגירה, כמו שהמדינה היום דורשת. מה שיאפשר גם שרשת ההולכה תהיה פחות דרמטית, פחות גדולה, גם את זה אפשר להרחיב.

מדובר על 17 אלף דונם ברוטו, 13 אלף דונם נטו, שעתידים לייצר כ-1.3 גיגה חשמל, בערך מדינת ישראל, רק שנבין, משהו כמו, ביום רגיל זה 10 גיגה, אז מדובר בפרויקט אחד, שאמור להוות פתרון יחסית טוב למדינת ישראל.

רויטל דג'אווי בן יעקב: זו הרמה היומית?

מר עידן אבידן: כן, זה בערך יום, 10,000 מגה. אם אתם מגיעים היום לישיבה במשרדי חברת חשמל, תכנסו, אתם תראו בין 10,000 ל-12,000, זה מה שקורה ביום. מגה. אפשר להמיר את זה לגיגה.

אז מדובר על פרויקט גדול, הפרויקט הסולארי של אשלים, אני גר באשלים במקרה, כולו ביחד זה 400 מגה, כל ה-14 אלף דונם האלה סביב הבית שלי, זה 400 מגה. פה מדובר על שטח שהוא בערך באותו גודל, פשוט מייצר פי כמה וכמה.

מר אריק דניאל: חשוב להגיד שאם אני לא טועה, זה 1.3 גיגה בשעות היום.

מר עידן אבידן: אתה צודק, זה 1.3 עם אגירה.

מר אריק דניאל: זה לא ביממה, זו חצי יממה.

מר עידן אבידן: אתה צודק, זה עוד יותר אינטנסיבי, אבל יש לנו פה מטעני אגירה מוצעים, שזה משהו שאנחנו חייבים לעשות היום, אז למעשה, המערכת היא מייצרת חשמל כל היום, באמצעות האגירה. יש עוד שאלות?

מר גדי ירקוני: תגמור את ההצגה, ואז שאלות.

מר עידן אבידן: מאה אחוז. המכרז שאנחנו מתכננים לעשות אותו, הוא מכרז לפי

רשות מקרקעי ישראל, לא לפי חשכ"ל, מבטיח, מה שנקרא, מכרז שהוא יותר אטרקטיבי בשוק. השטח, כמובן, יחולק לכמה מקטעים, ולא יהיה מקטע אחד, שלא יהיה מכרז אחד, יהיו פה כמה יזמים שייגשו.

אנחנו דיברנו על 17 אלף דונם ברטו, 13 אלף דונם נטו. הכנסות למועצה, זה הדבר הכי חשוב, אז המועצה, מועצה אזורית אשכול, אבל לא רק, יש פה גם...

דוברת: אם אפשר...

מר עידן אבידן: אוקיי. פרצתי קדימה. הכנסות למועצה, זה לא רק למועצה האזורית

אשכול, הפרויקט הוא גם של שער הנגב, וגם של שדות נגב. וההכנסות למועצות, אוקיי? בהתאם לשטח שנמצא בשטח הסטטוטורי שלהם, מדובר על 1500 ש"ח לדונם, עבור ייזום וארנונה. כמובן, תתכן עוד הכנסה, זה קשור פה לסעיף הראשון במחיר השוק. והכנסות ליישובים, ברי השימוש במקרקעין, מדובר על מחיר שהוא היום נהוג של 3500 ש"ח לדונם, אלה המחירים שהיום פרויקטים סולאריים קורים באגודות החקלאיות.

מר תמיר בוקובזה: לשנה.

מר עידן אבידן: ברור.

מר דורון צמח: לא, תציין מועדים, אתה אומר,

מר עידן אבידן: אז כל המחירים פה, בין אם זה 1500 ובין אם זה 3500, זה מחיר

לדונם לשנה, אוקיי?

מר עידן אבידן: כשזה לכל תקופת ההסכם, 20/25,

מר עידן אבידן: נכון, 25 שנה, נכון.

מר איתן אהרון: איפה יש מחירים כאלה היום?

מר עידן אבידן: זה מחירים נהוגים. אני יכול להגיד לכם שה-3000...

מר איתן אהרון: מה נהוג היום? 1500 או 3500?

מר עידן אבידן: את הסכום הזה של ה-3500, אני מכיר כבר יותר מעשר שנים, כשאני הייתי יועץ של החברות האלה, זה היה 3000. זה עלה ל-3500 עם כל עליית הריבית. אבל המספרים נשארים, יחסית, דומים.

מר גדי ירקוני: בתקופה האחרונה עשו עסקה כזאת.

מר איתן אהרון: איפה?

מר גדי ירקוני: באחד היישובים שלנו.

מר איתן אהרון: יישובים שלנו, איזה?

מר גדי ירקוני: עזוב, אני לא אפרסם...

מר איתן אהרון: מה, זה סוד כאילו? לא הבנתי, מה?

מר עידן אבידן: לא, אבל אלה המספרים, זה מספר נכון. הוא...

מר גדי ירקוני: אבל אם יהיה פחות, יהיה פחות, זה לא כסף שלנו.

מר תמיר בוקובזה: ... שנדבר על זה.

מר אמיר פלג: רגע, חבר'ה, יש דיון, לא? אני לא מבין, מציגים או מתדיינים?

מר עידן אבידן: רגע, תיכף יהיה את הדיון. מבחינת התרומה של הפרויקט הזה למשק החשמל הישראלי, ולכלכלה הישראלית, המספרים האלה הם מספרים שעברו בדיקה של יועץ כלכלי שהמועצה שילמה לא כסף.

170 מיליון ש"ח חיסכון כלכלי עשיר למשק הישראלי לשנה, ועוד 122 מ"ש שנקרא, תועלות חיצוניות. אם תרצו, אפשר להרחיב על זה, מה זה אומר תועלות חיצוניות, אבל בחישוב כולל של שני המקורות האלה ביחד, 7.3 מיליארד ש"ח ל-25 שנה, חיסכון למשק החשמל הישראלי.

לכל מי שדואג, כמו כולנו, מהנושא של ההתחממות הגולבאלית, אז חיסכון של 800,000 טון בשנה של פליטות פחמן, בסדר?

מדינת ישראל נשענת על גז טבעי. למזלנו, יש לנו גז טבעי, אחרת היינו ממשיכים לשרוף פחם, או מזוט, ואוי ואבוי לכולנו, לאוויר שאנחנו נושמים. אבל הגז הטבעי הזה עדיין פולט פחמן דו חמצני, אוקיי? בהיקפים פחותים, אבל עדיין פולט. והחלופה בישראל, היא רק סולארי. הרוח הוא תופס פרויקטים, אתם שומעים עליהם ברמת הגולן, בהיקפים לא גדולים, והפתרון בישראל הוא סולארי. עכשיו, אני רוצה להמשיך את הנושא הזה של הפתרון בישראל הוא סולארי, אז מעבר לזה שהפרויקט עתיד לייצר לפחות 7% מצריכת החשמל, האישור של הפרויקט הזה, וזה מאוד חשוב, אני חייב לציין שגם אני לא הבנתי את זה, עד שנכנסתי לסיפור הזה, האישור של הפרויקט הזה יביא לזירוז של שדרוג רשת החשמל במועצה, וכל מרחב הנגב המערבי, ויאפשר ליצרנים אחרים, בין אם זה בתים פרטיים שמנסים להקים מערכות על הגג שלהם, או בין אם זה חקלאים שמנסים לעשות אגרו...

לחבר את המערכות שלהם. נכון להיום, אי אפשר לחבר פרויקטים במועצה אזורית אשכול, אבל לא רק. גם בשדות נגב, גם בשער הנגב, גם בבני שמעון, כל הנגב המערבי תקוע. עכשיו, הפרויקט הזה, אני לא יכול להגיד שבזכותו זה יקרה, אבל אני יכול להגיד שזה פרויקט שבהחלט יזרז את השדרוג של כל רשת החשמל, כי מדובר במאות מיליונים, וזה הסיפור. הסיפור פה הוא כסף של מדינת ישראל, שצריכה להחליט אם היא משקיעה, או לא משקיעה. אז יש בשורה בפרויקט הזה, שהיא מעבר לעצם היותו. ייצור חשמל, יחסית, מאוד זול, מספרים קצת... למעלה משני מיליארד ש"ח השקעה, 1.4 מיליארד הקמה, 290 מיליון ש"ח כל מערכת האגירה. דיברנו על אגירה, אז הפרויקט הזה באמת מייצר המון חשמל בשעות קצרות, אבל אנחנו אוגרים אותו, כדי לשחרר אותו לרשת לאט, כדי לא לייצר לחץ על המערכת, ושימשיכו לצרוך אותו גם בלילה. עלות תשתית החשמל 340 מיליון ש"ח, אלה המספרים שדיברנו על רשתות ההולכה. יש פה גם תשלום לרמ"י כמובן, יש ארנונה שנתית בכל הרשויות.

מר גדי ירקוני: זה לא ארנונה, זה יזמות וארנונה.

מר עידן אבידן: כן, יזמות וארנונה.

מר גדי ירקוני: מפני שעל ארנונה אי אפשר לקחת כאלה מחירים. היא הרבה יותר נמוכה.

מר עידן אבידן: כן, ברור. אבל העקרונות הסביבתיים, זה אם אני זרקתי משהו על הכי חשוב, אז העקרונות הסביבתיים הם באותה רמה בדיוק.

1 – צמצום הפגיעה בשטח החקלאי הפעיל – זה ערך שאני, איך שאמרו לי בוא, תכין מצגת, אמרו לי – זה הדבר הראשון.

גב' דנה אדמון: הבהרה בעניין הסעיף הזה, מדובר פשוט בשטחים חקלאיים שהם לא

פעילים?

מר עידן אבידן: עדיין יש, בתוך המרחב הזה של 500 מ"ר יש אזורים שהם יותר אינטנסיביים, יש כאלה שהם שטחי שעורה, אוקיי? ויש כאלה שהם שטחים של פרדס. זה ברור שיש פה הבדל בין השניים.

גב' דנה אדמון: נניח שלפחות יתנו לנו למליאה, שבגינו יוצאים לפרויקט, ושטחים שלא נעשה בהם שימוש כרגע, ואי אפשר לעבד אותם, בגלל הקירבה לגבול. זה לא הסיפור?

מר גדי ירקוני: לא לא לא, מה שאמרנו, אני גם חוזר ואומר, זה שטחים שהעיבוד בהם מסוכן, הוא עיבוד שולי, כאילו זו חיטה, בדרך כלל בדברים כאלה, במקרה הרע תפוחי אדמה, שגם לא הייתי רוצה שיגדלו שם, אבל מגדלים, בגלל שזה צמוד לגדר, וזה מסכן מאוד. אמרנו, פרדסים ומטעים וחורשות שיש במקום הזה, שם לא נוגעים. לא נוגעים בהם. זה מה שאמרנו. לא נוגעים בחורשות, לא נוגעים בפרדסים. אם היישוב ירצה, לא אכפת לי, אבל החורשות הן לא שלו, החורשות הן של קק"ל, אז לא נוגעים. פרדסים, או אבוקדו למי שיש שם, יש ישובים עם אבוקדו, אנחנו מדברים רק על שדות פתוחים ששם יש הכרה, גם מהצבא וגם מאיתנו, שיותר כדאי לשים סולארי מאשר ימשיכו לעבד אותם.

מר עידן אבידן: אז מבחינה אקולוגית, השטח אמור לאפשר מעבר חופשי של בעלי חיים דרכו, ... ולצאת ממנו, יש לזה ערך, זה חשוב מאוד. מה שנקרא, כמו איזה שמורות טבע כאלה. איסור חמור על ריסוסים וכיסוח בשטח, אלא רק מרעה או כיסוח של... לא כיסוח, ריסוק סליחה, רק מרעה או כיסוח – מה שאמור לאפשר התבססות של...

דובר: שימור קרקע, בקיצור, לאפשר שימור קרקע.

מר גדי ירקוני: צמוד לגבול, מרעה לא יהיה.

מר עידן אבידן: בכל המסמכים הסביבתיים שאני הכרתי בפרויקטים פוטו וולטאים,

מר גדי ירקוני: כן, אבל הם לא היו צמודים לגבול.

מר עידן אבידן: כתוב שאסור לרסס, ואני בטוח שגם פה זה איזה עיקרון שישמרו עליו, למרות שאם אתם הולכים לפרויקטים כאלה, במקומות שהם לא רגישים אקולוגית, הם מרססים כל הזמן. אבל בואו נמשיך.

מבחינת הביטחון – הפרויקט יעשה בתיאום מלא עם משרד הביטחון, יבחנו דרכים להסעת ערכי הביטחון בפרויקט. זאת אומרת, המטרה שהשטח, מעבר לזה שהוא ייצר חשמל, ומעבר לזה שכולם ייהנו ממנו, ושהוא לא יפגע בטבע, הוא גם אמור לשמש כאיזושהי רצועת חיץ ביטחונית.

מר שמיל בלברמן: הצד השני גם ייהנה מהחשמל?

מר עידן אבידן: שאלה טובה. אז הצד השני אמור ליהנות מהחשמל, זו שאלה, במאת, אתה נגעת לי בדיוק בנקודה. אנחנו בדקנו את הנושא, רק כדי שנבין את המספרים – בכל רצועת עזה צורכים, מדי יום, מאתיים מגה. בפוטנציאל הם יכולים להגיע גם ל-400.

מר דורון צמח: שמיל, הם יקבלו מכת חשמל.

מר עידן אבידן: עכשיו, ה-200 מגה האלה, זה מספר שהוא מאוד נמוך. את הפרויקט הזה לא מבססים על רצועת עזה, כי אנחנו מדברים, שוב, על 1300 מגה. אבל בהחלט, יש אמירה מאוד ברורה, גם של המועצה וגם של משרד הביטחון, יש אינטרס שחלק מהפרויקט יחובר לרצועת עזה, כעניין שלמעשה זו תחנת הכוח שלכם.

מר דני ברזילי: לתת להם מוטיבציה לא לפגוע.

מר עידן אבידן: ברור, בהחלט.

דוברת: בטח, ברור.

מר עידן אבידן: אני בנאיביות מסוימת. זאת עמדת צה"ל, כפי שהיא גם נמסרה בעל

פה, וגם בכתב. צה"ל כן רואה בזה ערך, כמובן בתנאים שלו, אבל הוא כן רואה ערך בפרויקט הזה.

מר תמיר בוקובזה: רגע, בהתייחסות של צה"ל,

דוברת: רגע, יש רשות דיבור.

מר תמיר בוקובזה: נחזור לכל דבר, כאילו? לכל שקופית?

מר אמיר פלג: כן, תרשום שאלות. יש לי כבר דף שלם.

מר עידן אבידן: טוב, התהליך, אני אומר שוב פעם, הוא מאוד מאוד ראשוני. הפרויקט

הזה, הוא אפילו, לצערי, עוד לא אושר במועצה הארצית.

מר אמיר פלג: מה זה ראשוני? אתה אומר – התוכנית מוגשת בימים אלו לות"ל,

מר תמיר בוקובזה: סליחה, יש דיון,

מר אמיר פלג: סליחה, אבל להגיד ראשוני, כשזה מוגש לות"ל, זה לעג לרש.

מר דודי אלון: הוא יושב ראש הוועדה, יש לו יתרון.

מר אמיר פלג: לא, זה לעג לרש.

מר עידן אבידן: הפרויקט הזה, עתיד לעבור תסקיר השפעה על הסביבה, מבחינה מאוד מדוקדקת. לא מריצים פרויקט כזה בלי תסקיר, שיבדקו את נושא הקרינה, הרעש, האוויר, השפכים, פוטנציאל לאירועים, מאירועים ביטחוניים, ועד אירועים סביבתיים, של הפאנלים האלה, תחנות המשנה, קווי האגירה.
מה שלא ציינתי פה, זה שכל מערכת הולכת החשמל, מהפרויקט צפונה, תהיה תת קרקעית. זו הייתה עוד דרישה של המועצה, שלא יראו פה את קווי החשמל האלה, וזה מאוד...

מר גדי ירקוני: עד הצד הזה.

מר עידן אבידן: לא, עד התחמ"שים.

מר גדי ירקוני: נכון.

מר עידן אבידן: כן. אלה המספרים קצת, מבחינת חלוקת השטח, אז נעשתה פה איזושהי עבודת רקע, שמתארת, פחות או יותר, את בעלי העניין שיש בתוך התחום.

דוברת: גדי, אמרת שלמגן אין.

מר גדי ירקוני: אין אין, למגן זו טעות, למגן אין.

מר איתן אהרון: נירים עשרה מיליון ש"ח בשנה, איזה יופי.

מר גדי ירקוני: זה גם בטעות. חבר'ה, נירים נתנו למושבים שם חלק...

מר תמיר בוקובה: רגע רגע, אז בואו נתקן את הטבלה, כי...

מר אמיר פלג: אז תדלג על הטבלה, אם ככה.

מר תמיר בוקובה: בדיוק.

מר עידן אבידן: היו, בטבלה הזאת, למעשה, יש בה חוסר דיוקים, שהם רלוונטיים, באמת, לחודשים האחרונים. גבולות התוכנית אינם סופיים. אז תודה רבה על ההקשבה, אני אשמח לענות על שאלות.

מר חנניה אווקרט: אתם יכולים לשלוח את המצגת?

מר ניר ים: יש לנו את רוויטל, אחריה אמיר, בהמשך יש את דני, אחר כך יש את תמיר, לאט לאט, דנה, חנניה,

מר איתן אהרון: אני רואה יפה הזה שלך, ראש ימינה, ראש שמאלה.

מר ניר ים: איתן ונעמי.

רוויטל דג'אווי בן יעקב: יש משהו בסדר הכרונולוגי... ציינתם בהתחלה שעדיין אין פתרון הולכה, אני צודקת?

מר עידן אבידן: מהדרום למרכז?

רוויטל דג'אווי בן יעקב: כן.

מר עידן אבידן: זה קיים בכל הארץ, קיים בכל פרויקט שנעשה היום במדינת ישראל. המדינה עובדת על זה ברמת מדינה, הקימו את קו, מה שנקרא, הנגב המזרחי. עכשיו מקימים את הקו של הנגב המערבי, פרויקט של קו 400 שייקח...

רויטל דג'אווי בן יעקב: זאת אומרת, זה משהו שיודעים לעשות, שפשוט עוד לא קרה. זה לא משהו שלא יודעים איך יעשו אותו.

מר גדי ירקוני: נכון.

מר עידן אבידן: כן, זה משהו שעושים אותו, בלי קשר לפרויקט הזה, עושים אותו,

רויטל דג'אווי בן יעקב: אוקיי.

מר עידן אבידן: אנחנו מנסים לזרז אותו.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אוקיי. אז ככה, קודם כל, שאלה אחת ברמת צה"ל והביטחון, הנתונים היו מאוד מאוד, אני לפחות חושבת שהם... מאוד עמום. זאת אומרת, על פניו, בהבנתי הביטחונית המינימאלית, זה נראה לי פוטנציאל נפיץ, תרתי משמע. המוטיבציה של הצד השני לא לפגוע, לא... נשמע לי אופטימי, נאיבי, אולי לא ריאלי, אנחנו חיים את המציאות פה. היה וקורה כן אירוע ביטחוני, כן ירי על הפאנלים, מה המשמעויות הסביבתיות, הביטחוניות של זה? צריך לתת על זה את הדעת. זאת אומרת, האמירה שהם תומכים בזה, זה אותי לא מספק כתושבת, חברת ועדת איכות סביבה, כבת אנוש.

מר עידן אבידן: את שואלת מה קורה לפאנל שפוגע בו פצמ"ר?

רויטל דג'אווי בן יעקב: אני חושבת שצריך לבקש תשובות קצת יותר קונקרטיות, וסינריוז שונים, והתייחסות לכל...

מר גדי ירקוני: למה? לא הבנתי למה.

מר אמיר פלג: אנחנו ביקשנו גם לפני שנה.

מר גדי ירקוני: שאלתי אותה עכשיו.

רויטל דג'אווי בן יעקב: זה בסדר, ... ממה שהוא אמר. הפאנלים שיהיו פרוסים, על פניו, הם מטרה נייחת לפגיעה בתשתיות,

מר גדי ירקוני: אז מה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: מה זה אז מה?

מר גדי ירקוני: מה זה מפריע לנו?

מר דורון צמח: היא שואלת אם יש פגיעה בתושבים אחרי זה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: סליחה, אנחנו רוצים לתת פה איזשהו מענה לאומי,

מר גדי ירקוני: נכון.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אבל פתאום כשזה לאומי מהצד השני, אז זה לא מעניין אותנו?

מר גדי ירקוני: לא, אני אגיד לך במה זה תלוי,

רויטל דג'אווי בן יעקב: נו?

מר גדי ירקוני: אנחנו נוציא מכרז. המכרז, אותו אחד שירצה לזכות במכרז,

מר דודי אלון: היא לא שואלת מי ישלם, היא שואלת מה יקרה...

מר גדי ירקוני: רגע,

מר דורון צמח: גדי, היא שואלת מה קורה לתושבים,

מר תמיר בוקבזה: היא שואלת, תנו לה לשאול.

רויטל דג'אווי בן יעקב: השאלה ברורה, מסתבר שכולם הבינו למעט... לתושבים, לסביבה.

מר גדי ירקוני: אני אגיד מתי יענו על זה, זה כשיהיה תסקיר איכות הסביבה, כמו

שהוא אמר, יענו על כל השאלות האלה, בגלל זה לא יכולתי לתת על זה תשובה פה?

רויטל דג'אווי בן יעקב: אז איך זה כבר עולה לות"ל אם עוד אין מענה לשאלות האלה?

מר גדי ירקוני: כן, אני אגיד לך כמה. רגע, תסביר את הסדר, איך זה הולך.

מר עידן אביזן: הות"ל זה...

מר גדי ירקוני: עם המיקרופון. איך עובר תכנון.

מר עידן אבידן: אני חייב להסביר פה משהו – הות"ל, זאת ועדה שמגישים אליה תוכניות שהן ברמה לאומית, שלא רוצים שיעברו את המסלול הרגיל של ועדה מקומית ו-ועדה מחוזית. יש תוכנית שהיא חשובה למדינה, אז היא מריצה אותה דרך הות"ל, בסדר? הוועדה לתשתיות לאומיות.

בתוך הות"ל קורה הכול, הכול קורה, גם אנשי המקצוע נמצאים שמה, גם הבירוקרטים, גם הליברלים, גם האנשים שקשה להם עם הפרויקט הזה, וגם אנשים שדוחפים את הפרויקט הזה. כולם מתכנסים שם. אגב, יש להם שם כזה, זה נקרא קונגרס, נכון?

מר אמיר פלג: שכחת אבל את גורמי המקצוע במועצה, שהם פרט קטן שלא מתכנס בות"ל.

מר עידן אבידן: המועצה היא לא גורם פה.

מר גדי ירקוני: היא לא פקטור.

מר אמיר פלג: אה, היא לא פקטור.

מר עידן אבידן: מי שפקטור בות"ל, זה משרד האנרגיה.

מר אמיר פלג: בות"ל לא.

מר עידן אבידן: אני אומר לך איך זה קורה, המועצה היא לא פקטור בתוך הות"ל.

מר אמיר פלג: אוקיי.

מר איתן אהרון: המועצה היא פקטור במועצה.

מר גדי ירקוני: אני רוצה רגע, לא לא, לא לויכוח, להסביר רק. זה כמו תב"ע, איך מתכננים תב"ע? קודם אומרים – אנחנו רוצים לעשות תב"ע. עכשיו, אחרי שרוצים לעשות תב"ע, הות"ל, או לא משנה מי זה, זה לא אמור... שלא אנחנו עושים את התב"ע של האזור הזה, ייקחו יחד איתנו, עם הצוות שאנחנו ניקח מפה, שנשכור אותו, אם יגיע הכסף, ואנחנו נשב שם, אבל איזה ועדות צריך, איזה תסקירים צריכים, זה כמו בתב"ע. בתב"ע, רק אחרי שמחליטים שרוצים תב"ע, אז יש את כל התסקירים שצריכים. אני מעריך, בלי לדעת, רגע, בלי לדעת, שכזה פרויקט, קרוב לעשרים תסקירים יהיו צריכים בו, לפחות.

מר עידן אבידן: כל נושא.

מר גדי ירקוני: כל נושא – נושא.

מר עידן אבידן: אוויר, שפכים, חומרים מסוכנים,

מר גדי ירקוני: כל נושא ונושא. בגלל זה, כל פעם שהוועדה לאיכות הסביבה ביקשה ממני תשובות, אמרתי לה – זה לא הזמן, אני לא עושה סקר. מי שיעשה סקר, זאת לשכת התכנון, שלה יש את אנשי המקצוע, וגם את הכספים, והם עושים את זה לפי סטנדרטים של מדינת ישראל. ושם, יתנו את התשובות גם לשאלה המאוד חשובה שאני לא יודע את התשובה. אני חושב שכלום, אבל זה לא חשוב מה אני חושב, אוקיי? מה קורה לפאנל שנדלק. הם היו צריכים לתת את ההסבר ליישובים שחצי קילומטר משם, או שני קילומטרים משם, הקרובים, שיהיו צריכים לבוא ליישובים הקרובים, לא למי שגר שמונה קילומטרים משם, אולי גם לא יש, אבל דבר ראשון היישובים הקרובים, ולהגיד לו – תקשיב, אם נשרפים פה הפאנלים בגלל שיש פה פצמ"ר, אז צריכים להעניף את הקיבוץ מפה, את היישוב. אז נגיד – לא בונים. אבל אם הוא יגיד – זה לא מסכן, אז נבנה.

אין תשובות כרגע, אנחנו לפני הזמן הזה, זה מה שאני מנסה כל הזמן להסביר, כשנהיה ברגע הזה, אנחנו עכשיו רוצים להתחיל אותו, מפני שאנחנו רוצים להתחיל אותו, אנחנו רוצים שהמועצה תהיה הכי מסודרת מבחינת היועצים שאני חושב שאנחנו צריכים, על מנת לעמוד מול המשרדים האלה נכון.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אוקיי.

מר גדי ירקוני: בגלל זה יהיו שני צוותים, יהיה צוות אחד, הוא הצוות של הפרויקט מלמעלה, שהוא מוביל את הפרויקט. יהיה צוות אחר, שיעץ לצוות המוביל, שזה הצוות שהוא מתכוון, דליה וכולם, והצוותים האלה יעבדו בסינרגיה... אז אני אומר, זה מה שאני מנסה כל הזמן להגיד בשלווה, שאנחנו לפני זה. אני מאוד מודאג מזה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אוקיי, בסדר, הבנתי.

מר גדי ירקוני: ואנחנו נעשה את זה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: בסדר. ושאלה אחרונה, שאני לא בטוחה שתדעו לענות לי עליה. אבל אנשים, תושבים, בתי עסק קטנים שיש להם פאנלים סולאריים משלהם, זה בעצם יבטל? לא? זה ימשיך להתקיים?

מר עידן אבידן: להיפך, הפרויקט הזה, מעבר לזה שהוא... .

רויטל דג'אווי בן יעקב: חברת החשמל לא תצטרך את זה כבר.

מר גדי ירקוני: לא לא, זה, רגע,

מר עידן אבידן: היא צריכה עוד הרבה.

מר גדי ירקוני: רגע רגע, עידן אמר שזה, אנחנו מקווים, שזה יהיה הערך המוסף לתושבים, חוץ מהפרויקט הענק הזה, שבעקבות זה שנביא הנה קו הולכה גדול, וצריכים לפרויקט הזה קו הולכה גדול, נפתח את כל הפלונטר פה במועצה, של כל אלה שרוצים גגות, רוצים חקלאות, רוצים... של כל העסקה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: זה לא יפגע בהם.

מר גדי ירקוני: בסדר?

רויטל דג'אווי בן יעקב: בסדר. מי הבא, ניר?

מר אמיר פלג: ערב טוב, תודה רבה על ההצגה, תודה למיכאל שלקח פיקוד והוביל את זה.

מר גדי ירקוני: לא תשמח, מיכאל לא מוביל את זה.

מר אמיר פלג: אתה מוביל והוא עזר כנגדך.

מר גדי ירקוני: הו. לא, אני העזר שלו.

מר תמיר בוקובזה: אז הוא מוביל. תחליט.

מר אמיר פלג: אז אני רוצה להגיד משהו, חבר'ה, אני באפריל 22 וועדת איכות הסביבה, ישבה לא עם גדי, ובספטמבר ישבנו גם עם גדי, באפריל זה היה עם מתן, שבזמנו היה

אחראי ועם גורמים נוספים. ספטמבר ישבנו שוב, וכל הזמן ביקשנו, זה חוזר למה שרוויטל אמרה, ביקשנו לא חוות דעת מהות"ל או מכל גורם אחר, ביקשנו שלתושבי המועצה, כמו שעידן אמר, הובא פרויקט לאומי, אפילו ברמה עולמית מבחינת גודל, ביקשנו שלתושבי המועצה יוצגו תסקירים מפורטים מאוד, של מומחים בלתי תלויים שלא תלויים בות"ל, ולא תלויים בכלום. מומחים סביבתיים, מומחים בריאותיים, מומחים ביטחוניים, בלתי תלויים. עם כל הכבוד למכתב של מפקד הפיקוד, שראינו כבר אותם, והם לא באמת רלוונטיים.

מר גדי ירקוני: אל תזלזל באלוף הפיקוד.

מר אמיר פלג: אני לא מזלזל באלוף הפיקוד, אני ממש לא מזלזל באלוף הפיקוד, אב לזה לא תחום האחריות שלו. הסביבתי, יש את אגף תכנון שהיה פה בסיורים, ואגף תכנון אמר דברים אחרים לגמרי ממה שאמר. אני במקרה יודע. אבל זו לא הנקודה, כל הדברים האלה לא קרו. במקביל, נעמי...

מר משה טל: אני מבין שפיטרו את גלנט, אז ממשלה אין...

גב' נעמי סלע: כן, אולי אין ממשלה.

מר גדי ירקוני: כבר פיטר אותנו?

(דיבורים מחוץ לפרוטוקול)

מר תמיר בוקובזה: לפני שתי דקות. משה, אתה מעודכן אש.

מר אמיר פלג: אפשר להמשיך?

מר משה טל: אני חושב שאין לנו כאן ממשלה...

מר חנניה אוקרט: אין פה כיפת ברזל, ...

דוברת: דיקטטורה על מלא.

(דיבורים מחוץ לפרוטוקול)

מר אמיר פלג: אפשר להמשיך?

מר גדי ירקוני: לא בטוח שצריך.

מר אמיר פלג: אתה אומר, כבר לא רלוונטי. התהליך הזה, וזה אני אגיד ככה, בשנה

האחרונה – סוף סוף, בעקבות הבקשה במליאה, כונסה ישיבה עם מיכאל ועם הילה קטרי, עם דליה מהתכנון, עם אושרה מהשטחים הפתוחים, עם עידן ועם נציגי הוועדה.

בישיבה הזו התבשרנו, אחרי שנה שאנחנו מבקשים עדכון, שנה מבקשים עדכונים ולהיות אפ טו דייט על מה שקורה, שזה כבר הועבר לות"ל. זה כבר הגיע לות"ל. כמו שגדי אמר קודם, בצדק, או מישהו אחר פה, הות"ל זו כבר ועדה שאחריה, עם כל הכבוד לכל מי שיושב פה סביב השולחן, ה-Say שלנו שווה כמעט לאפס. כשזה מגיע לות"ל, אנחנו כבר לא במשחק.

אנחנו התושבים, שהולך לקום בחצר האחורית שלהם הפרויקט הכי גדול במדינה, ואחד הגדולים בעולם, כבר לא במשחק. הם יעשו את התסקיר, הם יביאו לנו את הנתונים, וכבר זה לא יהיה בשליטתנו.

גב' סילביה גרין: בשביל מה הביאו את זה?

מר אמיר פלג: אני חושב שבתהליך שקרה, סילביה, אם יש לך מה להגיד, אחר כך

תדברי.

גב' סילביה גרין: אני שואלת אותך.

מר אמיר פלג: מה?

גב' סילביה גרין: בשביל מה הביאו את זה עכשיו?

מר אמיר פלג: אותי את שואלת? צריך לשאול את מי ש...

גב' סילביה גרין: לא, אתה מציג את זה ככה,

מר אמיר פלג: אני מציג את מה שאני יודע. למה הביאו? צריך לשאול את זה. אני

חושב שהתהליך שהיה פה בשנה האחרונה, זה קודם כל שהייתה דריסה מוחלטת של גורמי המקצוע בתוך המועצה, ושל שומרי הסף במועצה.

לא שיתפו את גורמי התכנון, לא שיתפו את גורמי השטחים הפתוחים, לא שיתפו את נבחרי הציבור, ולא שיתפו את הציבור, ובוקר אחד התעוררנו, וזה בות"ל.

עכשיו, אומרים לי – אתה נגד הפרויקט, אתה בעד הפרויקט, אני לא נגד הפרויקט הזה, וזה אולי גדי לא יאמין, אני לא נגד. אבל אני גם לא בעד, כי אין לי מספיק מידע בשביל להכריע על פרויקט כל כך כל כך חשוב, שעלול להשפיע פה שנים ארוכות.

ובואו ניקח את הפסולת החקלאית – במשך עשרים שנה עצמנו עיניים, והגענו למאתיים מיליון ש"ח פסולת חקלאית בשטח, אם לא יותר. וגם זה, עוד תסקיר שביקשנו. ביקשנו תסקיר בלתי תלוי שיגיד מה קורה, עוד 25 שנה, כשהפאנלים יוצאים משימוש. מה, תהיה לנו פה עוד פעם בעיית פסולת, שנפיל על הדור הבא? גם על זה אין לנו תשובות, הפאנלים זה החומרים הכי רעילים על כדור הארץ, שעד היום לא יודעים אפילו איך למחזר אותם, אז גם לזה אין לנו תשובה.

מר משה טל: מומלץ להחליף אותם כל עשר שנים.

מר אמיר פלג: בדיוק.

מר גדי ירקוני: מה?

מר משה טל: מומלץ להחליף אותם כל עשר שנים...

מר אמיר פלג: מה שאני מנסה להגיד לחברי המליאה המכובדים, ולהנהגת המועצה, זה שהתהליך הזה, עד עכשיו, נוהל בצורה לא טובה. אני, איך שאני רואה את זה עכשיו, מיכאל קצת נכנס ועושים סדר קצת, ומשתפים, סוף סוף, את גורמי המקצוע. ביקשנו את זה לפני שנה. אבל עדיין, רבות מאוד מאוד השאלות הפתוחות, ואנחנו כבר מגיעים לת"ל, וזה יוצא מידינו. אז אני חושב שלמליאה יש אחריות לקבל, קודם כל, תשובות מאוד מאוד מפורטות, מגורמים בלתי תלויים שימונו לנושא, ורק אחר כך, עם כל המידע, להחליט אם הולכים לפרויקט לאומי ועולמי כל כך גדול אצלנו, עם כל ההשלכות שלו. תחומי סביבה, בריאות, ביטחון ועוד. תודה רבה.

מר ניר ים: דני, אחר כך תמיר.

מר דני ברזילי: אני עכשיו?

מר ניר ים: אתה, ואחריך תמיר.

גב' דנה אדמון: אני הייתי אחרי דני.

מר תמיר בוקובה: יש את דרום המועצה, אחר כך צפון.

מר דני ברזילי: אני ביקשתי, במקור, לשאול מה הם הדונמים של מגן שם, הייתי בטוח שזו טעות, אז על זה כבר דיווחתי למחוק.

שתי הערות – אחת – בקשר למה שאמיר אמר עכשיו, אני באמת מדאיג אותי העניין, האם ברגע שאנחנו לא בישיבה היום, אלא בישיבה הבאה ניתן, אם ניתן אור ירוק, אז למעשה זה יוצא מידינו, וזה הכול בידי הות"ל, עם ועדות המשנה שלו וכו' וכו', ואז, למעשה, לא יהיו עוד נקודות שבהן במועצה האזורית אשכול, או המליאה, או גוף כלשהו יוכל להגיד, הופס – זה לא מקובל עלינו, או פה, עד כאן ולא הלאה. אני הייתי מאוד רוצה שיהיו לנו עוד נקודות כאלה, אבל זאת שאלה.

לגבי העניין הביטחוני, אולי זה קצת תמים, אבל כל גורמי הביטחון אומרים, שהגורם החשוב ביותר בעובדה שחמאס לא יורה בשנה האחרונה, זו העובדה שיש 17,000 אישורי עבודה, שהם יודעים שזה בידינו להפסיק את זה כל יום, אם יש פעילות מצידם. אז החשמל שאנחנו מעבירים להם, יכול להיכנס אותה רובריקה, זה עוד סוג של לחץ, שאם יש משהו, אז הם יודעים שהם יפסידו את זה, והם צריכים את זה. אז זה, דווקא, לטעמי, נימוק מאוד חשוב בעד העניין. זהו.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אז לא חמאס, נסראללה.

מר דני ברזילי: לא חשוב, פה יש לנו את החמאס, ואנחנו יודעים שהדבר הזה שיש להם מה להפסיד, זה מאוד מאוד משפיע על השיקולים שלהם.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אין להם מה להפסיד, לצערי.

מר ניר ים: תמיר.

מר תמיר בוקובזה: טוב, כמה דברים. דבר ראשון, לגבי השדרוג של רשת החשמל לצרכנים הפרטיים וליצרנים הפרטיים, הוא אמור לקרות בכל מקרה, עד 2026, בלי שום קשר לפרויקט. זה כבר תשובות שאני קיבלתי באופן אישי מחברת החשמל.

מר גדי ירקוני: אז הן לא אחראיות.

מר תמיר בוקובזה: כתובות. מחברת חשמל.

מר גדי ירקוני: עזוב כתובות, אני יכול להגיד לך איפה כן יהיה פתרון, ואיפה לא יהיה פתרון, לא לכל הדרום יהיה פתרון. זה נקודתי מאוד, זה רק לכמות שעכשיו רשומה, ולא לצרכנים החדשים.

מר תמיר בוקובזה: אוקיי.

מר גדי ירקוני: תסמכו קצת על המערכת,

מר עידן אבידן: זה על הכמות שאושרה, יש מלא כאלה שהם ביקשו ואמרו להם לא...

מר גדי ירקוני: יש... מה אתם נכנסים איתם לויכוח. הלאה.

מר תמיר בוקובזה: טוב. מבחינת ההגנה על הפרויקט, ברמת הגדר, אני לא הבנתי את זה פשוט, אמרתי שיהיה מעבר של חיות, בעצם, באופן חופשי. לא תהיה גדר לפרויקט?

מר עידן אבידן: אנחנו ממש מנסים לעשות את הפרויקט הזה בלי גדר בכלל, מהצד הישראלי,

מר תמיר בוקובזה: כן.

מר עידן אבידן: זאת אומרת, מהצד שלנו, כדי, כמו שאמרנו, להגביר את הערך האקולוגי של השטח. כי באמת אין צורך.

מר תמיר בוקובזה: אני מסתכל על בטיחות פה, לא ביטחונית, אלא בטיחות של מטיילים

שמסתובבים פה בדרום אדום,

מר גדי ירקוני: לא מתקרבים לשם מטיילים.

גב' מזל ערוסי: מה עם ביטחוני? זה פחות?

מר תמיר בוקובה: לא, מצד ישראל אני פחות מודאג. כאילו, שמישהו מישראל יעשה תקיפה ביטחונית, אני לא מודאג.

גב' מזל ערוסי: מהצד השני?

מר תמיר בוקובה: אין קשר לגדר. השאלה לא מתייחסת לזה.

גב' מזל ערוסי: זה מה ששאלה רוויטל קודם.

מר תמיר בוקובה: כן, כן, אבל השאלה שלי לא התייחסה לצד הפלסטיני, לצד של הרצועה, אלא לצד של ישראל.

מר מיכאל גוטסמן: אני אגיד רגע בהקשר הזה, שגם יש נקודות שהן יותר רגישות לבעלי חיים, ... כל קו הגדר של החלוציות עם מצרים, שיש שם תצפיות של צבעים וכו', ובנקודות הספציפיות האלה שאיתרנו אותן, אנחנו בשיח עם הרט"ג, כולל ישיבות קבועות, כנראה שהפתרונות יהיו במסדרונות האלה, של... כמו שעושים באגרו וולטאי, מעל מטעים, פאנלים בגובה מסוים,

מר תמיר בוקובה: להרים אותם שלא יפריעו.

מר מיכאל גוטסמן: בנקודות מסוימות, כן.

מר תמיר בוקובזה: אוקיי.

מר מיכאל גוטסמן: זה קצת מייקר, אבל...

מר גדי ירקוני: אנחנו עם רטי"ג בשיח טוב, מגיעים לפתרון של כל ה... בהסכמות.

מר מיכאל גוטסמן: היום הם חותמים על דבר כזה.

מר תמיר בוקובזה: לא שאלתי על בעלי החיים, אבל תשובה נהדרת.

לגבי הטבלה הזאת, עם אי הדיוקים שיש בה, וזה מה שדיברנו קודם, גדי, לגבי החלוקה. באשלים, או בפרויקטים של אשלים, אני אגיד פרויקטים בלי להתייחס ספציפית, כי יש שם את ההידרו משהו,

דובר: לא הידרו, תרמו.

מר תמיר בוקובזה: לא, יש הידרו, ויש תרמו ויש פוטו. הידרו זה מים,

מר עידן אבידן: זה עדיין תרמו.

מר תמיר בוקובזה: זה לא שמן.

מר עידן אבידן: זה לא שמן, אבל הוא מחמם מים. זה נקרא תרמו סולארי.

מר תמיר בוקובזה: לא משנה, הפרויקטים האלה בסדר גודל של עשרות אלפי דונמי בסך הכול,

מר גדי ירקוני: כמה? עשרות אלפי?

מר תמיר בוקובזה: כן.

מר עידן אבידן: 14 אלף דונם,

מר תמיר בוקובזה: בערך באותו סדר גודל, הם שייכים, חלק גדול מהם, לקיבוצים שיש שם מסביב, וכשרצו,

מר עידן אבידן: לא לא לא, הם כולם,

מר תמיר בוקובזה: מה?

מר עידן אבידן: כולם מדינה. כולם מדינה.

מר גדי ירקוני: קרקע מדינה, זו לא קרקע של היישובים.

מר עידן אבידן: קרקע מדינה הופקעה, הכול הופקע, גם הקרקע של אשכול.

מר אמיר פלג: מה זאת אומרת הופקע?

מר תמיר בוקובזה: שנייה, כשרצו להקים חלק מהפרויקטים האלה, לא הייתי מעורב בכולם, אבל בחלק המדינה באה ואמרה, זה היה של אחד, אני לא זוכר את השם של הקיבוץ או המושב שיושב שם ביישוב, המדינה באה ואמרה – מצוין שהיום הקרקעות האלה הן חקלאיות, והן שלך, אני לא אתן לך באופן בלעדי את הפרויקט הזה, רק בגלל שהקרקע היא שלך, ודרשה מהם לבצע חילופי קרקעות עם יישובים אחרים, כדי שעוד יישובים יוכלו ליהנות מהפרויקט הזה, ולעשות

חילופי קרקעות גם עם יישובים בתוך מועצה אזורית אשכול, למרות המרחב.

מר עידן אבידן: זו דוגמא לא טובה, באמת שלא היה שם כלום. היישוב היחיד שהיה

לו שם 2000 דונם זה אשלים, שהוא פשט את הרגל לפני עשרים שנה, הקרקעות שלו הוחזרו כבר למדינה, לרמ"י, אז זו דוגמא לא טובה. אבל יש דוגמאות אחרות...

מר תמיר בוקובזה: דרישה של המדינה כדי להקים את הפרויקט, שיהיו חילופי קרקעות עם יישובים,

מר דני ברזילי: הוא אומר לך שזה לא נכון.

מר תמיר בוקובזה: אני הייתי בתהליך הזה, אז אני מבין שהוא אומר שזה לא נכון...

דובר: הוא לא מדבר על... הוא מדבר על פה.

מר גדי ירקוני: איפה פה?

מר דודי אלון: הוא מדבר על צאלים, על מה...

מר גדי ירקוני: מה פתאום, בצאלים לא היה.

מר תמיר בוקובזה: באשלים, בפרויקטים של אשלים. יש שם כמה פרויקטים, אוקיי? ומה

שהם עשו, הם פשוט העבירו קרקעות על הנייר, ויישובים יכלו להיות שותפים.

עכשיו, זה המודל שאני מסתכל עליו פה, יופי של קיבוץ ארז, אגודת חבל שלום, נירים, יש מאות או אלפי דונמים שיכולים ליהנות מהכנסה בטוחה של 3.5 אלף ₪ לדונם, וזו הכנסה פנטסטית של יותר מפי עשרה ממה שמשולם היום בחקלאות.

אבל החלוקה, היא צריכה להיות בין יישובי המועצה בצורה נכונה, מאוזנת, שזה אומר – גם אם צריך לעשות חילופי שטחים, וגם אם צריך לבצע תהליכים אחרים, כדי שהיישובים כולם ייהנו מהפרויקט הלאומי בסדר הגודל הזה, זה מה שצריך לעשות. ולעשות צוות חשיבה לפני שרצים קדימה ולהגיד – עושים עושים.

יופי שיש יישובים שזכו מן ההפקר בשטחים האלה, עכשיו צריך לבצע חלוקה צודקת ונכונה יותר. זה מתקשר מאוד לתהליך של היישובים, שדיברנו עליו קודם ביישובים הקהילתיים, למה שחנניה דיבר בתחילת המליאה.

אי אפשר לבוא ולהגיד – בסדר, אני סתם נופל על נירים, לא בגללך גדי, אני אפול על ניר עוז דווקא, בסדר? 1300 דונם? שהם ייהנו מזה באופן בלעדי. לא, צריך לבצע איזושהי חלוקה, הקרקעות האלה, בסוף, מפסיקות להיות חקלאיות, והופכות להיות שייכות למדינה בכלל.

מר גדי ירקוני: לא לא לא לא, לא למדינה.

מר תמיר בוקבזה: מבחינת המהות שלהן, כן. מבחינת המהות כן, גם אם בפועל לא. אין שום בעיה. ואם המדינה מאשרת עכשיו להפוך אותם מחקלאי לפרויקט לאומי, אוקיי? לא בפרויקט פרטי שיישוב עושה שינוי ייעוד לסולארי, אז כל המועצה צריכה ליהנות מזה, בצורה כזאת או אחרת. אני לא קובע שכולם צריכים באופן שווה, ולא קובע איזושהו סרגל מדויק, אבל בהחלט צריך לעלות לדיון הסיפור הזה, וזה בדיוק מתחבר למה שחנניה ביקש, וזו בדיוק הסיבה שאסור לחכות עם הדיון הזה לבחירות הבאות.

לא יכול להיות שאנחנו נעביר עכשיו את הפרויקט של הסולארי, נקבע את המתווה של היישובים הקהילתיים, ונתעלם מזה שאנחנו רוצים לבצע חלוקה מתישהו בעתיד. לא, לא נוכל לעשות את זה אחר כך, לא נוכל לדחות את הסיפור הזה, צריכים לגמור אותו עכשיו.

גב' מזל ערוסי: תמיר, אנחנו נדון בזה במליאה הבאה?

מר תמיר בוקבזה: את שואלת אותי?

מר איתן אהרון: מה זאת אומרת?

מר תמיר בוקובה: נעים מאוד, אני עוד לא ראש המועצה ולא המנכ"ל, אז אני פחות יכול לענות.

גב' מזל ערוסי: אני לא שאלתי אותך, אל... לעצמך יותר מדי. לא התכוונתי לשאול אותך שאלה,

מר תמיר בוקובה: אני הקשבתי לך מצוין, ואני יותר,

גב' מזל ערוסי: שאלתי אותך שאלה היפותטית כזאת. אבל אם נדון בזה במליאה הבאה, אחרי ארבע שעות של ישיבה, אני לא מסוגלת. אני לא יודעת כמה...

מר תמיר בוקובה: אנחנו לא מקיימים דיון.

גב' מזל ערוסי: זה לא דיון.

מר תמיר בוקובה: אנחנו לא מקיימים עכשיו דיון לעומקם של הדברים, אלא דרישה לקיים דיון לעומק של הדברים.

גב' מזל ערוסי: מן הסתם, שנבקש מהמנכ"ל שיקבע ישיבה, שיקבע את הנושא לישיבה הבאה,

מר גדי ירקוני: אנחנו ביקשנו שלא יעלה לפני הבחירות.

גב' מזל ערוסי: נהיה יותר רעננים, נהיה יותר שלוים, ונדון בזה. אני מצטערת, יש איזשהו גבול... לא רוצה להוסיף.

מר גדי ירקוני: מה? מה?

מר ניר ים: מה שהיא מתכוונת, מה שמתכוונת מזל להגיד זה דבר כזה – שמצד אחד השעה תשע ו, ויש לנו פה כלל שאומר שבתשע אנחנו שואפים לסיום, זה היבט אחד. דבר שני, אם אנחנו לא מתכננים לסיים את הדיון בהסכמה תוך עשר דקות, אז באמת זה יכול גם להימשך חצי לילה. אז יש פה טעם בבקשה,

גב' מזל ערוסי: על איזו הסכמה אתה מדבר בכלל? על איזו הסכמה?

רויטל דג'אווי בן יעקב: איזו הסכמה? אנחנו לא מסכימים.

מר אדוארד קוברסקי: אין הסכמה.

מר אמיר פלג: אבל אני מציע שלפחות מי שביקש את רשות הדיבור ידבר.

גב' מזל ערוסי: על איזו הסכמה אנחנו מדברים?

מר ניר ים: אמרתי, ואני חוזר ואומר, אם יש היתכנות...

גב' דנה אדמון: יש לי הצעה,

מר ניר ים: אם יש היתכנות לסיים את הדיון הזה בעוד עשר דקות בהסכמה, אז יש טעם לחכות עוד עשר דקות.

מר משה טל: אין סיכוי.

מר ניר ים: אם מצד שני, גם עשר דקות לא יספיקו לנו כדי למצות את הדיון, אז כדאי לעשות אותו במועד אחר. זה הכול.

גב' דנה אדמון: זה לא עשר דקות, ולא לסיים אותו עכשיו, כרגע יש התייחסויות להצגה. בשביל שהדיון לפעם הבאה יהיה אפקטיבי, כדאי שמי שביקש לדבר עכשיו יגיד את דבריו, כדי שידעו מה צריך להכין לדיון, לכשיהיה, ואין שום דרך לסיים את הדיון עוד עשר דקות, כי אין פה הצבעה, ואין שום דבר רלוונטי, זה רק הצגה של הפרויקט. בשביל שלהצבעה נגיע מוכנים, בואו ניתן לכל מי שביקש זכות דיבור לדבר, ואז נוכל לתת קווים מנחים לדיון הבא.

מר ניר ים: אני מתחבר למה שאומרת דנה, דקה,

רויטל דג'אווי בן יעקב: כמה דוברים יש עוד?

מר ניר ים: אז אני אגיד – יש לנו את דנה, יש לנו את חנניה, יש לנו איתן, ויש לנו את נעמי. עכשיו,

רויטל דג'אווי בן יעקב: ואת אדוארד.

מר ניר ים: אדוארד? אמרנו אדוארד אחרי שמתפזרים. אם כל אחד באמת יתרכז במה הוא רוצה להבין, ולא בהתפלספות או בפריסת משנתו הסולארית, אוקיי? אז באמת יש טעם לזה. אז בואו, באמת, בקצרה, מה רוצים לדעת, מה עוד חסר להבין. ואנחנו נתקדם גם לקבוע, נקבע לוח זמנים ודיון נוסף בנושא. כן, דנה?

מר תמיר בוקובזה: רגע, תן לי שני משפטים,

מר ניר ים: עוד לא סיימת?

מר תמיר בוקובזה: שני משפטים לדיון.

מר ניר ים: בכיף.

מר תמיר בוקובזה: אחד – אני מבקש להביא את זה לדיון בהקדם, את הסיפור של החלוקת...
החלוקת...

מר שמיל בלברמן: לא הבנתי מה אתה אומר, תמיר, בנושא של החלוקה. אם לניר יצחק יש 2000 דונם, צריך להתחלק איתם?

גב' תמי בר מאיר: כן, זה מה שהוא אומר.

מר תמיר בוקובזה: כן, לניר יצחק יש 1200 דונם?

מר שמיל בלברמן: נו?

מר תמיר בוקובזה: לא יכול להיות שניר יצחק יקבלו 1200 דונם כפול 3500 ואבשלום לא יקבלו כלום, כי אין להם. בחלוקה התקציבית של פנים המועצה, שזה מתקשר לדיונים הקודמים שהיו היום, אוקיי? לבצע חלוקה יותר נכונה של העוגה התקציבית הזאת, ולהציע לעוד יישובים הכנסות, בצורה כזאת או אחרת, אוקיי? זה דורש,

מר יובל בר: ומה עם מושבי הנגב?

מר תמיר בוקובזה: מה זה?

מר יובל בר: יש כמות גבוהה למושבי הנגב,

מר תמיר בוקובזה: אני לא, גם מושבי הנגב, גם אגודת חבל שלום, וגם לא יודע, לא נכנסתי לאף קיבוץ או יישוב. אני אומר,

מר גדי ירקוני: חלק ממה שאומר לך שהם לא שלנו.

מר תמיר בוקובזה: מה שלא שלנו, מה זה קשור? מה אני אעשה עם זה? אני לא מתייחס, אני מתייחס רק ליישובים שלנו בתוך המועצה. אנחנו עוד לא מחליטים על מועצות אחרות. מה שכן, לגבי מועצות אחרות, זה המשפט הבא – יש פה הוצאות של כל הפרויקט הזה, ואני מבין שהוא שייך לכמה מועצות, איך חלוקת התוצאות עובדת בין המועצות? או רק אנחנו מממנים את זה, ומקווים לטוב? זו שאלה.

מר גדי ירקוני: שאלה קלה. שאלה קלה מאוד.

מר תמיר בוקובזה: מה התשובה עליה? אני אשמח.

מר גדי ירקוני: אני לא יודע אם זה הזמן לענות.

מר ניר ים: בואו נשאל את השאלות. תראו, יהיה עוד דיון,

מר גדי ירקוני: כן, בדיוק.

- מר ניר ים:** בסדר? הרי לא נסיים את זה בפעם אחרת.
- מר תמיר בוקובזה:** אתה רושם את השאלות?
- מר ניר ים:** כן כן כן, הכול נרשם,
- מר אדוארד קוברסקי:** מי משנה...
- גב' דנה אדמון:** האם שאר המועצות חולקות את ההוצאות פר...
מר גדי ירקוני: עדיין לא הוצאנו שקל. עדיין לא הוציאו שקל.
- מר תמיר בוקובזה:** השקענו הרבה מאוד כסף.
- מר גדי ירקוני:** על מה?
- מר תמיר בוקובזה:** על הפרויקט הזה.
- מר גדי ירקוני:** כמה הוצאתם?
- מר איתן אהרון:** ביקשתם מיליון ₪.
- מר גדי ירקוני:** עוד לא הוצאנו.
- מר איתן אהרון:** ביקשתם, אמרתי.

מר ניר ים:

כן, את יכולה, דנה.

גב' דנה אדמון:

קודם כל, תודה עידן, הדברים שאני הולכת להגיד, הם לא... לא נגדך.

קודם כל, הוצגת כיועץ לענייני סביבה, לא הרגשתי את זה מהמצגת שלך. הצגת את הפרויקט, ואת הטעמים שבגנם כדאי לצאת לפרויקט, אני הייתי מצפה מיועץ סביבה, שלפי מה שגדי התחיל בתחילת דברך, כבר משלמים לך על הטיקט הזה, להבין את המשמעויות הסביבתיות. לא ראיתי שום דבר בעניין הזה.

חסרה לי מאוד ההתייחסות לפגיעה ברצף הנוף, שבכל המצגת גם לא ראיתי התייחסות אליה. ואני רוצה לשאול, קודם כל, ברמה העקרונית, מה ההבדל בין אם הפרויקט הזה נעשה באופן פרטי, כי אני מסכימה עם אדוארד שהוא, לתפיסתי, פרויקט פרטי. או שהוא יעשה בצורה מרוכזת על ידי המועצה. אם עושים אותו בצורה מרוכזת על ידי המועצה, צריך לנהל דיון בנושא חלוקת הרווחים של הפרויקט הזה, טרם יציאתו לדרך, וטרם הגעתו לות"ל. בהנחה שלא כל המועצה תיהנה מהרווחים של הפרויקט, זה למעשה פרויקט שהוא פרטי. אנחנו נהנה מהארנונה, בין אם... אני מדברת, תודה.

מר אמיר פלג:

חבר'ה!

גב' דנה אדמון:

אנחנו נהנה מהארנונה בין אם זה יהיה פרויקט פרטי, ובין אם זה

יהיה פרויקט ציבורי. זאת אומרת, לתפיסתי, זה לא משנה. אשמח שתאירו את ענייני אם זה לא ככה. בנוסף, חשוב לי לדעת כמה הוצאנו על הנעת התהליך הזה עד היום,

מר גדי ירקוני:

חמישים אלף ₪.

גב' דנה אדמון:

לא מעט יועצים. שלושים?

מר גדי ירקוני: 50.

גב' דנה אדמון: אם אפשר, על מה?

מר גדי ירקוני: על היועץ הכלכלי.

מר ניר ים: גדי. הלאה, רשמנו שאלות.

מר גדי ירקוני: אין בעיה, היועץ הכלכלי.

מר ניר ים: רשמנו, חנניה, בבקשה.

מר חנניה אווקרט: לפרויקט הזה יש השלכות עתידיות ארוכות טווח, על הנכדים שלנו

ועל הנינים שלנו. אין לנו שום יכולת לחזות את העתיד, לא כל שכן, על דברים שלא מתוכננים, ולא יודעים מה ההשלכות שלהם. אי לכך, אני מאוד מאוכזב מההצגה של הצדדים הכלכליים, שמטשטשים את כל הבעיות שעלולות להיות.

הייתי רוצה שהגוף שמוביל ומעורב בפרויקט הזה, וחשוב מאוד שהמועצה תהיה מעורבת, כמו שזה נעשה כרגע, שיביאו למועצה את המתנגדים הכי גדולים בעולם לפרויקטים מהסוג הזה. שנדע מה הבעיות שקיימות, העתידיות שצפויות ובלתי צפויות, בגלל ההשלכות העתידיות.

מר עידן אבידן: זה קיים סביבכם, זה..

מר גדי ירקוני: חבר'ה, זה בכל חור יש את זה.

מר חנניה אווקרט: לא, סליחה, זה מגה פרויקט,

מר גדי ירקוני: מה ההבדל?

מר חנניה אווקרט: מגה לאומי, יש לזה הלשכות אחרות לגמרי. יש הבדל בין חורשה לבין

יער, ובין שדה של 500 דונם ל-13 אלף דונם, וזה לא דומה בכלל לשום דבר אחר.

מר גדי ירקוני: למה?

מר עידן אבידן: למה, אני,

מר חנניה אווקרט: יש מומחים, אני מצטער מאוד להגיד, שאתה משתמש בניסיון של

דברים ידועים כרגע, לא שום דבר, שום שאלה בלתי ידועה,

מר עידן אבידן: למדינת ישראל יש כמעט 100 אלף דונם, אני לא...

מר חנניה אווקרט: אני לא מתכוון עכשיו להיכנס לדיון, כי הזמן קצר. אבל,

מר ניר ים: הרעיון פה כרגע שאנשים אומרים,

מר גדי ירקוני: חנניה, לא עשית סולארי?

מר חנניה אווקרט: מה?

מר גדי ירקוני: לא עשית סולארי?

מר חנניה אווקרט: עשיתי, זה לא קשור. אני מדבר על פרויקט, זה פרויקט בסדר גודל

אחר, שיש לו השלכות סביבתיות, והשלכות עתידיות לדורות הבאים. אי לכך, אנחנו צריכים להיות

מוכנים,

מר גדי ירקוני: אני רוצה שתסביר עד הישיבה הבאה את ה... האלה.

מר חנניה אוקרט: ברגע שהמדינה תחליט שהיא נכנסת בגלל היתרונות הכספיים והפתרונות,

מר גדי ירקוני: היא כבר החליטה,

מר חנניה אוקרט: שנותנת למדינה, מבחינת חשמל, ישכחו מאיתנו, ידרסו אותנו.

מר אמיר פלג: בדיוק!

מר חנניה אוקרט: אנחנו חייבים להיות מוכנים,

מר גדי ירקוני: לא נכון.

מר חנניה אוקרט: עם כל השאלות, וההשגות שיש לנו, כדי שהמדינה, ומי שמבצע את הפרויקט הזה...

מר גדי ירקוני: חנניה, יש לי בקשה ממך, בוא עכשיו, מחר, תשלח לעידן את כל הדברים שאתה עכשיו חושש בהם, אומר כותרות.

מר חנניה אוקרט: לא לא לא לא לא,

מר גדי ירקוני: אה, למה לא? כותרת.

מר חנניה אוקרט: כתוב לי, זה כמו להגיד לי האם כאשר המהפכה, מהפכת המזון התעשייתית, כשהמציאו את ההמבורגר והמזון המהיר והזול, מה השלכות שלו אחרי עשרים שנה. לך תצפה.

מר גדי ירקוני: אבל אתה עשית על הגג שלך.

מר חנניה אוקרט: יש לזה השלכות.

מר ניר ים: גדי, אמר חנניה את מה שאמר, שאל את מה ששאל, ביקש את מה שביקש

מר חנניה אוקרט: לא לא, יש לי עוד שתי שאלות.

מר ניר ים: בבקשה, בבקשה.

מר חנניה אוקרט: אוקיי. לכן, מהטעמים האלה, מכיוון שיש לזה השלכות סביבתיות על כל המועצה, ועל כל התושבים העתידיים, אני חושב שההחלטה הסופית שלנו צריכה להתקבל בכל היישובים במועצה, כולל מה שתמיר אמר.

מר אמיר פלג: שיתוף ציבור.

מר חנניה אוקרט: ודבר שלישי, ביקשתי במכתב ששלחתי לך, שאז אולי לפגישה הבאה, לשלוח לחברי המליאה נתונים על השימושים שהיו בתקציב שכבר אושר, והמועצה הוציאה לתכנון, או כל מיני דברים, מה היו השימושים?

מר גדי ירקוני: על איזה תקציב?

גב' דנה אדמון: היה, כשעופר מימון הגיע, הוא ביקש 200 אלף ש"ח אם אני לא טועה, אם חצי מיליון, אני לא זוכרת מה היה הסכום, לשלושת הפרויקטים.

מר איתן אהרון: לפני שתי פגישות ביקשו מיליון ש"ח לצורך זה.

גב' דנה אדמון: זה היה לזה, לא אישרנו.

מר גדי ירקוני: 200 אלף, וזה בדיוק החמישים ועוד זה, הוא יביא.

גב' דנה אדמון: 200 אלף לשלושת הפרויקטים.

מר גדי ירקוני: יהיה, עכשיו אני מבין על מה זה.

מר שמיל בלברמן: אני חייב להעיר לך משהו, מה שאתה מציע פה, זה לא בסמכות המליאה.

מר גדי ירקוני: נכון.

מר שמיל בלברמן: אני אקח את עצמי, אני לא יכול לדבר בשם ניר יצחק, אם הוא מוותר על שטחים או לא מוותר על שטחים.

מר איתן אהרון: אוקיי, לכן זה דיון גדול הרבה יותר, אתה צודק.

מר גדי ירקוני: אנחנו לא מתקדמים, בואו. איתן, תורך לדבר, תעשה את זה

בקצרה...

מר איתן אהרון: אני קודם כל רוצה לדעת, אנחנו נמצאים בשנת בחירות, ואיזה פרויקטים אנחנו כן מקדמים בשנת בחירות, אם הם מיטיבים עם יישובים מסוימים, ואיזה פרויקטים לא. צריך להחליט מה כן מקדמים ומה לא מקדמים, לא יכול להיות שעל זה אומרים,

מר גדי ירקוני: מי צריך להחליט?

מר איתן אהרון: לא יודע, על חלק מהפרויקטים, בתחילת הזה אמרת – אני לא מקדם בשנת בחירות,

מר גדי ירקוני: זה לא פרויקט מה שהוא ביקש.

מר איתן אהרון: בסדר.

מר גדי ירקוני: אה, בסדר.

מר איתן אהרון: מדוע לא מקדמים מיזמים כאלה ביישובים אחרים, למשל? שלא קשורים לגדר?

מר גדי ירקוני: יהיה. אתה יודע איפה יהיה? במפח"קים, רגע תקשיב,

מר איתן אהרון: כן?

מר גדי ירקוני: עם פתרון שאנחנו מובילים במפח"קים, ב-11 מפח"קים, זה לשים שם סולארי. אם הפרויקט הזה, שדיברתי עליו בהתחלת הישיבה, יקרום עור וגידים, אני מקווה

שהמליאה הזאת, או הבאה אחריה, תהיה מספיק אחראית להגיד למועצה – קחו כסף לתכנון ולעזרה ליישובים האלה, על מנת שהמפח"קים שלהם יהפכו להיות, במקום נזק, תועלת לסביבה. ואז, גם את החשמל שהוא בטח יהיה, אם זה שטח של היישוב, זה יהיה של היישוב. הוא גם ישקיע את הכסף.

מר יובל בר: בניר יצחק לא יבקשו.

מר גדי ירקוני: הנה, זה בדיוק אותו הדבר, הרמת לי להנחתה.

מר איתן אהרון: זה לא בדיוק אותו הדבר.

מר גדי ירקוני: למה?

מר תמיר בוקובזה: כי אין מפח"ק של 2000 דונם.

מר ניר ים: הלאה, קדימה, איתן?

מר איתן אהרון: מה ההיתכנות לקיום של הפרויקט הזה? זה נראה משהו שהולך לקחת עוד שנים אם בכלל, יתחלפו ממשלות וזה, והפרויקט הזה בכלל לא יצא לפועל. יש סיכוי סביר שזה יקרה, והמועצה, עד אז, תוציא לא יודע כמה, מאות אלפים או מיליוני שקלים. זאת השאלה שלי.

מר דורון צמח: יכול להיות, אז בגלל זה לא תעשה?

מר ניר ים: שאלה מצוינת.

מר איתן אהרון: בוודאי שכן, לא בגלל זה לא נעשה.

מר דורון צמח: חששות יש תמיד.

מר איתן אהרון: נעשה, תשלם את זה אתה מהזה, שכל קיבוץ פה, וכל יישוב שמופיע פה שישלם.

מר גדי ירקוני: אבל לא... עזבו, זה לא...

מר איתן אהרון: שהוא ישלם את הכסף. שהוא ייקח את הסיכונים. סיכון שהוא ירוויח את הכסף ואנחנו נשלם?

גב' דנה אדמון: זה כסף ציבורי, יש לנו אחריות עליו.

מר ניר ים: יופי.

גב' נעמי סלע: אפשר?

מר ניר ים: בטח.

גב' נעמי סלע: אני רק, כל מה שכולם אמרו, קודם כל, שני דברים – אחד, מבחינת הצבא, זה שהפיקוד, אלוף פיקוד העורף אישר את זה,

מר גדי ירקוני: לא פיקוד העורף.

מר ניר ים: חבריה, תנו לה לדבר, עזבו, מספיק.

גב' נעמי סלע: הכשיר את זה, זה עדיין לא אומר שזה מבחינה ביטחונית בכלל סביר.

הצבא עושה חישוב שטחים, אז אנחנו מקרים אדמות? זה קצת לא נראה...

מר גדי ירקוני: להיפך, שלא יראו את היישובים מרחוק.

גב' נעמי סלע: זה לא קשור, אבל הצבא עושה חישוב אדמות, ואתה עכשיו עושה

להם,

מר גדי ירקוני: זה מה שהם רוצים, שלא יראו את היישובים מרחוק.

גב' נעמי סלע: זה לא, זה דיון אם יראו את היישובים או לא יראו, עדיין ימשיך... לא

יראו את המנהרות, ולא יראו את הפרצות בגדר, כי כבר עכשיו המכשול יש לו לא מעט... זה מבחינה ביטחונית.

עכשיו מבחינה, אם אנחנו קוראים לזה פרויקט מועצתי, אז הוא יהיה פרויקט מועצתי, לכל תושבי המועצה, ולא לטובת יישובים כאלה ואחרים. ואם זה באמת יישובים מסוימים שרוצים להרים את הפרויקט, שירימו אותו כעסק פרטי, כמו כל עסק פרטי אחר.

אני לא ראיתי שמבטחים קיבלו מימון, או אוהד קיבלו מימון, או...

מר גדי ירקוני: בסדר, הבנו.

מר ניר ים: הנושא הובן.

גב' נעמי סלע: לא, הובן אבל,

מר גדי ירקוני: לא, אמרו מקודם, ניתן על זה תשובה.

גב' נעמי סלע: אוקיי, בסדר, נשמח לקבל תשובות. תודה.

מר ניר ים: עוד משהו?

גב' נעמי סלע: ודבר נוסף זה שעם כל הרצון הטוב של ... הקרקע, זה בדיוק כמו שתמיר אמר, עניין הבעלות על הקרקע, צריך לבדוק את הסיפור הזה, כי צמוד גדר זה לא בדיוק של אף אחד.

מר גדי ירקוני: זה לא, זה של היישובים.

מר ניר ים: גדי, אתה מוכן לתת לה להגיד, ותן לנו לרשום? הרי לא נסיים את הדיון עכשיו, ואף אחד פה לא ישכנע את אף אחד.

גב' נעמי סלע: אני אענה, אם זה יהפוך להיות פרויקט...

מר שמיל בלברמן: נעמי, אני אומר לך מה שאמרתי לתמיר, זה לא בסמכות המליאה הנושא הזה של השטחים.

גב' נעמי סלע: בוודאי.

(מדברים ביחד)

מר ניר ים: אני מודה לכולם, חג שמח.

ריכוז החלטות

3. אישור הסכם מ.ב.צ יזמות והשקעות – חכ"ל אשכול לחכירה, תכנון, הקמה והפעלה של מרלו"ג סמוך למעבר כרם שלום.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (20 בעד, 2 נמנעים, 0 נגד) לאשר את הסכם מ.ב.צ יזמות והשקעות – חכ"ל אשכול לחכירה, תכנון, הקמה והפעלה של מרלו"ג סמוך למעבר כרם שלום.

בקשה להעלאת סעיף לסדר היום.

החלטה: הוחלט פה אחד (22 בעד) לאשר העלאת סעיף לסדר היום.

אישור העברת חצי מיליון ₪ מהכנסה, להכנסה מותנית, מול מענק תיקון עיוותים של משרד הפנים

החלטה: הוחלט ברוב קולות (23 בעד, 1 נמנע, 0 נגד) לאשר את העברת חצי מיליון ₪ מהכנסה, להכנסה מותנית, מול מענק תיקון עיוותים של משרד הפנים.

4. מודל לחיזוק ישובים קהילתיים (רפי נשיא)

החלטה: הוחלט ברוב קולות (20 בעד, 2 נמנעים, 0 נגד) לאשר את המודל לחיזוק ישובים קהילתיים